

Ellen G. White
NOTITIES

bij de SabbatSchool Lessen

De
Minste van Deze
Hulp bieden aan Hen in Nood

Juli | Aug | Sep 2019

Geordende citaten van de Geest der Profetie bij de
dagelijkse bestudering van de volwassen Sabbatschool lessen.

Inhoud:

3^e kwartaal 2019

De minste van dezen: Hulp aan hulpbehoevenden

Les	onderwerp	blz.
1.	God schiep	3
2.	Blauwdruk voor een betere wereld	9
3.	Sabbat, een dag van vrijheid	14
4.	Genade en gerechtigheid in Psalmen en Spreuken	20
5.	De Roep van de Profeten	26
6.	Aanbid de Schepper	32
7.	Jezus en hen die in nood verkeren	38
8.	De Minste van Deze	43
9.	Dienen in de Nieuw-Testamentische gemeente	47
10.	Het evangelie uitleven	52
11.	Het Adventhoop uitleven	58
12.	Genade liefhebben	64
13.	Een gemeenschap van dienaars	70

EGW Notities

Een supplement als een Bijbelstudiehulp bij de volwassen Sabbatschoollessen, bestaande uit relevante citaten uit de boeken van Ellen White.

Nederlandse vertaling en vrije distributie, met toestemming van de oorspronkelijke uitgevers. Kopierechten® bij Pacific Press® Publishing Association.

De Engelse editie – EGW Notes - kan besteld worden bij de plaatselijke Adventist Book Center of via Pacific Press.

Nederlandse uitgave van: **Promise Ministry**®

Contact: [**info@promiseministry.nl**](mailto:info@promiseministry.nl)

U mag dit digitaal document vrij verspreiden, u mag het kopiëren voor eigen gebruik. Als u voor anderen kopieert, mag u er niet meer voor vragen dan de kopieerkosten. Dit document is niet voor verkoop.

1. God schiep

Sabbatmiddag 29 juni

Gods geschapen werken getuigen van Zijn liefde en kracht. Hij heeft de wereld, met al wat het bevat, tot aanzijn gebracht. God houdt van schoonheid en in de wereld die Hij gereed heeft gemaakt voor ons, heeft Hij ons niet alleen alles gegeven wat noodzakelijk is voor ons welzijn, maar Hij heeft de hemel en de aarde met schoonheid gevuld. Wij zien Zijn liefde en zorg in de rijke akkers van de herfst en Zijn glimlach in het vrolijke zonlicht. Zijn hand heeft de rotsen als burchten gemaakt en de hoge bergen. De nobele bomen groeien op Zijn bevel en Hij heeft het groene fluwelen tapijt over de aarde verspreid en het bestrooid met struiken en bloemen.

Waarom heeft Hij de aarde bekleed met bomen en levend groen in plaats van donker, somber bruin? Is het niet zodat het aangenaam is om naar te kijken? En zullen onze harten niet vervuld worden met dankbaarheid wanneer we de bewijzen van Zijn wijsheid en liefde bestuderen in de wonderen van de schepping?

Dezelfde scheppende kracht die de wereld tot stand bracht, wordt nog steeds aangewend in het dragen van het universum en het doorgaan van de werkingen van de natuur. De hand van God leidt de planeten in hun geordende omgang door de hemelen. Het is niet vanwege ingebouwde krachten dat de aarde jaar na jaar haar beweging rond de zon voortzet en haar weelde voortbrengt. Het woord van God beheerst de elementen. Hij bedekt de hemel met wolken en zorgt voor de regen op de aarde. Hij maakt de valleien vruchtbaar en "doet het gras op de bergen groeien", Psalm 147: 8. Het is door Zijn kracht dat de planten opbloeien, dat de bladeren verschijnen en de bloemen bloeien. —*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 185.

Wij behoren de Here toe door zowel schepping als verlossing. Wij zijn inderdaad Zijn onderdanen, en onderworpen aan de wetten van Zijn koninkrijk. Laat niemand de misvatting koesteren dat de Here God van de hemel en de aarde geen wet heeft waarmee Hij Zijn onderdanen regeert en beheerst. Wij zijn van God afhankelijk voor alles waar we van genieten. Het voedsel dat we eten, de kleren die we dragen, de lucht die we inademen en het leven dat we iedere dag genieten, worden van God ontvangen. Wij zijn verplicht om door Zijn wil beheerst te worden en Hem te erkennen als onze hoogste Heerser...

Wij zijn God dank verschuldigd voor de openbaring van Zijn liefde in Christus Jezus, en als intelligente menselijke werktuigen moeten wij aan de wereld het soort karakter openbaren dat zal voortkomen uit gehoorzaamheid aan alle voorschriften van de wet van Gods heerschappij. In volmaakte gehoorzaamheid aan Zijn heilige wil, moeten wij aanbidding, liefde, opgewektheid en lofprijzing ten toon spreiden en zo God eren en verheerlijken. Alleen op deze manier kan de mens het karakter van God in Christus openbaren aan de wereld, en aan mensen tonen dat blijdschap, vrede, zekerheid en genade komen door gehoorzaamheid aan de wet van God. —*God's Amazing Grace*, p. 58.

Zondag 30 juni: God: een glimp van de schepping

De schoonheden van de natuur hebben een tong die zonder ophouden tot ons spreekt. Het open hart kan onder de indruk komen van de liefde en heerlijkheid van God zoals dat gezien wordt in de werken van Zijn hand. Het luisterend oor kan de boodschappen van God begrijpen door de dingen van de natuur. Er is een les in de zonnestraal en in de verschillende voorwerpen van de natuur die God aan ons heeft laten zien. De groene velden, de hoge bomen, de knoppen en bloemen, de voorbijtrekkende wolk, de vallende regen, het kabbelende beekje, de zon, maan en sterren in de hemel – vragen allemaal onze aandacht en overdenking en nodigen ons uit om bekend te worden met Hem die alles heeft gemaakt. — *That I May Know Him*, p. 144.

Het overdenken en de studie van Gods karakter zoals het wordt geopenbaard in Zijn schepping, zal een gebied in de gedachten openen dat de geest weg zal trekken van lage, ontterende en uitputtende vermakelijkheden. In deze wereld kunnen wij slechts een begin maken met het verkrijgen van de kennis van Gods werken en wegen, deze studie zal in alle eeuwigheid worden voortgezet. God heeft de mens voorzien van onderwerpen om over na te denken die iedere vermogen van de geest zullen activeren. Wij kunnen het karakter van de Schepper aflezen in de hemelen boven en de aarde beneden en ons hart vullen met dankbaarheid. Iedere zenuw en ieder zintuig zal de uitdrukkingen van Gods liefde in Zijn wonderbaarlijke werken beantwoorden. — *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 581.

U kunt God niet kennen, tenzij u het grondbeginsel van de zelfopofferende liefde in uw eigen leven accepteert. Dat is het grondbeginsel van Zijn karakter. Een hart dat door de satan misleid is, ziet God als een tirannieke, meedogenloos wezen. De egoïstische karaktereigenschappen van de mens, zelfs van de satan zelf, worden toegeschreven aan de liefhebbende Schepper...

Maar voor de harten die gereinigd zijn, doordat de Heilige Geest in hen woont, is alles anders geworden. Zij zijn in staat om God te kennen. Mozes werd verborgen in een rotskloof, toen de heerlijkheid van de Heer aan hem werd geopenbaard. En wanneer wij in Christus verborgen zijn, zullen wij de liefde van God aanschouwen.

De Heilige Geest neemt de waarheid over God en over Hem die Hij gezonden heeft en Hij opent die voor ons begrip en ons hart. De reinen van hart zien God in een nieuwe en beminlijke verhouding. Ze zien Hem als hun Verlosser. En omdat zij de reinheid en liefelijkheid van Zijn karakter zien, verlangen zij ernaar om Zijn beeld te weerspiegelen. Zij zien Hem als een Vader, die ernaar verlangt om een berouwvolle zoon te omarmen. En hun hart wordt vervuld met een onuitsprekelijke vreugde, vol heerlijkheid. — *Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen*, blz. 26, 27

Laten de kinderen omgang hebben met God in de prachtige schoonheid van de natuur. Laat hun aandacht gericht worden op de bewijzen van Zijn liefde voor de mens in Zijn geschapen werken en zij zullen aangetrokken worden en er belangstelling voor hebben. Zij zullen niet het gevaar lopen om het karakter van God in verband te brengen met alles wat streng en hard is, maar wanneer zij de prachtige dingen zien die Hij heeft gemaakt voor het geluk van de mensen, zullen ze Hem beschouwen als een tedere, liefdevolle Vader. — *Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 583.

Maandag 1 juli: Een voltooide wereld

Hoe mooi was de aarde, toen zij tevoorschijn kwam uit de hand van de Schepper! God gaf, voor het oog van het heelal, een wereld te zien, waarin zelfs Zijn alziend oog geen vlek of smet kon bespeuren. Ieder deel van de schepping beantwoordde aan het doel waartoe het geschapen was. Vrede en een heilige vreugde vervulden de aarde. Geen verwarring, geen tegenstrijdigheid kwam ervoor. Er was geen ziekte die mens of dier deed lijden en het plantenrijk was zonder smet of verderf. God zag het werk van Zijn handen, dat Christus had uitgevoerd en verklaarde dat het "zeer goed" was. – *Het Geloof Waardoor Ik Leef*, blz. 37

En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de zesde dag. Genesis 1: 31

God spreekt tot ons door de natuur. Wij horen Zijn stem wanneer we zien op de pracht en rijkdom van de natuurlijke wereld. Wij zien Zijn glorie in de mooie dingen die Zijn handen hebben gemaakt. Wij aanschouwen Zijn werken zonder voorhangsel daartussen. God heeft ons deze dingen gegeven zodat wij in het aanschouwen van de werken van Zijn handen, over Hem kunnen leren.

God heeft ons deze kostbare dingen gegeven als een uiting van Zijn liefde. De Heere is een liefhebber van schoonheid, en om ons te behagen en te verheugen heeft Hij de schoonheid van de natuur voor ons uitgestald, net zoals een aardse ouder ernaar streeft mooie dingen te plaatsen voor de kinderen waar hij van houdt. De Heere is altijd verheugd om ons blij te zien. — *This Day With God*, p. 241.

Het is door de gave van Christus dat wij iedere zegening ontvangen. Door die gave komt dag na dag tot ons de onophoudelijke stroom van Gods goedheid. Iedere bloem met haar tere tinten en haar geur, is gegeven om ons blij te maken door die ene Gave. De zon en de maan werden door Hem gemaakt. Er is geen ster als versiering aan de hemel, die Hij niet gemaakt heeft. Elke regendruppel die valt, iedere lichtstraal die schijnt op onze ondankbare wereld, getuigt van de liefde van God in Christus. In iedere zaak wordt voor ons voorzien door die ene onuitsprekelijke Gave, Gods eniggeboren Zoon. – *De Weg tot Gezondheid*, blz. 357, 357.

De sterke macht die door heel de natuur werkt en alle dingen draagt is niet, zoals sommige wetenschappers veronderstellen, slechts een alles doordringend principe, een drijvende energie. God is een geest, maar toch is Hij een persoonlijk wezen, want de mens werd naar Zijn beeld geschapen.

Gods handwerk in de natuur is niet God Zelf in de natuur. De dingen van de natuur zijn een uitdrukking van Gods karakter. Daardoor kunnen wij Zijn liefde, Zijn kracht en Zijn heerlijkheid begrijpen, maar wij mogen de natuur niet als God zien. De artistieke vaardigheden van mensen produceren heel mooi handwerk, dingen die het oog strelen en deze dingen zeggen ons iets over de ontwerper, maar dat wat gemaakt is, is niet de mens. Niet het werk, maar de werker wordt beschouwd als eerbiedwaardig. Hoewel de natuur evenzo een uitdrukking is van Gods gedachten, is het niet de natuur maar de God van de natuur die verhoogd moet worden. — *Testimonies for the Church*, vol. 8, p. 263.

Dinsdag 2 juli: Beheerders van de aarde

De HEERE God nam de mens, en zette hem in de hof van Eden om die te bewerken en te onderhouden. Genesis 2:15

Eén van de belangrijkste wetten voor het lichaam is beweging. Ieder orgaan van het lichaam heeft een werk te doen, dat hem is toegewezen. Hoe dit werk uitgevoerd zal worden hangt van de kracht van het orgaan af. De mens krijgt levenskracht wanneer alle organen normaal werken. Stilstand veroorzaakt ziekte en dood

Aan de bewoners van Eden was de zorg van de hof opgedragen "om die te bebouwen en te bewaren"... God gaf de mens werk als een zegen voor hem, waardoor zijn verstand beziggehouden, zijn lichaam versterkt en al zijn vermogens ontwikkeld zouden worden. Voor Adam was de meest aangename bezigheid van zijn geheiligde leven om bezig te zijn met zijn verstand en zijn lichaam. – *het Geloof waardoor ik Leef, blz. 232*

"Voorts plantte de Here een hof in Eden, in het Oosten, en Hij plaatste daar de mens, die Hij geformeerd had". Alles wat God gemaakt had, was volmaakt in schoonheid, en niets scheen te ontbreken aan het geluk van het heilige mensenpaar; toch gaf de Schepper hun nog een bewijs van zijn liefde door voor hen een tuin te maken, bestemd als hun tehuis. In deze tuin waren bomen van elke soort, en vele bomen waren beladen met geurig en heerlijk fruit. Er waren rechtop groeiende wijnranken, die een lust vormden voor het oog en die gebukt gingen onder het gewicht van hun kostelijke vruchten. Het was de taak van Adam en Eva om de wijnranken te vormen tot prieeltjes, waardoor ze een afdak kregen van bladeren, met rijke vruchten. – *Patriarchen en Profeten, blz. 21.*

God toonde Zijn grote liefde voor hen door een tuin speciaal voor hen te planten. Een deel van hun tijd zou gebruikt worden in het plezierige werk van het bewerken van de tuin, en een deel in het ontvangen van de engelen en het luisteren naar hun instructies, en in vreugdevolle overdenking. Hun arbeid was niet vermoeiend maar plezierig en verkwikkend. Deze prachtige tuin zou hun tehuis zijn. — *The Story of Redemption, p. 21.*

Wij moeten niet uit ons doen raken en ontmoedigd worden over tijdelijke dingen vanwege schijnbare mislukkingen, en wij zouden ook niet moedeloos moeten worden door uitstel. Wij zouden opgewekt en met hoop en dankbaarheid, met de grond moeten werken, gelovend dat de aarde rijke voorraden in haar boezem houdt voor de getrouwe arbeider om te vergaren, rijker dan zilver of goud. De armzaligheid waarvan ze wordt beticht is een vals getuigenis. Met de juiste, intelligente bewerking zal de aarde haar schatten opbrengen ten gunste van de mens...

Wij moeten ons verstand gebruiken bij het bewerken van de aarde, en geloof beoefenen in het woord van God wat de vruchten van de aarde heeft geschapen ten dienste van de mens...

Het bewerken van onze grond vraagt de oefening van al het denkvermogen en bedachtzaamheid die wij bezitten. Het landerijen om ons heen getuigen van de luiheid van de mens. Wij hopen het slapende, gezonde verstand wakker te schudden. Wij hopen verstandige boeren te zien, die beloond zullen worden voor ijverige arbeid. De hand en het hart moeten samenwerken om nieuwe en verstandige plannen uit te

voeren in het bewerken van de aarde. — *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 243.

Woensdag 3 juli: Een gebroken wereld

Nederig en met onuitsprekelijke droefheid verlieten ze (Adam en Eva) hun prachtig tehuis en gingen heen om een woonplaats te zoeken op de aardbodem, die vervloekt was. De atmosfeer, die eerst zo zacht en gelijkmatig was, wisselde nu sterk, en genadig voorzag de Here hen van een kleed van huiden als bescherming tegen hitte en kou.

Toen ze in het verwelken der bloemen en het vallen der bladeren de eerste tekenen van ontbinding zagen, treurden Adam en zijn metgezellin dieper dan mensen nu treuren over hun doden. De dood van tere, mooie bloemen was een bron van verdriet, maar toen de statige bomen hun bladeren lieten vallen, werden ze zich duidelijker bewust dat de dood het lot van elk levend voorwerp is. — *Patriarchen en Profeten*, blz. 35, 36

Na zijn verbanning uit Eden was Adams leven op aarde getekend door ellende en verdriet. Elk verwelkt blad, elk offer dat gebracht werd, elke degeneratie in de natuur, elke ontaarding van de mens herinnerde hem telkens weer aan zijn zonde. Zijn geweten knaagde verschrikkelijk toen hij het kwaad zag toenemen. Wanneer hij de mensen waarschuwde, verweten ze hem dat hij de oorzaak van de zonde was. Geduldig en nederig droeg hij bijna duizend jaar lang de straf van de overtreding. Hij beleed oprecht zijn zonde. Hij stelde zijn vertrouwen in de verdiensten van de beloofde Zaligmaker en stierf in de hoop dat hij eens uit de doden zou opstaan. — *Het Grote Conflict*, blz. 454

Toen de Heere onze eerste ouders in de hof van Eden plaatste, was dat met de opdracht om het te "onderhouden" en te "bewaren". God had Zijn scheppingswerk voltooid en had alles zeer goed genoemd. Alles was geschikt gemaakt voor het doel waarvoor het was gemaakt. Zolang Adam en Eva God gehoorzaamden, waren hun werkzaamheden in de tuin een vreugde. De aarde gaf van haar overvloed voor al hun behoeften. Maar toen de mens afweek van zijn gehoorzaamheid aan God, was hij gedoemd om te worstelen met het zaad dat Satan had gezaaid en zijn brood te verkrijgen door het zweet van zijn gezicht. Van nu aan moest hij door zwoegen en ontberingen worstelen tegen de macht aan wie hij zijn wil had overgegeven.

Het was Gods bedoeling dat door zwoegen het kwaad, dat door de mens in de wereld was gebracht door ongehoorzaamheid, zou worden weggenomen. Door zwoegen zouden de verzoeken van Satan vruchteloos gemaakt kunnen worden en de stroom van kwaad worden tegengehouden. De Zoon van God werd aan de wereld gegeven om door Zijn dood verzoening te doen voor de zonden van de wereld en door Zijn leven de mensen te leren hoe de plannen van de vijand konden worden tegengewerkt. Door de natuur van de mens op Zich te nemen nam Christus deel aan de gevoelens en belangen van Zijn broeders. En door een leven van onvermoeide arbeid leerde hij de mensen hoe ze werkers konden worden samen met God in het oprichten van Zijn koninkrijk in de wereld. — *Fundamentals of Christian Education*, pp. 512, 513.

Donderdag 4 juli: Het gezin als kern van de mensheid

Het leven van Adam was vol verdriet, nederigheid en voortdurend berouw. Terwijl hij zijn kinderen en kleinkinderen onderwees om de Heere te vrezen, werd zijn zonde hem vaak bitter verweten die zoveel ellende had gebracht over zijn nakomelingen. Toen hij het prachtige Eden verliet, vervulde de gedachte dat hij moest sterven hem met angst. Hij zag de dood als een vreselijke ramp. Hij maakte voor de eerste keer kennis met de vreselijke werkelijkheid van de dood in het menselijke gezin doordat zijn eigen zoon Kaïn zijn broer Abel doodde. Vervuld met het bitterste berouw over zijn eigen overtreding, beroofd van zijn zoon Abel en op Kaïn ziende als zijn moordenaar en bekend met de vloek die God over hem had uitgesproken, werd het hart van Adam terneergedrukt door verdriet. Hij maakte zichzelf de meest bittere verwijten voor zijn eerste grote overtreding. Hij smeekte God om vergeving door het beloofde Offer. Hij had Gods toorn diep gevoeld voor zijn misdaad die hij beging in het paradijs. Hij was getuige van het algemene verderf wat God er later uiteindelijk toe bracht om de aarde te vernietigen door een vloed. Het doodsvonnissen dat over hem was uitgesproken door zijn Schepper, wat eerst zo vreselijk leek voor hem, scheen, nadat hij enkele honderden jaren had geleefd, rechtvaardig en genadig in God, om een einde te maken aan een ellendig leven. — *The Story of Redemption*, p. 55.

De geest die de scheidsmuur oprichtte tussen jood en heiden, is er nog steeds. Trots en vooroordeel hebben hoge scheidsmuren opgericht tussen de verschillende lagen der bevolking. Christus en zijn werk zijn op onjuiste wijze voorgesteld en velen menen dat ze in feite afgesneden zijn van het evangeliewerk. Laat hen echter niet menen dat zij van Christus afgesneden zijn. Geen mens, ook Satan niet, kan scheidsmuren oprichten die het geloof niet kan doordringen...

Zonder onderscheid van rang, leeftijd, nationaliteit of godsdienstige voorrechten worden allen uitgenodigd om tot Hem te komen en te leven... "Rijken en armen ontmoeten elkander; hun aller Maker is de Here. — *Jezus, de Wens der Eeuwen*, blz. 333

Hij die vaak naar het kruis van Golgotha kijkt – en zich te binnen brengt, dat zijn zonden de Heiland daaraan gebracht hebben – zal nooit proberen de maat van zijn eigen schuld af te meten, door deze met de schuld van anderen te vergelijken. Hij zal de rechterstoel niet bestijgen om tegen anderen beschuldigingen in te brengen. Er kan geen sprake zijn van de geest van kritiek of van zelfverheffing bij mensen die wandelen in de schaduw van het kruis van Golgotha...

De openbaring van Christus in uw eigen karakter zal een veranderende kracht uitoefenen op alle mensen, met wie u in contact komt. Laat Christus dagelijks in u zichtbaar worden. Dan zal Hij door u heen de scheppende levenskracht van Zijn woord openbaren – een tedere, overredende, en toch machtige invloed om andere zielen te herscheppen naar de schoonheid van de Heer onze God. — *Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen*, blz. 100, 101

Vrijdag, 5 juli: Voor verdere studie *Patriarchen en Profeten "De Schepping"*

2. Blauwdruk voor een betere wereld

Sabbatmiddag 6 juli

De liefde van Christus is een gouden keten die sterfelijke mensen die in Jezus Christus geloven verbinden met de eeuwige God. De liefde van de Here voor Zijn kinderen is niet te bevatten. Er is geen wetenschap die het kan beschrijven of verklaren. Geen menselijke wijsheid kan het doorgronden...

De gouden keten van liefde, die de harten van gelovigen samenbindt in eenheid, in banden van gemeenschap en liefde en in de eenheid met Christus en de Vader, maakt de verbinding volmaakt en brengt een getuigenis naar de wereld van de kracht van het christendom die niet weerlegd kan worden... Dan zal zelfzucht uitgeroeid worden en ontrouw zal niet bestaan. Er zal geen tweedracht en verdeeldheid zijn. Er zal geen hardnekkigheid zijn in wie met Christus is verbonden...

Liefde is een tere plant en het moet worden ontwikkeld en gekoesterd en alle wortels van bitterheid moeten daaromheen worden uitgetrokken zodat het ruimte heeft om te circuleren. Dan zal het alle krachten van de geest en heel het hart onder zijn invloed brengen, zodat wij God boven alles zullen liefhebben en onze naaste als onszelf. —*Our High Calling*, p. 173.

Het Joodse volk had het voorrecht dat zij Gods karakter, zoals dit aan Mozes was geopenbaard, mochten bekendmaken... De vruchten verwachtte God van zijn volk. In de reinheid van hun karakter, in de heiligheid van hun leven, in hun barmhartigheid, goedertierenheid en medelijden moesten zij laten zien dat de wet des Heren volmaakt is, "bekerende de ziel." Psalm 19: 8.

Het was Gods bedoeling om door het Joodse volk rijke zegeningen mee te delen aan alle naties. Door Israël moest de weg worden voorbereid om zijn licht in de hele wereld te verspreiden. De volken op aarde hadden door het volgen van verdorven praktijken de kennis van God verloren. Toch roeide God hen in barmhartigheid niet uit. Het was zijn bedoeling hun de gelegenheid te geven om Hem door middel van zijn gemeente te leren kennen. Hij wilde dat de beginselen, geopenbaard door zijn volk, het middel zouden zijn om het zedelijk beeld van God in de mens te herstellen. — *Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 161, 162

Toch had God Israël uitverkoren. Hij had hen geroepen om de kennis van zijn wet onder de mensen levend te houden, alsmede de symbolen en profetieën die op de Heiland wezen. Hij wilde dat ze bronnen van zaligheid voor de wereld zouden zijn...

Toen God Abraham riep, had Hij gezegd: "Ik zal u zegenen... en gij zult tot een zegen zijn... en met u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden." Genesis 12:2, 3. Deze boodschap werd door de profeten herhaald. Zelfs toen Israël was uitgedund door oorlogen en ballingschap, gold voor hen de belofte: "Het overblijfsel van Jakob zal temidden van vele volken zijn als de dauw van de Here, als regenstromen op het groene kruid, dat niet wacht op de mens, noch mensenkinderen verbeidt." Micha 5: 7. — *Jezus, de Wens der Eeuwen*, blz. 18

Zondag 7 juli: De God die hoort

De Here God van de hemel staat in verbinding met de gevallen bewoners van deze wereld. Hij veronachtzaamt onze wereld en zijn verschillende zorgen niet. De Heere wordt in zijn Woord voorgesteld als buigend naar de aarde en zijn bewoners,

die worden misleid en lastiggevalen en bedrogen door satanische werktuigen. Hij luistert naar ieder woord dat wordt gesproken.

Toen Mozes zich naar de brandende braamstruik keerde, die niet werd verteerd, riep de Heere, "Mozes, Mozes. Hij zei: Zie, hier ben ik". Exodus 3:4.

Let nu op de woorden van de Heere: "De HEERE zei: Ik heb duidelijk de onderdrukking van Mijn volk, dat in Egypte is, gezien en heb hun geschreeuw om hulp vanwege hun slavendrijvers gehoord. Voorzeker, Ik ken hun leed. Daarom ben Ik neergekomen om het volk te redden uit de hand van de Egyptenaren." Vers 7, 8.— *The Upward Look*, p. 364.

De Here verklaarde: "Ik zal bewerken, dat... gij, wanneer gij wegtrekt, niet ledig wegtrekt: Iedere vrouw moet van haar buurvrouw en van haar huisgenote zilveren en gouden voorwerpen vragen en klederen, die gij uw zoons en dochters te dragen geeft." De Egyptenaren waren verrijkt door de arbeid die ze onrechtmatig van de Israëlieten hadden geëist, en nu de laatsten zich op weg zouden begeven naar hun nieuwe tehuis, konden ze terecht het loon voor hun jaren van arbeid opeisen. Ze moesten artikelen van waarde vragen, die gemakkelijk meegenomen konden worden, en God zou hun gunst schenken in het oog der Egyptenaren. De machtige wonderen die voor hun bevrijding bewerkstelligd zouden worden, zouden schrik brengen bij de verdrukkers, zodat aan het verzoek van de slaven voldaan zou worden. — *Patriarchen en Profeten*, blz. 221

De Here veronachtzaamt Zijn volk niet en Hij zal iedereen straffen en terechtwijzen die hen verdrukt. Hij hoort iedere kreun, Hij luistert naar elk gebed, Hij ziet de bewegingen van iedereen, hij keurt iedere handeling goed of af. De Here van de hemel wordt voorgesteld als de gevallen oprichtend. Hij is de Vriend van allen die Hem liefhebben en vrezen. En Hij zal iedereen straffen die het waagt om hen weg te leiden van veilige paden en leed te veroorzaken voor hen wanneer zij de weg van de Here willen volgen volgens hun geweten en het tehuis van de rechtvaardigen bereiken...

Als de kleine mus, die geen ziel heeft, niet op de grond kan vallen zonder dat onze hemelse Vader het opmerkt, dan zijn toch zeker de zielen van degenen waarvoor Christus is gestorven, kostbaar. En zal God hen niet oordelen die pijn of teleurstelling veroorzaken in de harten van degenen voor wie Christus Zijn leven heeft gegeven?...

Wie kan de gave van God meten of vermoeden? Eeuwenlang heeft zonde de goddelijke stroom van goedgunstigheid naar de mens onderbroken, maar die barmhartigheid en grote liefde, gekocht voor het gevallen geslacht, heeft niet opgehouden zich op te hopen en het heeft zijn gerichtheid op de aarde niet verloren... God leeft en regeert en in Christus heeft Hij over de wereld een genezende stroom uitgestort. Onze Heiland heeft alle voorzieningen getroffen voor de mens. — *Manuscript 142, December 16, 1897, "God's Care for His Workers."*

Maandag 8 juli: De Tien Geboden

In de voorschriften van Zijn heilige wet heeft God een volmaakte levensregel gegeven. Hij heeft verklaard, dat tot het einde van de tijd de eisen van deze wet, die in geen jota of tittel veranderd zal worden, voor alle mensen zal blijven gelden. Christus kwam om de wet te verheerlijken en haar groot te maken. Hij toonde dat ze gebaseerd is op de grondslag van liefde tot God en tot de mens, en dat

gehoorzaamheid aan haar voorschriften de enige plicht van de mens is. In Zijn eigen leven toonde Hij een voorbeeld van gehoorzaamheid aan Gods wet. In de bergprediking liet Hij zien hoe haar eisen verder gaan dan uiterlijke vormen, en rekening houden met de gedachten en bedoelingen van het hart. – *Van Jeruzalem tot Rome, blz. 369, 370*

De goddelijke wet eist dat wij God boven alles liefhebben, en onze naaste als onszelf. Zonder het praktiseren van deze liefde is de grootste geloofsbelijdenis slechts schijnheiligheid.

De aanbidder van God zal bemerken dat hij niet één vezel van de wortel van zelfzucht kan vasthouden. Hij kan zijn plicht tegenover God niet doen en zijn medemensen onderdrukken. Het tweede principe van de wet is gelijk aan het eerste, "U zult uw naaste liefhebben als uzelf." "Doe dat en u zult leven." Dit zijn de woorden van Jezus Christus waarvan niet mag worden afgeweken door enige man, vrouw of jongere die een ware christen wil zijn. Het is door gehoorzaamheid aan de principes van Gods geboden dat het karakter wordt gevormd naar het goddelijke beeld...

Onze naasten zijn heel het menselijke gezin. Wij moeten goed doen voor alle mensen, en vooral voor hen die behoren tot de geloofsfamilie. Wij moeten aan de wereld tentoonspreiden wat het betekent om de wet van God uit te voeren. Wij moeten God boven alles liefhebben en onze naasten als onszelf. —*Sons and Daughters of God, p. 52.*

Jezus behandelt de geboden afzonderlijk en verklaart hun ware betekenis. In plaats van het minste weg te nemen, laat Hij zien hoe verreichend hun eisen zijn en Hij brengt de fatale fout aan het licht die de joden begaan door hun uiterlijk vertoon van gehoorzaamheid. Hij zegt dat een boze blik of een blik van wellust een overtreding van Gods wet is. Iemand, die deelheeft aan ook maar de geringste onrechtvaardigheid overtreedt de wet en haalt zichzelf naar beneden. Moord ontstaat in het verstand. Wie in zijn hart plaats geeft aan haat zet zijn voet op de weg van de moordenaar en zijn offers zijn een gruwel voor God. – *Jezus, de Wens der Eeuwen, blz. 251*

Gehoorzaamheid was de enige voorwaarde waarop het oude Israëel de vervulling van de beloften kon ontvangen die hen het zeer begunstigde volk van God maakten. Gehoorzaamheid aan die wet zal nu net zulke grote zegeningen brengen aan individuen en naties als het aan de Hebreëen zou hebben gebracht.

Gehoorzaamheid aan de wet is volstrekt noodzakelijk, niet alleen voor onze verlossing, maar voor ons eigen geluk en het geluk van allen waarmee wij zijn verbonden. Het geïnspireerde Woord zegt: "Wie Uw wet liefhebben, hebben diepe vrede; voor hen ligt er geen struikelblok." Psalm 119:165. —*Selected Messages, book 1, p. 218.*

Dinsdag 9 juli: Slaven, weduwen, wezen en vreemdelingen

Nog maar kortgeleden waren de Israëlieten zelf slaven geweest, en nu ze slaven in hun dienst hadden, moesten ze zich wachten voor het toegeven aan een geest van wreedheid en veeleisendheid, waardoor ze zelf zo geleden hadden onder hun Egyptische slavendrijvers. De herinnering aan hun eigen bittere dienst moest hen in staat stellen zich in te denken in de plaats van de slaaf, zodat ze vriendelijk en

medelevend konden zijn, en anderen zouden behandelen zoals ze zelf graag behandeld zouden willen worden.

De rechten van weduwen en wezen werden nauwgezet aangegeven, en tedere zorg voor hun hulpeloze toestand werd bevolen. "Indien gij dezen toch verdrukt", zei de Here, "voorzeker zal ik, indien zij luide tot Mij roepen, hun geroep horen, en mijn toorn zal ontbranden en Ik zal u met het zwaard doden, zodat uw vrouwen weduwen worden en uw kinderen wezen". Vreemdelingen die zich met Israël verbonden, moesten tegen verdrukking of kwaaddoen beschermd worden. "Een vreemdeling zult gij niet onderdrukken, noch hem benauwen, want gij zijt vreemdelingen geweest in het land Egypte." – *Patriarchen en Profeten, blz. 275*

Christenen zijn niet te verontschuldigen voor het toestaan dat de kreten van de weduwen en de gebeden van de wezen opstijgen naar de hemel omdat ze gebrek lijden, terwijl een vrijgevige Voorzienigheid overvloed in de handen van deze christenen heeft gelegd om in hun nood te voorzien. Laten de kreten van de weduwen en wezen niet de vergelding van de Hemel over ons als een volk brengen. In de zogenaamd christelijke wereld wordt genoeg uitgegeven aan uitbundig vertoon en aan juwelen en versieringen om in de behoefte te voorzien van allen die honger hebben en de naakten te kleden in al onze dorpen en steden. En toch hoeven deze belijdende volgelingen van de zachtmoedige en nederige Jezus zichzelf niet tekort te doen in goed voedsel of gerieflijke kleding. Wat zullen deze kerkleden zeggen wanneer zij op de dag van God geconfronteerd worden met de waardige armen, de bedroefden, de weduwen en de wezen, die nijpend gebrek aan de schamele levensbehoeften hebben gehad, terwijl er door deze belijdende volgelingen van Christus geld werd uitgegeven voor overbodige kleding en onnodige versiering, uitdrukkelijk verboden in het Woord van God, voldoende om in al hun behoeften te voorzien? — *Welfare Ministry, p. 216.*

Nooit mogen wij een lijdende mens voorbijgaan zonder te proberen hem die troost te bieden waarmee wij door God vertroost zijn...

Vertel aan hem die afgedwaald is dat een almachtige hand hem zal ondersteunen, dat de oneindige menselijkheid van Christus hem kent en met hem meeleeft. Het is niet voldoende dat hij gelooft in de wet en in kracht, dingen die niet kunnen voelen en het hulpgeroep niet kunnen horen. Hij heeft behoefte zich vast te klemmen aan een helpende hand, te vertrouwen op een hart vol tederheid. Richt zijn gedachten op Gods tegenwoordigheid, die altijd nabij hem is en die hem altijd vol medelevende liefde gadeslaat. Zeg hem dat hij moet denken aan het hart van de Vader dat bedroefd is over de zonde, aan de hand van een Vader die nog steeds uitgestrekt is, aan de stem van een Vader die zegt: "Laat hij mijn sterkte aangrijpen, opdat hij met Mij vrede make." Jesaja 27:5 – *Lessen uit het Leven van Alledag, blz. 218*

Woensdag 10 juli: De tweede tiende

Het is niet de grootheid van de gave die het offer aanvaardbaar maakt voor God, maar het is de bedoeling van het hart, de geest van dankbaarheid en liefde die het uitdrukt. Laat de armen niet voelen dat hun gaven te klein zijn om op te vallen. Laat ze geven naar hun vermogen, voelende dat zij dienstknechten van God zijn en dat Hij hun offer zal aanvaarden...

Zij die de eeuwige werkelijkheid voor ogen houden, die de Here liefhebben met heel hun hart en ziel en kracht, en hun naaste als zichzelf, zullen gewetensvol heel

hun plicht vervullen alsof het gordijn opzijgeschoven is en zij konden zien dat zij werkten in het zicht van het hemelse universum... allen die de geest van Christus bezitten zullen met blijmoedige bereidwilligheid hun gaven brengen in de schatkist van de Here. —*In Heavenly Places*, p. 304.

Zouden de beginselen van Gods wetten ten aanzien van de verdeling van het bezit uitgevoerd worden in de wereld van nu, hoe geheel anders zou dan de toestand onder de mensen zijn! Het toepassen van deze beginselen zou de verschrikkelijke boosheden hebben voorkomen die door alle eeuwen heen het gevolg zijn geweest van de verdrukking der armen door de rijken...

Het wijden aan God van een tiende van alle inkomsten, hetzij van de boomgaard en de akker, de schapen en het vee, of van de arbeid van hoofd en hand; de wijding van een tweede tiende voor de ondersteuning der armen en andere weldadigheid, hadden de bedoeling, de mensen steeds de waarheid voor te houden, dat God de eigenaar is van alles, alsook van hun kans om de kanalen van Zijn zegeningen te zijn. Het was een opleiding die alle bekrompen zelfzucht zou doden en het karakter grootheid en zielenadel zou verlenen. — *Karaktervorming*, blz. 43, 44

De Hebreëen moesten ruim een vierde deel van hun inkomsten geven voor godsdienstige en liefdadige doeleinden. Men zou verwachten, dat zulk een zware belasting op het bezit van het volk hen tot de bedelstaf brengen zou; maar de getrouwe waarneming van deze geboden was juist een van de voorwaarden voor hun welvaart. Op voorwaarde van hun gehoorzaamheid had God hen beloofd: "Dan zal Ik, u ten goede de afvreter dreigen, opdat hij de vrucht van uw land niet verderve en opdat de wijnstok op het veld voor u niet zonder vrucht zij... En alle volken zullen u gelukkig prijzen, omdat gij een land van welbehagen zijt. Zegt de Here der heerscharen." Maleachi: 3: 11...

In de dagen van Israël waren tienden en vrijwillige gaven nodig voor het onderhoud van Gods werk. Zou Gods volk in deze tijd minder geven? Het beginsel, door Christus vastgelegd, is dat onze gaven in overeenstemming moeten zijn met het licht en de voorrechten die we genieten... En tot zijn discipelen zei de Heiland, toen Hij hen uitzond: "Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet." Mattheüs 10: 8. Naarmate onze zegeningen en voorrechten toenemen – vooral als we het onvergelijkelijk offer van Gods Zoon voor ogen hebben – moet dan niet onze dankbaarheid zich uiten in het overvloediger geven zodat anderen de boodschap van zaligheid kunnen horen? — *Patriarchen en Profeten*, blz. 477, 479

Donderdag 11 juli: Het Jubeljaar

In Gods plan voor Israël had ieder gezin een huis op het land met voldoende grond om te bebouwen. Zo werd zowel voorzien in de middelen als in het motief voor een nuttig, ijverig en zelfverzorgend leven...

Bij de vestiging van Israël in Kanaän werd het land onder de gehele bevolking verdeeld, alleen de Levieten, als priesters van het heiligdom, werden uitgesloten van gelijke verdeling. De gezinnen in de stam werden geteld en aan elk gezin, overeenkomstig het aantal leden, werd de erfenis toebedeeld.

En hoewel iemand voor een tijd afstand kon doen van zijn bezit, kon hij de erfenis van zijn kinderen niet voorgoed kwijtraken. Wanneer hij in staat was het land te lossen, was hij vrij om dit te doen. Schulden werden ieder zevende jaar

kwijtgescholden en in het vijftigste jaar, of jubeljaar, werd alle land teruggegeven aan de oorspronkelijke eigenaar. – *De weg tot gezondheid, blz. 151*

Bij de verdeling van het land onder het volk voorzag God, evenals dat het geval was bij de bewoners van het Paradijs, in de bezigheid welke het best geschikt was voor hun ontwikkeling, namelijk de zorg voor planten en dieren. Een verdere voorziening wat betreft de opvoeding, was het ontbreken van de arbeid in de landbouw gedurende elk zevende jaar, waarin de akkers braak lagen en de producten die vanzelf daarop groeiden, aan de armen werden overgelaten. Zo werd gelegenheid geschonken voor een uitgebreider studie, voor vriendschappelijke omgang en aanbidding en voor het beoefenen van de weldadigheid, dingen die door de zorgen en de drukte van het leven zo vaak in de verdrukking kwamen. *Karaktervorming, blz. 43*

Christus kwam naar deze aarde om onder de armen en lijdenden te wandelen en te werken. Zij ontvingen het grootste deel van Zijn aandacht. En vandaag bezoekt Hij de armen en behoeftigen in de persoon van Zijn kinderen en verlicht het lijden en verzacht de pijn.

Als lijden en nood weggenomen zouden worden, zouden wij geen manier hebben om de barmhartigheid en liefde van God te begrijpen, geen manier om de medelijdende, meelevende hemelse Vader te kennen. Nooit bekleedt het evangelie zich met meer lieflijkheid dan wanneer het naar de meest behoeftige en armoedige gebieden wordt gebracht. Juist dan straalt haar licht met de helderste glans en de grootste kracht. Waarheid uit het Woord van God komt binnen in de hut van de landarbeider. Stralen van de Zon der Gerechtigheid verlichten het ruwe arbeidershuisje van de armen en brengen blijdschap bij de zieken en lijdenden. Engelen van God zijn daar aanwezig en het eenvoudige geloof dat wordt getoond maakt de korst brood en de beker water een feestmaal. De zonden vergevende Heiland verwelkomt de armen en onwetenden en geeft hen te eten van het brood dat uit de hemel neerdaalt. Zij drinken van het water des levens. Zij die werden verafschuwd en verlaten worden door geloof en vergeving opgericht tot de waardigheid van zonen en dochters van God. Opgeheven boven de wereld, zitten zij in hemelse plaatsen met Christus. Zij hebben misschien geen aardse schatten, maar zij hebben de parel van grote waarde gevonden. — *Testimonies for the Church, vol. 7, p. 226.*

Vrijdag, 12 juli: Voor verdere studie

Patriarchen en Profeten, "De wet aan Israël gegeven" blz. 268-279

3. Sabbat, een dag van vrijheid

Sabbatmiddag 13 juli

Tijdens zijn aardse dienst legde Christus de nadruk op de bindende verplichting van de sabbat; in al zijn leerstellingen toonde Hij eerbied voor de instelling die van Hem afkomstig was. In zijn dagen was de sabbat zó vervormd, dat de viering ervan het karakter van zelfzuchtige en partijdige mensen openbaarde in plaats van Gods karakter. Christus schoof de valse leer terzijde van hen die voorgaven God te kennen terwijl ze van Hem een verkeerde voorstelling gaven. Hoewel Hij met ongenadige

vijandschap werd achtervolgd door de rabbi's, wilde Hij niet de schijn wekken dat Hij instemde met hun eisen, maar bleef de sabbat vieren zoals God dit in zijn wet had geboden.

In woorden die niet mis te verstaan waren, getuigde Hij van zijn eerbied voor de wet des Heren. "Meent niet, dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden", zei Hij; Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen. Want voorwaar, Ik zeg u: Eer de hemel en de aarde vergaat, zal er niet één jota of één tittel vergaan van de wet, eer alles zal zijn geschied. Wie dan één van de kleinste dezer geboden ontbindt en de mensen zo leert, zal zeer klein heten in het koninkrijk der hemelen; doch wie ze doet en leert, die zal groot heten in het koninkrijk der hemelen." (Matth. 5:17-19) — *Profeten en koningen, hfst 14: In de geest en de kracht van Elia*

De eerste vier geboden werden gegeven om mensen hun plicht tegenover God te tonen. De vierde is de verbindende schakel tussen de grote God en de mens. Vooral de sabbat werd gegeven ten behoeve van de mens en ter ere van God. De laatste zes voorschriften tonen de plicht van de mens aan zijn medemens.

De sabbat moest voor altijd een teken zijn tussen God en zijn volk. Op deze manier moest het een teken zijn - iedereen die de sabbat zou vieren, zou door die naleving aantonen dat zij aanbidders waren van de levende God, de Schepper van de hemelen en de aarde. De sabbat moest een teken zijn tussen God en zijn volk, zolang hij een volk op aarde zou hebben om Hem te dienen. —*Spiritual Gifts, vol. 3, pp. 266, 267.*

God heeft de mens zes dagen gegeven om voor zichzelf te werken, maar Hij heeft een dag gereserveerd waarin Hij speciaal geëerd zal worden. Hij moet verheerlijkt worden, zijn autoriteit gerespecteerd. ... God reserveerde de zevende dag als een periode van rust voor de mens, zowel voor het welzijn van de mens als voor Zijn eigen glorie. Hij zag dat de behoeften van de mens een dag van rust en zorg vereisten, dat zijn gezondheid en leven in gevaar zouden komen zonder een periode van ontspanning van de arbeid en de angst van de zes dagen.

De sabbat is gemaakt ten behoeve van de mens; en om willens en wetens het heilige gebod te overtreden dat de arbeid op de zevende dag verbiedt, is een misdaad in de hemel, die onder de Mozaïsche wet zo groot was dat de dood van de overtreder vereist was. Maar dit was niet alles wat de overtreder moest ondergaan, want God zou geen overtreder van Zijn wet tot de hemel toelaten. Hij moet de tweede dood ondergaan, wat de volledige en laatste straf is voor de overtreder van de wet van God. —*Testimonies for the Church, vol. 1, pp. 532, 533*

Zondag 14 juli: Genoeg manna

Te veel eten, zelfs van eenvoudig voedsel, zal uiteindelijk de spijsverteringsorganen afbreken; maar voeg hieraan toe het eten in een te grote hoeveelheid ongezond voedsel en het kwaad is enorm toegenomen. De lichamelijke conditie wordt aangetast

...

De Heer bracht zijn volk op een zegevierende manier uit Egypte. Hij leidde hen door de wildernis om ze te toetsen. Hij manifesteerde herhaaldelijk Zijn wonderbaarlijke kracht in de bevrijding van hun vijanden. Hij beloofde ze tot Zichzelf te nemen, als zijn bijzondere schat, als ze Zijn stem zouden gehoorzamen en Zijn geboden bewaren. Hij verbood hen niet om het vlees van dieren te eten, maar

onthield het hen in grote mate. Hij verzag hen van voedsel dat het meest gezond was. Hij regende hun brood uit de hemel en gaf hun het zuiverste water uit de steen. Hij sloot een verbond met hen, als ze Hem in alle dingen zouden gehoorzamen, zou Hij ze voor ziekte behoeden. — *Selected Messages, book 2, pp. 411, 412.*

Velen zijn in hun huidige noden voorzien, maar zij zullen de Heer voor de toekomst niet vertrouwen. Ze manifesteren ongeloof en verzinken in wanhoop en somberheid bij verwachte noden. Sommigen zijn voortdurend in de problemen, over wat hen te wachten staat en dat hun kinderen zouden kunnen lijden. Wanneer er moeilijkheden ontstaan, of wanneer ze in een moeilijke situatie terechtkomen - wanneer hun geloof en liefde tot God worden getoetst, krimpen ze voor de beproeving en mopperen ze over het proces dat God heeft gekozen om hen te zuiveren. Hun liefde blijkt niet puur en perfect om alle dingen te verdragen. Het geloof van het volk van de God des hemels moet sterk, actief en volhardend zijn - de basis van de dingen die men hoopt. Dan zal de taal van zulke mensen zijn: looft de Heer, o mijn ziel, en alles wat in mij is, loof zijn heilige naam; want hij heeft mij milddadig behandeld. Zelfverloochening wordt door sommigen beschouwd als echt leed. Onbeheerste eetlust wordt toegeeflijkheid. En een beheersing van de ongezonde eetlust zou ertoe leiden dat zelfs veel belijdende christenen van het geloof zouden afvallen, alsof feitelijke uithongering het gevolg zou zijn van een eenvoudig dieet. En, net als de kinderen van Israël, zouden ze de voorkeur geven aan slavernij, zieke lichamen en zelfs de dood, in plaats van de vleespotten op te geven. Brood en water is alles wat is beloofd aan het overblijfsel in de tijd der benauwdheid. — *Spiritual Gifts, vol. 3, p. 251.*

De hele week door moeten we de sabbat in gedachten houden en voorbereidingen treffen om het volgens het gebod te houden. We moeten de sabbat niet alleen als een wettelijke kwestie beschouwen. We moeten zijn spirituele invloed op alle transacties van het leven begrijpen. Iedereen die de sabbat beschouwt als een teken tussen hen en God, en laat zien dat Hij de God is die hen heiligt, zal de beginselen van Zijn regering vertegenwoordigen. Zij zullen de wetten van Zijn koninkrijk dagelijks uitvoeren. Dagelijks zal het hun gebed zijn dat de heiliging van de sabbat op hen mag rusten. Elke dag zullen ze het gezelschap van Christus hebben en een voorbeeld zijn van de perfectie van Zijn karakter. Elke dag zal hun licht in goede werken naar anderen schijnen. — *Testimonies for the Church, vol. 6, p. 353.*

Maandag 15 juli: Twee redenen voor sabbat

In het vierde gebod wordt God geopenbaard als de Schepper van de hemelen en de aarde, en wordt daardoor onderscheiden van alle valse goden. Het was als een gedenkteken van het werk van de schepping dat de zevende dag werd geheiligd als een rustdag voor de mens. Het was ontworpen om de levende God altijd voor de geest van de mens te houden als de bron van zijn bestaan en het voorwerp van eerbied en aanbidding. Satan streeft ernaar de mensen van hun trouw aan God en gehoorzaamheid aan Zijn wet af te brengen; daarom richt hij zijn inspanningen vooral op dat gebod dat naar God als de Schepper verwijst. — *The Story of Redemption, p. 330.*

Omdat [Christus] alle dingen heeft gemaakt, heeft Hij de sabbat gemaakt. Door Hem is het apart gezet als een gedenkteken van het werk van de schepping. Het

verwijst naar Hem als zowel de Schepper als de Heiligmaker. Het verklaart dat Hij die alle dingen in de hemel en op aarde heeft geschapen en door wie alle dingen bijeenhouden worden, het hoofd van de kerk is, en dat wij door Zijn macht met God verzoend zijn. Want toen Hij over Israël sprak, zei Hij: "Ik gaf hun Mijn sabbatten, om een teken te zijn tussen Mij en hen, opdat zij zouden weten dat Ik de Heer ben die hen heilig," (Ezechiël 20:12). Zo is dan de sabbat een teken van de kracht van Christus om ons heilig te maken. En het wordt gegeven aan allen die door Christus heilig worden gemaakt. Als een teken van Zijn heiligende kracht, wordt de sabbat gegeven aan allen die door Christus deel van het Israël van God worden. — *De Wens der eeuwen, hfdst 29: De sabbat*

Het werk van transformatie van onheiligheid naar heiligheid is een continu proces. Dag in dag uit werkt God voor de heiliging van de mens, en de mens moet met Hem samenwerken door volhardende inspanningen te leveren in het cultiveren van de juiste gewoonten. ...

God zal meer dan voldoen aan de hoogste verwachtingen van degenen die hun vertrouwen in Hem stellen. Hij wenst dat we ons herinneren dat wanneer we vernederd en verslagen zijn, we staan waar Hij Zich aan ons wil en zal manifesteren. Hij is zeer tevreden als we driften en zegeningen uit het verleden als reden aanvoeren waarom Hij ons hogere en grotere zegeningen zou moeten schenken. Hij is vereerd wanneer we Hem liefhebben en getuigen van de echtheid van onze liefde door Zijn geboden te onderhouden. Hij is vereerd als we de zevende dag apart zetten als heilig ... Heiligmaking betekent gemeenschap met God als gewoonte. Er is niets zo groots en machtigs als Gods liefde voor degenen die Zijn kinderen zijn. — *In Heavenly Places, 2 mei: Ons voorbeeld in gehoorzaamheid*

Het liefelijke karakter van Christus zal in Zijn volgelingen worden herkend. ...

In het hart dat vernieuwd is door de goddelijke genade, is liefde het grondbeginsel van het handelen. Het karakter wordt erdoor gevormd, de hartstochten worden erdoor beheerst, vijandschap wordt erdoor onderdrukt, en de genegenheden worden veredeld. Wanneer deze liefde gekoesterd wordt, wordt het leven aangenaam en gaat er een veredelende invloed van uit. — *Schreden naar Christus, H7: De toets van het discipelschap*

Dinsdag 16 juli: Een dag van gelijkheid

Degenen die deelnemen aan Gods liefde door middel van het aannemen van de waarheid, zullen dit bewijzen door oprechte, zelfopofferende pogingen te doen om de boodschap van Gods liefde aan anderen door te geven. Zo worden ze samen met Christus arbeiders. Liefde voor God en voor elkaar verenigt hen tot Christus door middel van gouden banden. Hun leven is verbonden met Zijn leven in geheiligde, verheven eenheid. ... Deze vereniging zorgt ervoor dat de rijke stromen van de liefde van Christus voortdurend in het hart stromen en dan weer stromen in liefde voor anderen.

De eigenschappen waarvan het essentieel is dat iedereen ze bezit om God te kennen, zijn die die de volledigheid van Christus 'karakter kenmerken - Zijn liefde, Zijn geduld, Zijn onzelfzuchtigheid. Deze eigenschappen worden gecultiveerd door het doen van vriendelijke daden met een vriendelijk hart. — *That I May Know Him, p. 9.*

Christus is gekomen om aan de wereld een voorbeeld te geven van wat een perfecte mensheid zou kunnen zijn wanneer het verenigd is met het goddelijke. Hij presenteerde de wereld een nieuwe fase van grootheid in Zijn tentoonstelling van genade, mededogen en liefde. Hij gaf de mens een nieuwe interpretatie van God. Als hoofd van de mensheid onderwees Hij mensen lessen in de wetenschap van de goddelijke regering, waardoor Hij de gerechtigheid van de verzoening van genade en rechtvaardigheid openbaarde. — *Selected Messages*, book 1, p. 260.

Christus kwam om ons te leren, niet alleen wat we zouden moeten weten en geloven, maar ook wat we zouden moeten doen in onze relaties met God en met onze medemensen. De gouden regel van gelijkheid vereist dat we aan anderen doen zoals we zouden willen dat met ons gedaan werd. We moeten hun eeuwige belangen voor ogen houden en tegen onszelf zeggen: "Ze zijn de aankoop van het bloed van de Verlosser, gekocht tegen een hoge prijs."

In al onze omgang met onze medemensen, of zij nou gelovigen of ongelovigen zijn, moeten wij hen behandelen zoals Christus hen zou behandelen als Hij in onze plaats zou staan. Als het voor ons huidig en eeuwig goede is om de wet van God te gehoorzamen, dan zal het ook voor hun huidig en eeuwig goed zijn om dit te doen. — *This Day With God*, p. 108.

Het dienstwerk van Christus stond in opvallende tegenstelling met het werk van de Joodse oudsten. ... Om contact met de "onreinen" te vermijden, hielden ze zich afzijdig niet alleen van de heidenen, maar van het grootste deel van hun eigen volk, en ze trachtten hun geen goed te doen noch hun vriendschap te winnen. ... Hun voorbeeld moedigde zelfzucht en onverdraagzaamheid aan onder alle lagen van de bevolking.

Jezus begon het hervormingswerk door een groot medeleven met de mensen te tonen. Terwijl Hij de grootste eerbied voor de wet Gods aan de dag legde, berispte Hij de schijnvroomheid van de Farizeeën, en trachtte het volk vrij te maken van de zinloze voorschriften waardoor ze gebonden waren. Hij trachtte de scheidsmuren af te breken die de verschillende lagen van de maatschappij scheidde, zodat Hij de mensen zou kunnen samenbrengen als de kinderen van één gezin. — *De Wens der eeuwen, H15: Op het bruiloftsfeest*

Woensdag 17 juli: een dag van genezing

Jezus was gekomen om de sabbat te bevrijden van die zware last van inzetten die deze dag tot een vloek in plaats van een zegen gemaakt hadden.

Om deze reden had Hij de sabbat gekozen om Zijn genezingswerk in Bethesda te verrichten. Hij had de zieke man evengoed op een andere dag van de week kunnen genezen; of Hij had hem eenvoudig kunnen genezen, zonder hem te zeggen zijn bed mee te nemen. Maar dit zou Hem niet de gelegenheid hebben gegeven die Hij wilde verkrijgen. Iedere daad in het leven van Christus hier op aarde had een wijze bedoeling. Alles wat Hij deed, was belangrijk om de daad zelf en om de les die daarmee verbonden was. Onder de zieken bij het badwater had Hij het ergste geval uitgekozen om daarin Zijn genezende kracht te tonen., en Hij beval de man zijn bed door de stad te dragen om op die wijze het grote werk dat aan hem gedaan was, openbaar te maken. Dit zou de vraag doen rijzen, war volgens de wet geoorloofd was om op sabbat te doen, en zou voor Hem de weg openen om de beperkingen van de

Joden met betrekking tot de dag des Heren te laken, en hun overleveringen nutteloos te verklaren. —*De Wens der eeuwen, H21: Bethesda en het Sanhedrin*

Op een andere sabbat ging Jezus de synagoge binnen en zag daar een man met een verdorde hand. De Farizeeën sloegen Hem gade, verlangend te zien, wat Hij zou doen. De Heiland wist zeer wel, dat, door op sabbat te genezen, Hij beschouwd zou worden als een overtreder, maar Hij aarzelde niet om de muur van overgeleverde eisen die de sabbat omringde, neer te halen. Jezus verzocht de zieke man naar voren te komen en vroeg toen: "Is het geoorloofd op de sabbat goed te doen of kwaad te doen, een leven te redden of te doden?" (Mar.3:4) Het was een stelregel onder de Joden, dat in gebreke te blijven wanneer men de gelegenheid had om goed te doen, gelijkstond met kwaad doen; na te laten een leven te redden was hetzelfde als doden. Op deze wijze kwam Jezus de rabbi's op hun eigen terrein tegemoet. "Maar zij zwegen stil. En nadat Hij hen, rondom Zich met toorn had aangezien, zeer bedroefd over de verharding van hun hart, zeide Hij tot de mens: Streck uw hand uit! En hij strekte haar uit en zijn hand werd weder gezond." (Mar.3:4,5)

Toen men Hem de vraag stelde, "of het geoorloofd is op de sabbat te genezen", (Matth.12:10) antwoordde Jezus: "Wie zou er onder u zijn die één schaap heeft en die, als dit op een sabbat in een put valt, het niet grijpen zal en eruit trekken? Hoeveel gaat niet een mens een schaap te boven? Derhalve is het geoorloofd op de sabbat wel te doen." (Matth.12:11,12) —*De Wens der eeuwen, H29: de Sabbat*

Degenen die, voor zover dat mogelijk is, zich bezighouden met het goede te doen aan anderen door hun praktische interesse in hen te tonen, verlichten niet alleen de kwalen van het menselijk leven door hen te helpen hun lasten te dragen, maar dragen tegelijkertijd grotendeels bij aan hun eigen gezondheid van ziel en lichaam. Goed doen is een werk dat zowel de gever als de ontvanger ten goede komt. —*Testimonies for the Church, vol. 2, p. 534.*

Donderdag 18 juli: Sabbatrust voor het land

Het waarnemen van het sabbatjaar moest een zegen zijn voor het land en voor het volk. De grond, die een seizoen lang niet bewerkt werd, zou later des te overvloediger voortbrengen. Het volk was vrij van de arbeid op het land; en hoewel er verschillende werkzaamheden waren te doen in deze tijd, hadden allen meer vrijheid, zodat ze gelegenheid hadden nieuwe krachten op te doen voor het werk in de komende jaren. Ze hadden meer tijd voor nadenken en bidden, voor de studie van de leerstellingen en geboden des Heren, en voor het onderrichten van hun gezinnen. ...

Het volk moest doordrongen zijn van het feit dat het Gods land was, wat ze een tijd lang mochten bezitten; dat Hij de rechtmatige Eigenaar was, en dat Hij bijzondere voorzieningen getroffen had voor de armen en ongelukkigen. Allen moesten zich bewust zijn dat de armen evenveel recht hebben op een plaats in Gods wereld als de rijken.

Deze voorzieningen trof God, onze barmhartige Schepper, om het lijden te verlichten, een straal van hoop te doen schijnen, een lichtstaal te brengen in het leven van hen die verlaten en verdrietig waren. —*Patriarchen en profeten, H51: Gods zorg voor de armen*

Als u zichzelf aan God heeft gegeven, om Zijn werk te doen, hoeft u niet bezorgd te zijn voor morgen. U bent de dienstknecht van Hem die het einde kent vanaf het begin. De gebeurtenissen van morgen, die voor uw blikken verborgen zijn, liggen open voor de ogen van Hem die almachtig is.

Wanneer wij het regelen van de dingen waar wij mee te maken hebben in onze eigen hand nemen, en voor succes op onze eigen wijsheid rekenen – nemen wij een last op ons, die God ons niet te dragen heeft gegeven: en dan proberen we die last zonder Zijn hulp te dragen. En zón nemen wij de verantwoordelijkheid op ons die aan God toebehoort. In werkelijkheid stellen wij onszelf in Zijn plaats. Misschien zullen we bang zijn en ons voorbereiden op gevaren en verlies, want dat zal ons zeker treffen. Maar als wij werkelijk geloven, dat God ons liefheeft en de bedoeling heeft om ons goed te doen, zullen we ophouden met ons zorgen te maken over de toekomst. Wij zullen op God vertrouwen, zoals een kind op een liefhebbende ouder vertrouwt. Dan zullen onze moeilijkheden en onze kwellingen verdwijnen. Want onze wil wordt opgenomen in de wil van God.

Christus heeft ons geen hulp beloofd bij het vandaag dragen van de lasten van morgen. Hij heeft gezegd: "Mijn genade is u genoeg" (II Korinthe 12: 9). Maar, net als het manna wat in de woestijn gegeven werd, wordt Zijn genade dagelijks gegeven, voor de behoefte van die dag. Net als de legerscharen van Israël op hun pelgrimstocht mogen wij morgen na morgen brood uit de hemel vinden voor onze dagelijkse behoefte. —*Gedachten van de berg der zaligsprekingen, over Mattheus 6:34*

God verschaft brood voor Zijn volk in de woestijn door een wonder van genade, en Hij kon alles hebben verschaft wat nodig was voor religieuze dienst; maar dat deed Hij niet, omdat Hij in Zijn oneindige wijsheid zag dat de morele discipline van Zijn volk afhing van hun samenwerking met Hem, waarbij iedereen iets deed. —*Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 469.

Vrijdag 19 juli: Voor verdere bestudering

The Desire of Ages, "The Sabbath," pp. 281–289.

4. Genade en gerechtigheid in Psalmen en Spreuken

Sabbatmiddag 20 juli

Het hart van de mens is van nature koud, duister en liefdeloos; wanneer iemand een geest van barmhartigheid en vergeving openbaart, doet hij het niet uit zichzelf, maar door de invloed van de Goddelijke Geest die aan zijn hart werkt. "Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst lief gehad heeft." 1 Johannes 4:19 (SV).

God zelf is de bron van alle barmhartigheid. Zijn naam is "barmhartig en genadig". Exodus 34:6. ... Hij verlangt met een intense begeerte de smarten der mensen te lenigen, en Zijn balsam te leggen op hun wonden. Het is waar, dat God "de schuldige zeker niet onschuldig houdt", Exodus 34:7; maar Hij zou de schuld willen wegnemen.

De barmhartigen hebben deel aan de goddelijke natuur, en in hen komt de ontfermende liefde van God tot uitdrukking. Allen wier harten medevoelen met het hart der Oneindige Liefde zullen trachten te bevrijden, en niet te veroordelen. Het wonen van Christus in de ziel is een bron die nooit verdroogt. Waar Hij vertoeft, daar

zal een overvloed aan weldadigheid zijn. – *Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen*, pg 23; *Thoughts From the Mount of Blessing*, pp. 21, 22

De Heer wordt geëerd door onze daden van genade, door het gedachtenvol rekening houden met ongelukkigen en noodlijdenden. De weduwe en de vaderlozen hebben meer nodig dan onze naastenliefde. Ze hebben medeleven en aandacht nodig en compassievolle woorden en een helpende hand om ze in de gelegenheid te stellen hoe ze kunnen leren zichzelf te helpen. Alle daden gedaan voor degenen die hulp nodig hebben, zijn als gedaan aan Christus. In onze studie om te weten hoe we de ongelukkigen kunnen helpen, moeten we de manier bestuderen waarop Christus werkte. Hij weigerde niet te werken voor degenen die fouten maakten; Zijn werken van genade werden gedaan voor elke klasse, de rechtvaardigen en de onrechtvaardigen. Hij genas op dezelfde manier en gaf lessen als ze het Hem nederig vroegen.

Degenen die beweren in Christus te geloven, moeten Christus vertegenwoordigen in daden van goedheid en barmhartigheid. Zo iemand zal nooit weten tot de dag des oordeels welk goed ze hebben gedaan om het voorbeeld van de Heiland te volgen. - *Welfare Ministry*, pp. 85, 86.

Wanneer je mensen ontmoet die door en door worden verdrukt, die niet weten welke weg je moet gaan om hulp te zoeken, zet je hart dan in het werk om hen te helpen. Het is niet Gods bedoeling dat Zijn kinderen zichzelf opsluiten en geen belang stellen in het welzijn van de minderbedeelden dan zichzelf. Bedenk dat voor hen evenals voor jou Christus is gestorven. Verzoening en vriendelijkheid maken de weg vrij voor jou om hen te helpen, hun vertrouwen te winnen, hen met hoop en moed te inspireren...

Elke daad van rechtvaardigheid, genade en welwillendheid maakt melodie in de hemel. De Vader aanschouwt van Zijn troon degenen die deze handelingen van genade doen en rekent ze tot zijn kostbaarste schatten. "En zij zullen van Mij zijn, zegt de Here der heerscharen, in die dag dat Ik mijn juwelen maak." Elke barmhartige daad voor de behoeftigen, het lijdenden, wordt beschouwd als gedaan aan Jezus. Wanneer je de armen helpt, sympathiseer met de aangevochtenen en onderdrukten, en raak bevriend met de wees, breng je jezelf in een nauwere relatie tot Jezus. —*My Life Today*, p. 242.

Zondag 21 juli: Psalmen: Liederen van hoop voor de onderdrukten

"En Hij Zelf zal de wereld richten in gerechtigheid, en de volken oordelen in rechtmatigheden. En de HEERE zal een Hoog Vertrek zijn voor den verdrukte, een Hoog Vertrek in tijden van benauwdheid" Psalmen 9:9,10 (SV) Het mededogen dat God ons betuigt, beveelt Hij ons open te stellen tegenover anderen. Laat de impulsieve, de zelfgenoegzame, de wraakzuchtige, aanschouw de zachtmoedige en nederige, als een lam naar de slachting geleid, ontierend als een schaap stom voor haar scheerders. Laat hen naar Hem kijken die door onze zonden is doorboord en onze zorgen belast, en zij zullen leren verdragen, nalaten en vergeven. — *Education*, p. 257

De Heer zal werken om zijn kerk te zuiveren. . . .

Hoe snel dit proces begint, kan ik niet zeggen, maar het zal niet lang worden uitgesteld. Hij, wiens bewonderaar op Zijn hand is, zal Zijn tempel van zijn morele verontreiniging reinigen. Hij zal zijn vloer grondig reinigen. God heeft een controverser met allen die de minste zoned begaan; want daarmee verwerpen zij het gezag van God en bedreigen zij hun belang bij de verzoening, de verlossing die Christus heeft ondernomen voor elke zoon en dochter van Adam. Zal het lonen om een koers te volgen tot afschuw voor God? —*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, pp. 372, 373.

Laten zij die zo weinig belang hebben bij de opoffering van het bloed van Christus, zich herinneren dat de Heer hen net zo onverschillig zal behandelen als zij hun medemensen in hun problemen hebben behandeld. Elke daad van onrechtvaardigheid en beroving en onderdrukking staat in de boeken. Iedereen die gebruik maakt van menselijke wezens, gevormd naar Gods beeld, werkt samen met de grote vijand van God en de mens en hij zal in de handen van God dubbel ontvangen voor al deze werken. Het werk van Satan wordt voortdurend voortgestuwd met vreselijke wraakzucht, en mensen nemen deel met kwade engelen in het verwonden en kneuzen van de zielen van Gods volk. De Heer ziet; de Heer hoort het geschreeuw van zijn kinderen. —*The Upward Look*, p. 82.

In Zijn handelswijze met het mensdom, heeft God lang Geduld met de onboetvaardigen. Hij gebruikt de door Hem daartoe aangewezen middelen om mensen op te roepen tot trouw, en Hij biedt hun Zijn volledige vergiffenis als zij zich willen bekeren. Maar omdat God lankmoedig is, maken de mensen misbruik van Zijn barmhartigheid. "Omdat het vonnis over de boze daad niet aanstonds voltrokken wordt, daarom is het hart der mensenkinderen in hen begerig om kwaad te doen." Het geduld en de lankmoedigheid van God, die het hart zouden moeten verzachten en onderwerpen, hebben een geheel verschillende invloed op hen die zorgeloos en zondig zijn. Het brengt hen ertoe alle beperkingen af te werpen en sterkt hen in hun weerstand. Ze denken dat de God die zo Geduld met hen heft gehad, geen acht zal verdorvenheid..... Maar al wordt de straf uitgesteld, deze is daarom niet minder zeker. Ook aan Gods verdraagzaamheid zijn grenzen. De grens van Zijn lankmoedigheid kan bereikt zijn, en dan zal Hij zeker straffen. —*Ellen G. White, Bijbelcommentaar*, vol. 3, p. 1166; *Ellen G. White Comments in The SDA Bible Commentary*, vol. 3, p. 1166.

Maandag 22 juli: "Doe iets, God!"

Christus heeft elke menselijke verdrukking, elk menselijk verdriet, gewogen. Hij draagt het gewicht van het juk voor elke ziel die Hem bij zich draagt. Hij kent de zorgen die we voelen tot in de diepte van ons wezen, en die we niet kunnen uitdrukken. Als er geen menselijk hart is dat met ons begaan is, hoeven we niet het gevoel te hebben dat we zonder sympathie zijn. Christus weet het; en Hij zegt: Zie op Mij en leef. "Komt tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven" (Matteüs 11:28). Ik heb je verdriet verdragen en je zorgen gedragen. Je hebt de diepste, rijkste begaandheid in de tedere, medelijdende liefde van je Herder. . . . Zijn menselijkheid is niet verloren in het verheven karakter van Zijn Almacht. Hij verlangt

er altijd naar Zijn sympathie en liefde uit te storten op degenen die Hij heeft gekozen, en die zal reageren op Zijn uitnodiging. — *That I May Know Him*, p. 51.

Alles wat God nodig heeft, is eenvoudig vertrouwen - in Zijn armen vallen met al zijn zwakheid, en gebrokenheid en onvolmaaktheid, en Jezus zal de hulpelozen helpen en diegenen versterken en opbouwen die voelen dat zij zelf erg zwak zijn. God zal verheerlijkt worden in zijn verdrukking, door het geduld, het geloof en de onderwerping waarvan hij een voorbeeld is. Oh! dit zal de kracht van de waarheid die wij belijden bewijzen; het is troost wanneer we het nodig hebben; het is ondersteuning wanneer elk deel van aardse aard, die een meetbare ondersteuning is, wordt verwijderd. — *Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 98.

De echte grootsheid en nobelheid van de man wordt afgemeten aan zijn kracht om zijn gevoelens te onderdrukken, niet om zich door de kracht van zijn gevoelens te laten onderwerpen. De sterkste man is hij die, hoewel gevoelig om te mishandelen, toch zijn hartstocht zal beheersen en zijn vijanden zal vergeven.

God heeft ons intellectuele en morele kracht gegeven, maar voor een groot deel is iedereen de architect van zijn eigen karakter. Elke dag nadert de structuur de voltooiing steeds meer. Het woord van God waarschuwt ons om erop toe te zien hoe we bouwen, om te zien dat ons gebouw gebaseerd is op de eeuwige rots. De tijd komt eraan dat ons werk geopenbaard zal blijven zoals het is. Nu is het de tijd voor iedereen om de krachten te ontwikkelen die God hun heeft gegeven, zodat ze hier karakters kunnen vormen voor nut hier en voor een hoger leven hierna.

Geloof in Christus als een persoonlijke Verlosser zal het karakter kracht en stevigheid geven. Degenen die echt geloof in Christus hebben, zullen nuchter zijn, zich herinnerend dat Gods oog op hen is, dat de Rechter van alle mensen de morele waarde weegt, dat hemelse intelligenties waken om te zien op welke manier het karakter wordt ontwikkeld. — *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, pp. 222, 223

Dinsdag 23 juli: Beloften van de Koning

Hoe hoger de positie is die iemand bekleedt, des te zwaarder is de verantwoordelijkheid die op hem rust, des te verstrekkender zal de invloed zijn die van hem uitgaat, en des te meer zal hij afhankelijk zijn van God. Altijd moet hij eraan denken dat met de roeping om te werken ook de oproep komt om verstandig te wandelen in het oog van zijn medemensen. Hij moet tegenover God staan als een leerling. Een vooraanstaande positie brengt geen heiligheid van karakter. Iemand is alleen dan waarlijk groot, als hij God eert en zijn geboden gehoorzaamt.

De God die wij aanbidden ziet de mens niet aan. Die aan Salomo wijsheid heeft gegeven, is ook nu nog bereid dezelfde zegen te schenken aan zijn kinderen.... Als iemand die onder lasten gebukt gaat, wijsheid zoekt, meer dan rijkdom, macht of aanzien, zal hij niet teleurgesteld worden. Zo iemand zal niet alleen van de grote Leermeester leren wat hij moet doen, maar ook hoe hij dat moet doen op een wijze die Gods goedkeuring kan wegdragen.

Zolang de man die van God onderscheidingsvermogen en bekwaamheid heeft gekregen, toegewijd blijft aan God, zal hij niet streven naar een vooraanstaande plaats, of jagen naar gezag. Natuurlijk zijn er mensen die een bepaalde verantwoordelijkheid moeten dragen; maar in plaats van te streven naar de eerste

plaats, zal een ware leider bidden om een verstandig hart, zodat hij onderscheid kan maken tussen goed en kwaad. – *Profeten en Koningen, Hfst.2 Salomo, p.19; — Prophets and Kings, pp. 30, 31.*

Christus aanvaardt en onderhoudt de meest nederige. Hij accepteert geen mensen vanwege hun welsprekende mogelijkheden, maar omdat ze Zijn aangezicht zoeken en Zijn hulp wensen. Zijn Geest, die zich op het hart voortbeweegt, wekt elk vermogen op om krachtig te handelen. In deze bescheiden mensen ziet de Heer het kostbaarste materiaal, dat storm en storm, hitte en druk zal weerstaan. God ziet niet zoals de mens ziet. . . .

Er is ware eer onder hen die de liefde van God in hun hart hebben. Ons doel bij het werken voor de Meester zou moeten zijn dat Zijn naam verheerlijkt mag worden in de bekering van zondaars. Degenen die werken om applaus te krijgen, zijn niet door God goedgekeurd. De Heer verwacht van zijn dienaren dat ze vanuit een ander motief werken. — *This Day With God, p. 227.*

Je kunt sterk zijn om een heiligende invloed op anderen uit te oefenen. Je bent misschien waar de belangstelling van je hart zal worden gewekt om goed te doen voor anderen, om de bedroefden te troosten, om de zwakken te sterken, en om je getuigenis voor Christus te geven wanneer gelegenheid geboden wordt. Streef ernaar om God in alles te eren, altijd en overal. Draag je religie overal mee. Wees grondig in wat je ook doet.

Je hebt niet de reddende kracht van God ervaren alsof het jouw voorrecht is, omdat je het niet het grote doel van je leven hebt gemaakt om Christus te verheerlijken. Laat elk doel dat u vormt, elk werk waarin u zich bezighoudt, en elk plezier dat u geniet, tot eer van God zijn. Laat dit de taal van je hart zijn: ik ben de Uwe, o God, om voor U te leven, om voor U te werken en om voor U te lijden. — *Testimonies for the Church, vol. 2, pp. 261, 262.*

Woensdag 24 juli: Wandelen met de Heere

Ik heb gezien dat degenen die voor een doel leven, proberen hun medemensen te helpen en te zegenen en hun Verlosser te eren en verheerlijken, de waarlijk gelukkigen zijn op aarde, terwijl de man die rusteloos, ontevreden is en dit zoekt en dat test, in de hoop geluk te vinden, altijd klagen over teleurstelling. Hij is altijd in nood, nooit tevreden, omdat hij alleen voor zichzelf leeft. Laat het je doel zijn om goed te doen, om je deel in het leven getrouw te gedragen. Zoek tijd om een ander hart te troosten, om met een vriendelijk, juichend woord iemand te zegenen die vecht tegen verleiding en misschien tegen kwelling. Door zo iemand een zegen te geven met lovende, hoopvolle woorden, door hem te wijzen op de Lastendrager, kun je onverwachts vrede, geluk en troost vinden. — *Our High Calling, p. 64.*

Iemand die gelooft in Jezus Christus als een persoonlijke Verlosser, dient een medewerker voor Hem te zijn, verbonden met Zijn hart van oneindige liefde, met Hem samen te werken in werken van zelfverloochening en welwillendheid. Hij aan wie Christus Zijn vergevende genade heeft geopenbaard, zal bij het beoefenen van de werken van Christus merken dat hij verbonden is met Christus. God roept degenen aan voor wie Hij zo'n oneindig offer heeft gebracht, om samen met Hem hun positie

als arbeider in te nemen bij het ontwikkelen van de genadige operaties van Gods goddelijke welwillendheid.

Christus heeft Zich van de aarde teruggetrokken, maar Zijn volgelingen zijn nog steeds in de wereld achtergelaten. Zijn kerk, bestaande uit degenen die Hem liefhebben, moet met een onbaatzuchtige liefde en welwillendheid dit in woord en een daad uitdragen, een weergave zijn van de liefde van Christus. Zij moeten het middel zijn, door het praktiseren van zelfverloochening en het dragen van het kruis, van het implanteren van het beginsel van liefde in de harten van hen die onbekend zijn met de Verlosser door onbeproeft kennis. — *Medical Ministry*, p. 315

Opdat de mens de gezegende resultaten van vrijgevendheid niet zou mislopen, heeft de Heiland het plan opgevat om hem tot Zijn medewerker te maken. God had Zijn doel, het redden van zondaren, kunnen bereiken zonder hulp van de mens, maar Hij wist dat de mens niet gelukkig kon zijn zonder deel te nemen aan dit grote werk. Door een reeks van omstandigheden, die bij de mens het gevoel van liefdadigheid opwekken, geeft Hij de mens het beste middel om vrijgevendheid te ontwikkelen, en schenkt hem voortdurend de mogelijkheid de armen te helpen en Zijn zaak te bevorderen. Een wereld in puin vraagt in haar nood onze talenten aan geld en invloed om aan mannen en vrouwen de waarheid te brengen, waaraan zij dringend behoefte hebben. En wanneer wij aan deze roepstem gehoor geven aan, door werk en vrijgevig handelen, nemen wij het beeld aan van Hem die terwille van ons arm is geworden. Door te geven, zegenen we anderen en verzamelen zo ware rijkdom. - *Getuigenissen voor de Gemeente*, deel 9, p. 245; — *Testimonies for the Church*, vol. 9, p. 253.

Donderdag 25 juli: Spreuken: Genade voor de behoeftigen

Onder zijn tot in het hart doordringende woorden, werden Zijn toehoorders overtuigd. Zij kwamen tot hem met de vraag: "Wat moeten wij dan doen?" (Luc.3:10) Hij antwoordde: "Wie een dubbel stel klederen heeft, dele mede aan wie er geen heeft, en wie spijze heeft, doe evenzo". (Luc.3:11) En hij waarschuwde de tollenaars tegen onrechtvaardigheid, en de soldaten tegen geweldpleging.

Allen die onderdanen werden van het koninkrijk Gods, zei hij, zouden laten blijken dat ze geloof en berouw hadden. Vriendelijkheid, eerlijkheid en trouw zouden in hun leven gezien worden. Zij zouden de behoeftigen dienen, en hun offeranden brengen voor God. Ze zouden de kwetsbaren beschermen en een voorbeeld geven van deugd en medeleven. Zo zullen de volgelingen van Christus de hervormende kracht van de Heilige Geest in hun leven doen blijken. In het dagelijkse leven zullen rechtvaardigheid, genade en de liefde van God worden gezien. Indien dit niet het geval is, zijn zij als het kaf dat aan het vuur wordt prijsgegeven. — *Jezus, De Wens der Eeuwen*, p. 78; - *The Desire of Ages*, p. 107.

Het heden is een seizoen van plechtig voorrecht en heilig vertrouwen. Als de dienaren van God trouw blijven aan het vertrouwen dat aan hen wordt gegeven, zal hun beloning groot zijn. . . . De ernstige inspanning, het onzelfzuchtige werk, de geduldige, volhardende inspanning, zullen overvloedig worden beloond. Jezus zal zeggen: voortaan noem ik jullie geen dienaren, maar vrienden. (Johannes 15:15.) De goedkeuring van de Meester wordt niet gegeven vanwege de grootsheid van het verrichte werk, maar vanwege de trouw in alles wat is gedaan. Het zijn niet de resultaten die we bereiken, maar de motieven waaruit we handelen, die wegen op bij

God. Hij prijst goedheid en trouw boven alles. Ik smeed de herauten van het evangelie van Christus om nooit ontmoedigd te raken, nooit de meest verharde zondaar te beschouwen als buiten het bereik van de genade van God. Degene die schijnbaar hopeloos is, kan de waarheid accepteren in de liefde ervoor. Hij die de harten van mensen verandert zoals de rivieren van water worden gekeerd, kan de meest zelfzuchtige, zondig geharde ziel tot Christus brengen. Is er iets te moeilijk voor God om te doen? "Mijn woord", verklaart hij, "zal niet ledig tot Mij terugkeren, maar het zal volbrengen wat ik wil, en het zal gedijen in de zaak waarvoor ik het stuurde" (Jesaja 55:11.) — *Gospel Workers*, p. 267.

Laat ere en herleving zijn van de eerste liefde, de eerste geloofsijver komen. Zoek degenen op die u weggejaagd hebt en verbindt door uw belijdenis de wonden die u hebt veroorzaakt. Kom dicht bij het grote Hart van medelijden en liefde en laat die goddelijke genade naar uw hart stromen, en van uw hart naar het hart van anderen. Laat de tederheid en de barmhartigheid die Jezus in Zijn eigen kostbare leven heeft laten zien, ons een voorbeeld zijn voor de wijze waarop wij onze medemensen behandelen, in het bijzonder hen die onze broeders en zusters in Christus zijn. — *Getuigenissen voor de gemeente*, deel 5, p. 498; — *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 612.

Vrijdag 26 juli: Voor verdere bestudering

Patriarchen en Profeten, "Davids laatste jaren", p. 648 – 656.

Patriarchs and Prophets, "The Last Years of David," pp. 746–755.

5. De Roep van de Profeten

Sabbatmiddag 27 juli

God heeft zijn kerk nooit zonder een getuige gelaten. In alle situaties van beproeving en waarmaking, van oppositie en vervolging temidden van morele duisternis, waar de kerk door heen is gegaan, heeft God kansrijke mensen gehad die bereid waren zijn werk in verschillende stadia op te nemen en het naar voren en naar boven te dragen. Door patriarchen en profeten openbaarde Hij Zijn waarheid aan Zijn volk. ... De stem van God werd gehoord door de profeten die Hij had aangesteld voor een speciaal werk en om een speciale boodschap te brengen. Hij stuurde ze om steeds dezelfde woorden te herhalen. Hij had een boodschap voor hen voorbereid die niet volgens de weg en de wil van de mensen was, en dit stopte Hij in hun mond en liet hen bekendmaken. ... Het bericht kan degenen aan wie het is verzonden niet behagen. Ze wensden misschien niets nieuws, maar willen gewoon doorgaan zoals ze gedaan hadden; maar de Heer verwekte hen met verwijten; Hij berispte hun gedrag. Hij bracht nieuw leven in mensen die sliepen op hun post van plicht, die geen trouwe schildwachten waren. Hij toonde hen hun verantwoordelijkheid en dat ze verantwoordelijk zouden worden gehouden voor de veiligheid van de mensen. Het waren wachters die dag noch nacht zouden slapen. Ze moesten de vijand onderscheiden en het volk alarmeren. — *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, pp. 404, 405

De Messias zou uit de koninklijke lijn voortkomen; want in de door Jakob gegeven profetie zei de Here: "De scepter zal van Juda niet wijken, noch de heersersstaf tussen zijn voeten, totdat Silo komt, en Hem zullen de volken gehoorzaam zijn." (Gen. 49:10).

De Gezalfde was gezonden „om een blijde boodschap te brengen aan ootmoedigen, om te verbinden gebrokenen van hart, om voor gevangenen vrijlating uit te roepen en voor gebondenen opening der gevangenis; om uit te roepen een jaar van het welbehagen des Heren en een dag der wrake van onze God; om alle treurenden te troosten, om over de treurenden van Sion te beschikken, dat men hun geve hoofdsieraad in plaats van as, vreugdeolie in plaats van rouw, een lofgewaad in plaats van een kwijnende geest. En men zal hen noemen: Terebinten der gerechtigheid, een planting des Heren, tot Zijn verheerlijking." (Jes.11:2,3; 61:1-3) – *Van Jerusalem naar Rome*, p. 165, 166.— *The Acts of the Apostles*, pp. 223, 224.

God roept om lichtdragers, die de wereld zullen vullen met het licht en de vrede en vreugde die van Christus komen. Hij roept op tot nederige mensen, mensen die een gevoel van hun zwakheid koesteren en die zich herinneren wat de dienst van God van hen eist - de gepastheid van spreken en handelen die de kracht van de genade van Christus laat zien. . . .

De laatste roep van barmhartigheid moet over de hele aarde worden verkondigd. Hemelse engelen wachten al lang op menselijke agenten ... om met hen samen te werken in het grote werk dat moet worden gedaan. Ze wachten op u. Zo uitgestrekt is het veld, zo uitvoerig het ontwerp, dat elk geheiligd hart in dienst wordt genomen als een middel van goddelijke kracht. — *In Heavenly Places*, p. 314.

Zondag 28juli: De terugkerende oproep tot gerechtigheid

God was boos op Zijn volk omdat ze een koning eisten. Hij gaf hun een koning in zijn toorn. Toch beval Hij Samuël om de mensen getrouw de manier te vertellen van de koningen van de natiën om hen heen; dat zij niet als een rechter van moeilijkheden van kerk en staat zouden zijn, om hen te onderwijzen in de wegen van de Heer, zoals hun heersers: dat hun koning zou worden verheven, en een koninklijke eer zou eisen, en een zware belasting of hulde zou eisen ; dat ze onderdrukt zouden worden; en dat God hun Zijn machtige macht niet zou openbaren, zoals in Egypte, om hen te verlossen, maar wanneer zij in hun benauwdheid tot Hem zouden roepen, zou Hij hen niet horen. — *Spiritual Gifts*, vol. 4a, p. 67.

Als mensen hun eigen weg kiezen, zonder God om raad te vragen, of zelfs handelen in strijd met Zijn wil, die ze kennen, geeft Hij vaak gehoor aan hun wensen, opdat ze door de bittere ervaringen die ze meemaken, hun dwaasheid zouden beseffen en berouw zouden hebben over hun zonde. Menselijke trots en wijsheid blijken vaak een gevaarlijke leidsman te zijn. De dingen die het hart zoekt, in strijd met Gods wil, zullen ten slotte blijken een vloek te zijn in plaats van een zegen.

God wilde dat Zijn volk alleen op Hem zou zien als hun Wetgever en Bron van kracht. Als ze hun afhankelijkheid gevoelde van God, zouden ze steeds nabij Hem blijven. Ze zouden veredeld en verfijnd worden, geschikt voor de hoge roeping waartoe Hij hen als Zijn uitverkoren volk had bestemd. Maar wanneer er iemand op de troon zou worden geplaatst, zou dit de gedachten van het volk afwenden van God. Ze zouden meer op menselijke kracht vertrouwen dan op Gods macht, en de fouten van

hun koning zouden hen tot zonde verleiden, zodat het volk van God gescheiden zou zijn. - *Patriarchen en Profeten*, p. 525; — *Patriarchs and Prophets*, pp. 605, 606.

Gods handelwijze met Zijn volk openbaart naast Zijn liefde en barmhartigheid strikte en onpartijdige rechtvaardigheid. Dit komt tot uitdrukking in de geschiedenis van het Hebreeuwse volk. God had Israël rijke zegeningen geschonken. Zijn goedertierenheid tegenover hen wordt op treffende wijze beschreven: "Als een arend, die zijn broedsel opwekt, over zijn jongen zweeft, zijn wieken uitspreidt, er een opneemt en draagt op zijn vlerken, zo heeft hem de Here alleen geleid." En hoe direct en zwaar werden hun overtredingen aan hen bezocht! - *Patriarchen en Profeten*, p. 406. — *Patriarchs and Prophets*, pp. 469

Wie een nieuw schepsel wordt in Christus, ... gaat niet langer te werk naar zijn vroegere impulsen, maar door het geloof in de Zoon van God zal hij Zijn voetstappen volgen, Zijn karakter weerspiegelen en zichzelf reinigen, zoals Hij rein is. Van de dingen, die hij eens verafschuwde, houdt hij nu, en hij haat nu de dingen, waarvan hij eens hield. Wie trots was en zelfverzekerd, krijgt een nederig hart. Wie verwaand en laatdunkend was, wordt ernstig en ingetogen. De dronkaard laat zijn gewoonten varen en wie het niet zo nauw nam, wordt gewetensvol. De lege gewoonten en het navolgen van de wereldse modeverschijnselen worden opzijgeschoven. Een christen zoekt niet naar "uiterlijke versiering", maar naar "de verborgen mens uws harten, met de onvergankelijke tooi van een zachtmoedigen en stillen geest" (1 Petrus 3: 3,4) – *De Weg naar Christus*, p. 56; - *Steps to Christ*, p. 58.

Maandag 29 juli: Amos

Hoeveel bruikbare en geëerde werkers in Gods zaak een opleiding ontvangen hebben te midden van de nederige plichten van de meest nederige posities in het leven! Mozes was de toekomstige heerser van Egypte, maar God kon hem niet van het hof van de koning halen om het werk te doen dat hem was aangesteld. Pas toen hij veertig jaar lang een getrouwe herder was, werd hij gezonden om de bevrijder van zijn volk te zijn. Gideon werd van de dorsvloer gehaald om het instrument in de handen van God te zijn voor het leveren van de legers van Israël. Elisa was geroepen om de ploeg te verlaten en het gebod van God te doen. Amos was een landman, een grondlegger van de grond, toen God hem een boodschap gaf om te verkondigen.

Allen die mede-werkers worden met Christus zullen een grote hoeveelheid harde, niet-vriendelijke arbeid moeten verrichten, en hun lessen van instructie moeten verstandig worden gekozen, en aangepast aan hun specifieke karakter, en het werk dat ze moeten nastreven. — *Gospel Workers*, pp. 332, 333.

De profeten verhieven hun stem tegen de duidelijke verdrukking, het schreeuwend onrecht, de ongewenste weelde en overdaad, het schaamteloos feestvieren en drinken, tegen de losbandigheid en liederlijkheid van hun tijd; maar hun protesten, hun veroordeling van de zonde waren vergeefs. "Zij haten in de poort wie opkomt voor het recht", had Amos gezegd, "..... en verafschuwen wie spreekt in oprechtheid . . . . – gij, die de rechtvaardige benauwt, die losgeld aanneemt, en die de armen in de poort terzijde dringt." (Amos 5:10,12)

Dit waren enkele van de gevolgen van de verering der gouden kalveren, die Jerobeam had opgericht. De eerste afwijking van vormen van aanbidding, vastgesteld

door God, hadden geleid tot de inleiding van ernstiger afgoderij, tot vrijwel alle inwoners van het land zich hadden overgegeven aan de aanlokkelijke vormen van natuurvergoding. Israël vergat zijn Maker en handelde diep verdorven." (Hosea 9: 9) – *Profeten en Koningen*, p. 176, 177; - *Prophets and Kings*, p. 282.

Zoekt het goede en niet het kwade, opdat gij leeft en aldus de Here, de God der heerscharen, met u zij, gelijk gij zegt. Haat het kwade en hebt het goede lief, en houdt het recht hoog in de poort; misschien zal de Here, de God der heerscharen, Jozefs rest genadig zijn." (Amos 5: 4,5,14,15)

Het merendeel van hen die deze uitnodigingen hoorden, weigerde erdoor gebaat te worden. De woorden van Gods boodschappers waren zozeer in strijd met de zondige begeerten van de onboetvaardigen, dat de afgodische priester te Betel bericht zond aan de koning van Israël, met de woorden: "Amos smeedt een samenzwering tegen u te midden van het huis Israëls; het land zal zijn woorden niet kunnen verdragen." (Amos 7: 10)

Geslachten lang had de Here geduld gehad met zijn dwalende kinderen; en zelfs nu, met hun tartende opstand voor ogen, verlangde Hij ernaar Zich aan hen te openbaren als de God die bereid was hen te redden. "Wat zal Ik u aandoen, o Efraïm," riep Hij uit, "wat zal Ik u aandoen, o Juda? Immers uw liefde is als een morgenwolk, en als een dauw die in de vroege vergaat." (Hosea 6:4) – *Profeten en Koningen*, p. 178, 177; - *Prophets and Kings*, p. 284, 285

Dinsdag 30 juli: Micha

Met degenen die zonder genade durven te handelen, zal God handelen zoals zij degenen hebben behandeld die hen om hulp hebben gevraagd... Echte sympathie tussen de mens en zijn medemens is het teken te zijn dat onderscheid maakt tussen hen die God liefhebben en vrezen voor en degenen die zich niet aan Zijn wet houden. ... God legt op hen de verantwoordelijkheid om voor de ongelukkigen, de blinden, de lammen, de weduwen en de weeslozen te zorgen; maar velen doen geen moeite om daar op te letten. Om hen te redden brengt God hen vaak onder de roede van verdrukking en plaatst ze in posities die vergelijkbaar zijn met die van de personen die hun hulp en sympathie nodig hadden, maar die het niet van hun handen ontvingen. — *Welfare Ministries*, p. 242.

De Farizeeën koesterden alleen maar smaad en veroordeling voor hen, maar Christus heette hen welkom als kinderen van God, wel is waar vervreemd van de troon van de Vader, maar niet door het vaderhart vergeten. Juist hun ellende en zonde maakte hen des te meer de voorwerpen van zijn medelijden. Hoe verder zij van Hem afgedwaald waren, des te ernstiger was het verlangen en des te groter het offer om hen te redden.

Dit alles hadden de leraars van Israël kunnen leren uit de heilige boekrollen waarvan zij zich trots de bewakers en verklaarders noemden. Had niet David, de man die zo diep in zonde was gevallen, geschreven: "Ik heb gedwaald als een verloren schaap, zoek uw knecht?" Had niet Micha Gods liefde voor de zondaar geopenbaard in de woorden: "Wie is een God als Gij, die de ongerechtigheid vergeeft en de overtreding van het overblijfsel van zijn erfdeel voorbijgaat, die zijn toorn niet voor eeuwig behoudt, maar een welbehagen heeft in

goedertierenheid?" (Psalm 119:176; Micha 7:18) – *Lessen uit het Leven van Alledag*, p. 108, 109; — *Christ's Object Lessons*, p. 186.

De Heer zal mensen niet dwingen rechtvaardig te handelen, barmhartigheid lief te hebben en nederig met hun God te wandelen; Hij stelt de menselijke agent goed en kwaad voor, en maakt duidelijk wat het zekere resultaat zal zijn van het volgen van de ene of de andere koers. Christus nodigt ons uit en zegt: "Volg Mij." Maar we worden nooit gedwongen in zijn voetstappen te wandelen. Als we in Zijn voetsporen treden, is dat het resultaat van een bewuste keuze. Als we het leven en karakter van Christus zien, wordt een sterk verlangen gewekt om in karakter gelijk te zijn aan Hem; en wij volgen om de Heer te kennen, en om Zijn voortgaan te kennen wordt om voorbereid te zijn als de ochtend. — *The Review and Herald*, March 31, 1896.

Op de gemeente als organisatie legt Hij de verantwoording voor de afzonderlijke leden. Tegenover degenen die in zonde vallen, heeft de gemeente een plicht te waarschuwen, te onderrichten en, indien mogelijk, te herstellen... Treed getrouw op tegen verkeerde werken. Waarschuw iedere ziel die zich in gevaar bevindt. Laat niemand zichzelf misleiden. Noem de zonde bij zijn ware naam. Verkondig wat God gezegd heeft betreffende liegen, sabbatschending, stelen, afgodendienst en andere verkeerde dingen. ... Door de zonde te verkiezen, verloochenen zij Christus; de gemeente moet tonen, dat zij haar goedkeuring niet hecht aan hun daden, anders zal zij zelf haar Here oneer aandoen. Zij moet over de zonde zeggen wat God daarover zegt. Zij moet deze behandelen zoals God heeft voorgeschreven, en haar optreden wordt in de hemel bekrachtigd. – *Jesus, De Wens der Eeuwen*, p. 669; — *The Desire of Ages*, p. 805.

Woensdag 31 juli: Ezechiël

De overvloed in de stad gaf overal aanleiding tot luxe en trots. Ledigheid en rijkdom verhardden het hart dat nooit gebrek of zorg had gekend. Liefde voor vermaak werd aangewakkerd door weelde en gemak, en het volk gaf zich over aan seksuele uitpattingen. "Zie," zegt de profeet, "dit was de ongerechtigheid van uw zuster Sodom: In trots, overdaad en zorgeloze rust leefde zij met haar dochters zonder de ellendige en de arme te ondersteunen. Verwaten waren zij en bedreven gruwelen voor Mijn aangezicht. Daarom jaagde Ik ze weg, zodra Ik het zag." (Ezechiël 16:49,50). ... Hun ledigheid, hun zinloos leven, maakte dat ze ten prooi vielen aan de verleidingen van satan, en ze misvormden Gods beeld, en werden satanisch in plaats van goddelijk. Ledigheid is de grootste vloek die de mens kan treffen, want misdaad en ondeugd volgen haar spoor. De geest wordt verzwakt, het begrip verduisterd, en de ziel verlaagd. Satan ligt op de loer, gereed hen te verderven die niet op hun hoede zijn en wier nietsdoen hem in staat stelt zich onder een of andere vormomming op te dringen. Het meeste succes heeft hij als hij de mens treft terwijl deze lediggaat. – *Patriarchen en Profeten*, p.122; — *Patriarchs and Prophets*, p. 156.

De Heilige Geest had door Ezechiël verklaard: "Dan zal Ik één herder over hen aanstellen, die hen weiden zal." (Ez.34:23) "De verlorene zal Ik zoeken en de afgedwaalde terughalen; de gewonde zal Ik verbinden en de zieke versterken." "Ik zal met hen een verbond des vredes sluiten." "Dan zullen zij de volken niet langer tot

een prooi zijn... maar zij zullen veilig wonen, zonder dat iemand hen opschrikt." Ezeziel 34:23, 16, 25, 28.

Christus paste deze profetieën op Zichzelf toe, en Hij liet de tegenstelling zien tussen Zijn eigen karakter en dat van de leiders van Israël...

De Farizeeën onderkenden niet, dat deze woorden tegen hen gesproken werden

.....

De geïnspireerde woorden geven een getrouwe beschrijving van deze valse herders: "Zwakke versterkt gij niet, zieke geneest gij niet, wonde verbindt gij niet, afgedwaalde haalt gij niet terug... maar gij heerst over hen met hardheid en geweldenarij." (Ez.34:4) — *Jezus, De Wens der Eeuwen*, p.397, 398; — *The Desire of Ages*, pp. 476–478.

Elke daad, hoe onbelangrijk ook, heeft gevolgen ten goede of ten kwade. Trouw aan of verwaarlozen van datgene wat men als onbelangrijk beschouwt, kan de deur openen voor de rijkste zegeningen in het leven of voor de grootste rampen. Het zijn kleine dingen waardoor het karakter wordt getest. De vanzelfsprekende daden van dagelijkse zelfverloochening, met een opgewekt, gewillig hart verricht, dragen Gods goedkeuring weg. We moeten niet voor onszelf, maar voor anderen leven. Alleen door onszelf weg te cijferen, door een liefdevolle behulpzame geest te koesteren, kunnen we van ons leven een zegen maken. De kleine attenties, de eenvoudige daden van voorkomendheid, dragen veel bij tot het geluk in dit leven, en het veronachtzamen van deze dingen heeft een groot deel te maken met menselijke ellende. — *Patriarchen en Profeten*, p. 124; — *Patriarchs and Prophets*, p. 158.

Donderdag 1 augustus: Jesaja

Er zijn weinigen die echte berouw hebben over de zonden, die diep en pijnlijk overtuigd zijn van de slechtheid van de niet wedergeboren natuur. Het hart van steen wordt niet vervangen door een hart van vlees. Weinigen zijn bereid om op de Rots te vallen en gebroken te worden.

Het doet er niet toe wie u bent of hoe uw leven eruitzag, u kunt alleen gered worden op de wijze die door God is bepaald. U moet berouw hebben; u moet u hulpeloos op de Rots, Christus Jezus, werpen. U moet uw behoefte voelen aan een dokter en aan de enige genezing voor zonden, het bloed van Christus. Deze genezing kan alleen verkregen worden door berouw tot God en geloof in de Here Jezus Christus. Hier moet het werk nog beginnen voor velendie belijden christenen of zelfs dienaren van Christus te zijn. Zoals de farizeeën van ouds, voelen velen van u geen behoefte aan een Verlosser. U bent zelfingenomen en verwaand. Christus zei: "Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaars, tot bekering." Het bloed van Christus zal niemand kunnen baten, behalve degenen die hun behoefte voelen aan haar reinigende kracht. — *Getuigenissen voor de gemeente*, deel 5, p. 179; *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 218.

De vijand is erin geslaagd om gerechtigheid te verdraaien en de harten van mensen te vullen met het verlangen naar zelfzuchtig gewin. "Gerechtigheid staat van verre: want de waarheid is op straat gevallen en de billijkheid kan niet binnengaan." In de grote steden zijn er massa's die in armoede en ellende leven, bijna geen eten, onderdak en kleding hebben; terwijl in dezelfde steden degenen zijn die meer dan hart kunnen wensen, die luxueus leven, hun geld uitgeven aan rijkelijk ingerichte

huizen, aan persoonlijke versiering, of erger nog, aan de bevrediging van sensuele begeerten, aan sterke drank, tabak en andere dingen die de krachten van de hersenen vernietigen, de geest uit balans brengen en de ziel verlagen. De kreten van uitgehongerde mensheid komen voor God op, terwijl bij elke vorm van onderdrukking en afpersing de mensheid kolossale rijkdommen opstapelt. — *Lift Him Up*, p. 356.

De methode van Christus alleen zal echt succes geven bij het bereiken van de mensen. De Heiland mengde zich met mensen als iemand die hun goeds verlangde. Hij toonde zijn sympathie voor hen, bediende hun behoeften en won hun zelfvertrouwen. Toen beval Hij hen: "Volg Mij". Het is nodig om door persoonlijke inspanning dicht bij de mensen te komen. Als er minder tijd werd besteed aan het prediken en er meer tijd werd besteed aan persoonlijke bediening, zouden grotere resultaten te zien zijn. De armen moeten worden ontzet, de zieken worden verzorgd, de treurende worden getroost, de onwetende wordt geïnstrueerd, de onervaren en geraadpleegd. We moeten wenen met degenen die wenen en zich verheugen met hen die zich verheugen. Vergezeld van de kracht van overreding, de kracht van het gebed, de kracht van de liefde van God, zal dit werk niet, kan het niet zonder vrucht zijn. — *The Ministry of Healing*, p. 143.

Vrijdag 2 augustus: voor verdere bestudering

Profeten en Koningen: De roeping van Jesaja, p. 188-192.

Prophets and Kings, "The Call of Isaiah," pp. 303–310.

6. Aanbid de Schepper

Sabbatmiddag 3 augustus

Op het moment dat deze waarschuwing aan Jesaja werd gegeven, scheen het huis van Jacob een zeer ijverig volk te zijn, dagelijks op zoek naar God, en blij om Zijn wegen te kennen. In werkelijkheid echter, waren ze vervuld van aanmatigend zelfvertrouwen. Ze liepen niet in de waarheid. Goedheid, genade en liefde werden niet beoefend. Terwijl ze uiterlijk verdriet om hun zonden toonden, koesterden ze trots en hebzucht vanbinnen. Terwijl zij dergelijke uiterlijke vernedering toonden, eisten zij harde arbeid van degenen onder hen of in hun dienst. Ze plaatsten een hoge schatting van al het goede dat ze hadden gedaan, maar een zeer lage schatting van de diensten van anderen. Ze verachtten en onderdrukten de armen. En hun vasten gaf hen alleen een hogere mening over hun eigen goedheid.

Er zijn tegenwoordig zonden van dezelfde aard onder ons en zij brengen de berisping van God over Zijn kerk. Waar zulke zonden worden gevonden, zijn seizoenen van vasten en gebed inderdaad noodzakelijk; maar zij moeten gepaard gaan met oprechte bekering en een vast besluit tot hervorming. — *Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 4, pp. 1149, 1150.*

In het vasten dat God heeft uitverkoren, zullen genade, tederheid en mededogen worden uitgeoefend. Avarice zal worden opgeborgen en fraude en onderdrukking zullen berouw tonen en worden afgezworen. Alle autoriteit en invloed zal worden gebruikt om de armen en onderdrukten te helpen. Als dit de toestand van de wereld was, zou het niet meer een spreekwoord zijn: "Het recht wordt teruggedrongen en de

gerechtigheid blijft verre staan, want de waarheid struikelt op het plein en oprechtheid vindt geen ingang. Zo ontbreekt de waarheid en wie wijkt van het kwade, wordt het slachtoffer van uitbuiting" (Jesaja 49:14). — *The Review and Herald*, October 13, 1891.

Maar weinigen hebben een echt gevoel van wat er in het woord christen zit. Het is om christelijk te zijn, om anderen goed te doen, om te worden ontdaan van alle egoïsme en om ons leven te laten markeren met daden van welwillendheid. Onze Verlosser gooit zielen in de armen van de gemeente, opdat de gemeente onzelfzuchtig voor hen zorgt en hen traint voor de hemel en dat de gemeenteleden zo medearbeiders van Christus worden. Maar de gemeente duwt hen te vaak weg, naar het slagveld van de duivel. Eén lid zal zeggen: "Het is niet mijn plicht", en brengt dan een of ander onbeduidend excuus naar voren. "Wel", zegt een ander, "het is ook niet mijn plicht;" en ten slotte is het de plicht van niemand, en wordt de ziel onverzorgd achtergelaten om ten onder te gaan. Het is de plicht van elke christen om deel te nemen aan deze zelfverloochenende, zelfopofferende onderneming...

"Is dit niet het vasten dat Ik verkies: de boeien der goddeloosheid los te maken, de banden van het juk te ontbinden, verdrukten vrij te laten en elk juk te verbreken? Is het niet, dat gij voor de hongerige uw brood breekt en arme zwervelingen in uw huis brengt, ja, als gij een naakte ziet, dat gij hem bekleedt en u niet onttrekt aan uw eigen vlees en bloed?" (Jesaja 58:6,7). Lees het volgende vers en merk de rijke beloning op die beloofd wordt aan degenen die dit doen: "Dan zal uw licht doorbreken als de dageraad en uw wond zich spoedig sluiten uw heil zal voor u uit gaan" (Jesaja 58:8). Hierin ligt een uitbundige kostbare belofte voor allen die het hun belang maken interesse te hebben in de zaak van hen die hulpbehoevend zijn. — *Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 331.

Zondag 4 augustus: Afgoderij en verdrukking

Niet verlangend om God te kennen kwam het geslacht van vóór de zondvloed er al snel toe om Zijn bestaan te ontkennen. Ze aanbaden de natuur in plaats van de God van de natuur ... Uitgebreide boomgaarden, waarvan de bomen hun bladeren het hele jaar door vasthielden, waren gewijd aan de aanbidding van valse goden ... Mannen zetten God uit hun verstand en aanbaden de schepselen van hun eigen verbeelding; en als gevolg daarvan raakten ze steeds meer corrupt ...

De mens zal niet hoger stijgen dan zijn opvattingen over waarheid, reinheid en heiligheid. Als het verstand nooit boven het niveau van de mensheid wordt verheven, als hij niet door het geloof wordt opgeheven om oneindige wijsheid en liefde te overdenken, zal de mens voortdurend dieper en dieper zinken. De aanbidders van valse goden bekleedden hun goden met menselijke eigenschappen en hartstochten, en aldus werd het karakter van die afgoden een gelijkenis van de zondige mensheid. — *Conflict and Courage*, 26 januari, *God of de afgoden?*

Niettegenstaande de gunst die God de Hebreëen betoonde, kwamen de oordelen Gods over hen, vanwege hun verlangen naar de begeerlijkheden die ze in Egypte hadden achtergelaten en vanwege hun zonden en opstandigheid. De apostel maande de Korinthische gelovigen de lessen die de belevenissen van Israël bevatten, ter harte te nemen. „Deze gebeurtenissen zijn ons ten voorbeeld geschied", verklaarde hij, "opdat wij geen lust tot het kwade zouden hebben, zoals zij die hadden". Hij toonde aan hoe liefde tot gemak en genot de weg had gebaand tot zonden, die de duidelijke

wraak van God opriepen. Toen de kinderen Israëls zich neerzetten om te eten en te drinken en opstonden om te dansen, vergaten zij de vrees voor God, die zij hadden gekend toen zij luisterden naar de wetgeving, en ze maakten een gouden kalf dat God moest voorstellen en aanbaden het. En het was na het genieten van een vreugdevol feest dat met de aanbidding van Baal-Peor in verband stond, dat vele Hebreëen door hun losbandigheid vielen. —*Van Jeruzalem tot Rome, H30: Geroepen tot een hoger niveau*

Zo heeft Satan in plaats van de gerechtigheid en volmaaktheid van de oneindige God - het ware voorwerp van aanbidding - en in plaats van de volmaakte rechtvaardigheid van zijn wet - de ware maatstaf voor hetgeen de mens kan bereiken - de zondige, dwalende natuur van de mens gesteld als het enige voorwerp van aanbidding, de enige grond voor het oordeel en de enige maatstaf voor het karakter. Dit is vooruitgang, maar niet naar boven, wèl naar beneden.

Het is een wet van het geestelijk en intellectueel leven dat wij door aanschouwen worden veranderd. De geest past zich geleidelijk aan aan de voorwerpen waarop hij zich concentreert. De geest wordt zoals datgene wat hij liefheeft en waarvoor hij eerbied heeft. De mens zal nooit uitstijgen boven zijn eigen maatstaf van reinheid, goedheid of waarheid. Wanneer het eigen-ik het hoogste ideaal is, zal hij nooit iets hogers bereiken ... Alleen Gods genade kan de mens verheffen. Als de mens aan zichzelf wordt overgelaten, zal hij onvermijdelijk bergafwaarts gaan. —*De grote strijd, H 34: De tijd der benauwdheid*

Maandag 5 augustus: Een reden voor aanbidding

We moeten God dienen omdat Hij de Schepper is en omdat alle andere levende wezens hun bestaan aan Hem te danken hebben. Wanneer de Bijbel zegt dat we God moeten eren en aanbidden in plaats van de goden van de heidenen, wordt de scheppingsmacht als argument gebruikt. "Want alle goden der volken zijn afgoden, maar de HERE heeft de hemel gemaakt" (Psalm 96:5). ... De heilige wezens, die God in de hemel dienen, motiveren hun aanbidding met de woorden: „Gij, onze Here en God, zijt waardig te ontvangen de heerlijkheid, de eer en de macht; want Gij hebt alles geschapen" (Openbaring 4:11). —*De grote strijd, H25: Gods wet heilig en onveranderlijk*

We moeten God vaker prijzen voor "Zijn goedertierenheid en om zijn wonderen aan de mensenkinderen." Psalm 107: 8. Onze godsdienst mag niet alleen een zaak van vragen en ontvangen zijn. Laten we niet altijd denken aan wat we nodig hebben, zonder te denken aan al het goede, dat we krijgen. Het is niet zozeer dat we te veel bidden, maar dat we te spaarzaam zijn in het danken. We ontvangen onophoudelijk de blijken van Gods genade. Maar hoe weinig geven we uiting aan onze dank, hoe weinig prijzen wij Hem voor wat Hij voor ons heeft gedaan. ...

Onze God is een tedere, genadige Vader. Zijn dienst moet niet beschouwd worden als iets, waardoor het hart treurig en terneergeslagen raakt. Het moet een vreugde zijn om de Heer te vereren en deel te hebben aan Zijn werk. God wil niet dat Zijn kinderen, voor wie zo'n grote zaligheid is bereid, handelen, alsof Hij een harde, veeleisende slavendrijver is. Hij is hun beste Vriend, en als zij Hem dienen, wil Hij bij hen zijn, hen zegenen en troosten, en hun harten met vreugde en liefde vullen. De Heer wil dat Zijn kinderen volkomen tevreden zijn in het dienen van Hem en dat zij

meer vreugde dan moeilijkheden ondervinden in Zijn werk. Hij wil dat zij, die Hem komen aanbidden, kostbare gedachten over Zijn zorg en liefde met zich mee terugnemen. —*Schreden naar Christus, H11: Het voorrecht om te bidden*

De genade van Christus is niet beperkt tot enkelen. De boodschap van barmhartigheid en vergeving, door Christus uit de hemel meegebracht, moest door iedereen worden gehoord. Onze Heiland zegt: "Ik ben het licht van de wereld" (Johannes 8:12). Zijn zegeningen zijn universeel, reikend naar alle naties, geslachten, tongen en volkeren. Christus kwam elke muur van afscheiding afbreken ... dat elke ziel, hetzij Jood of heiden, een vrije aanbidder zou kunnen zijn en toegang tot God zou hebben. ...

Via verschillende kanalen zijn de hemelse boodschappers in actieve verbinding met elk deel van de wereld, en wanneer de mens de Heer met een waar en oprecht hart aanroept, wordt God voorgesteld als zich vooroverbuigend vanaf Zijn troon. Hij luistert naar elke roep en antwoordt: "Hier ben ik." Hij verhoogt de benauwden en onderdrukt. Hij schenkt zijn zegeningen zowel aan de kwade als aan de goede...

God kennen is de wonderbaarlijkste kennis die mensen kunnen hebben. Er is veel wijsheid bij aardse mannen, maar met al hun wijsheid aanschouwen ze niet de schoonheid en majesteit, de gerechtigheid en wijsheid, de goedheid en heiligheid, van de Schepper van alle werelden. —*That I May Know Him*, p. 98.

Dinsdag 6 augustus: Religieuze verdrukkers

De feiten moeten in gedachten worden gehouden door iedereen die beweert kind van God te zijn, dat er een bewaker is in elke zakelijke transactie die elke handeling en daad van de transactor registreert en dat deze record zal blijven staan zoals geschreven staat tot de grote dag wanneer ieder mens zal ontvangen zoals zijn werken zijn geweest, tenzij dat zijn onrecht is verzoend en uitgewist. Elk onrecht dat is gedaan tegen heilige of zondaar zal dan dienovereenkomstig worden beloond. Christus identificeert Zijn interesse in alle ellende van Zijn volk. God zal degenen wreken die de weduwe of de wees zullen behandelen met onderdrukking, of die hen op enigerlei wijze zal beroven. —*Welfare Ministry*, p. 218.

We moeten elk uur van de dag geheiligd worden door de Heilige Geest, opdat we niet door de vijand worden verstrikt en onze ziel in gevaar wordt gebracht. Er is constante verleiding om zichzelf te verheffen, en we moeten veel waken tegen dit kwaad. We moeten voortdurend op onze hoede zijn om te voorkomen dat we de geest van overheersing, kritiek en veroordeling manifesteren. We moeten proberen de schijn van het kwaad te vermijden en niets te onthullen van de eigenschappen van Satan die hen ontmoedigen met wie we in contact komen. We moeten net als Christus werken - tekenen, opbouwen, niet afbreken. Het is natuurlijk voor sommigen om scherp en dictatoriaal te zijn, om te heersen over Gods erfgoed; en vanwege de manifestatie van deze eigenschappen zijn kostbare zielen verloren gegaan voor de zaak. De reden dat mannen deze onaangename eigenschappen hebben gemanifesteerd, is omdat ze niet verbonden zijn geweest met God. —*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 223.

De vervolging die wordt uitgevoerd onder de kerkleden is een zeer verschrikkelijke zaak. Het is waar dat sommigen fouten hebben gemaakt, maar het is evenzeer waar dat deze fouten en vergissingen in de ogen van God lang niet zo pijnlijk zijn als de harde en meedogenloze geest van degenen die kritiekpunten en censuur zijn. Velen van degenen die vrij zijn om oordelen te vellen over anderen begaan fouten die, hoewel niet gemanifesteerd, besmet zijn met het dodelijke kwaad dat hun geestelijk leven bederft.

God zou de ogen van Zijn belijdend volk openen om te zien dat zij God boven alles lief moeten hebben, en hun naasten als zichzelf, als zij gered zouden worden in Zijn koninkrijk. Velen maken duidelijk dat ze niet worden beheerst door de Geest van Christus maar door een andere geest. De eigenschappen die zij ten toon spreiden zijn in tegenstelling tot de attributen van Christus net als de kenmerken van Satan. ... De broeders moeten dezelfde geest manifesteren als die wordt geopenbaard door onze genadige en trouwe Hogepriester, die is geraakt door het gevoel van onze zwakheden. We kunnen zwakken inspireren en hopelozen tot nieuw leven. We kunnen overwinningen behalen die onze eigen onjuiste en verkeerde meningen, onze eigen karaktergebreken, onze eigen kleinheid van geloof, onmogelijk hebben gemaakt. — *Testimonies to Ministers and Gospel Workers, pp. 185, 186.*

Woensdag 7 augustus: Een weg tot aanbidding

Als u de Geest van Christus hebt, zult u liefhebben als broeders; je zult de nederige discipel in zijn arme huis eren, omdat God net zo veel van hem houdt als Hij van u houdt, en misschien zelfs meer. Hij herkent geen kaste. Hij plaatst zijn eigen zegel op mensen, niet op grond van hun rang, niet op grond van hun rijkdom, niet om hun intellectuele grootheid, maar om hun eenheid met Christus. Het is zuiverheid van hart, doelgerichtheid, die de ware waarde van menselijke wezens vormt. ...

De Heiland werd niet gevonden onder de verheven en eervolle wereld. Hij bracht Zijn tijd niet door onder degenen die hun gemak en plezier zochten. Hij ging rond het goede doen. Zijn werk was om degenen te helpen die hulp nodig hadden, om de verlorenen en de ondergang te redden, om de gebogenen op te richten, om het juk van de onderdrukking te verbreken van hen die in slavernij waren, om de ellendigen te genezen, en om woorden van sympathie en troost te spreken tot verdrietigen en bedroefden. We zijn verplicht om dit patroon te kopiëren. Laten we opstaan en dit doen: probeer de behoeftigen te zegenen en de noodlijdenden te troosten. Hoe meer we deelhebben aan de Geest van Christus, hoe meer we zullen zien wat te doen voor onze medemensen. We zullen vervuld zijn van een liefde voor de verloren zielen en zullen ons verheugen in het volgen van de voetsporen van de Majesteit van de hemel. — *Our High Calling, p. 180*

Zuiver en onbezoedeld geloof leidt ons tot kinderlijke eenvoud. Wij willen nederig spreken en bidden, met één oog gericht op de heerlijkheid van God. Er is te veel schijn van godsvrucht geweest, zonder kracht. Het uitstorten van de Geest van God leidt ertoe, dat deze dankbaar erkend wordt. En wanneer we de wonderlijke liefde van God ervaren en beseffen, dan zullen we ons niet stil houden. We zullen God offeren met de stem van dankzegging en een lied voor Hem zingen met hart en stem. Laten wij onze voeten op de Rots van alle eeuwen planten. Dan zullen we blijvend steun en troost ontvangen. Onze ziel zal met ongeschokt vertrouwen in God rusten. — *Christus weerspiegelen, 3 december*

De ziel die reageert op de genade van God, zal zijn als een besproeide hof. Zijn gezondheid zal snel toenemen; zijn licht zal opgaan in de duisternis, en de heerlijkheid des Heren zal over hem gezien worden. Laat ons dan denken aan de tedere liefde van God, en aan de menigte van Zijn liefdevolle genadebewijzen. Laat ons, evenals het volk Israël, gedenktekenen oprichten en daarop het dierbare verhaal schrijven van wat God voor ons gedaan heeft. En wanneer we Zijn bemoeienissen met ons op onze pelgrimsreis onze gedachten laten passeren, laat ons dan, met een hart dat vertederd is door dankbaarheid, verklaren: "Hoe zal ik de Here vergelden al Zijn weldaden jegens mij? De beker der verlossing zal ik opheffen, ik zal de naam des Heren aanroepen. Mijn geloften zal ik de Here betalen in de tegenwoordigheid van al Zijn volk." (Ps.116:12-14) —*De Wens der eeuwen, H36: De aanraking van geloof*

Donderdag 8 augustus: Genade en Trouw

"Waarom eet uw Meester met de tollenaars en zondaars?" vroegen de jaloerse rabbi's. Jezus wachtte niet, tot Zijn discipelen zouden antwoorden op de beschuldiging, maar Hij antwoordde: "Zij die gezond zijn, hebben geen geneesheer nodig, maar zij die ziek zijn. Gaat heen en leert, wat het betekent: Barmhartigheid wil Ik en geen offerande; want ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaars (Matth.9:12,13), tot bekering" (Luc.5:32) De Farizeeën beweerden dat zij geestelijk gezond waren en daarom geen geneesheer nodig hadden, terwijl ze de tollenaars en heidenen beschouwden als mensen die omkwamen door ziekten van de ziel. Was het dan niet Zijn werk, als een geneesheer te gaan tot juist die groep mensen die zijn hulp nodig had?

Maar hoewel de Farizeeën zulk een hoge dunk van zichzelf hadden, was hun toestand in werkelijkheid erger dan de toestand van de mensen die zij verachtten. De tollenaars waren minder dweepzuchtig en minder zelfgenoegzaam, en stonden daarom meer open voor de invloed van de waarheid. Jezus zei tot de rabbi's: "Gaat heen en leert, wat het betekent: Barmhartigheid wil Ik en geen offerande." (Matth.9:13) Zo toonde Hij aan, dat, terwijl zij beweerden dat ze het Woord van God verklaarden, ze volkomen onwetend waren van de geest ervan. —*De Wens der eeuwen, H28: Levi-Mattheus*

De Farizeeën hadden een grote invloed op het volk, en hiervan maakten zij gebruik om hun eigen belangen te dienen. Zij wonnen het vertrouwen van vrome weduwen, en beweerden dan, dat het hun plicht was, de eigendommen die zij hadden, te wijden aan godsdienstige doeleinden. Nadat zij de beschikking over hun geld gekregen hadden, gebruikten de sluwe oplichters het voor eigen belangen. Om hun oneerlijkheid te bedekken, spraken zij in het openbaar lange gebeden uit en maakten veel vroom vertoon. Christus verklaarde, dat deze huichelarij een zwaarder oordeel over hen zou brengen. Hetzelfde verwijt geldt voor velen in onze tijd die hoog opgeven van hun vroomheid. Hun leven is bevlekt met zelfzucht en hebzucht, maar zij werpen over dit alles een kleed van ogenschijnlijke reinheid, en op deze wijze misleiden ze voor een tijdlang hun medemensen. Maar zij kunnen God niet misleiden. Hij leest iedere bedoeling van het hart en zal ieder mens oordelen naar zijn werken. —*De Wens der eeuwen, H67: Wee over de farizeeën*

Een koude, wettische religie kan nooit zielen tot Christus leiden; want het is een liefdeloze, onchristelijke religie. Wanneer vasten en bidden worden beoefend in een zelfrechtvaardigende geest, zijn ze afschuwelijk voor God. . . . Het enige grote offer dat gedaan is, is ruim voldoende voor iedereen die wil geloven. De liefde van Christus zal de gelovige met nieuw leven bezielen. Hij die drinkt van het water van de fontein des levens, zal worden gevuld met de nieuwe wijn van het koninkrijk. Geloof in Christus zal het middel zijn waardoor de juiste geest en motief de gelovige zal bekrachtigen, en alle goedheid en hemelse gezindheid zal voortkomen uit hem die naar Jezus kijkt, de Leidsman en Voleinder van zijn geloof. Kijk omhoog naar God, kijk niet naar mensen. God is uw hemelse Vader die bereidwillig is om uw zwakheden te verdragen, te vergeven en te genezen. "Dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt" (Johannes 17:3). — *Selected Messages*, book 1, p. 388.

Vrijdag 9 augustus: Voor verdere bestudering

The Desire of Ages, "Woes on the Pharisees," pp. 610–620.

7. Jezus en hen die in nood verkeren

Sabbatmiddag 10 augustus

Christus kwam als weerkaatsing van de heerlijkheid van de Vader, om het licht der wereld te zijn. Hij kwam om God aan de mensen te openbaren, van Hem wordt geschreven dat Hij gezalfd was met de Heilige Geest en met kracht en dat Hij rondging om goed te doen. Hand.10:38. In de synagoge te Nazareth zei Hij: "De Geest des Heren is op Mij, daarom dat Hij Mij gezalfd heeft, om aan de armen het evangelie te brengen; En Hij heeft Mij gezonden om aan gevangene loslating te verkondigen en aan blinden het gezicht, om verbrokenen heen te zenden in vrijheid, om te verkondigen het aangename jaar des Heren." Luc. 4:18

De profeet Jesaja beschrijft dit werk als hij zegt: "is het niet dat gij voor de hongere uw brood breekt en arme zwervelingen in uw huis brengt, ja, als gij een naakte ziet, dat gij hem bekleedt en u niet onttrekt aan uw eigen vlees en bloed? Dan zal uw licht doorbreken als de dageraad en uw wond zich spoedig sluiten; uw heil zal voor u uitgaan, de heerlijkheid des Heren zal uw achterhoede zijn. Jes. 58:7,8. — *Lessen Leven Alledag*, pp. 257,258.

Christus kwam om de mensen te leren wat God wenst dat zij weten. Boven in de hemel, op de aarde, in de wijde wateren van de oceaan, zien we Gods handenwerk. Al het geschapene getuigt van Zijn macht, Zijn wijsheid, Zijn liefde. Toch kunnen wij noch van sterren, oceanen of watervallen de persoonlijkheid van God kennen zoals die in Christus geopenbaard werd.

God zag dat een duidelijker openbaring van de natuur nodig was om Zijn persoonlijkheid en Zijn karakter uit te beelden. Hij zond Zijn Zoon in de wereld om, zover als het menselijk gezicht dat kon verdragen, de natuur en de eigenschappen van de onzichtbare God te manifesteren. — *De Weg naar gezondheid*, pp.352, 353.

Toen Christus de menselijkheid op zich nam, werd Hij één met het mensdom en tegelijkertijd openbaarde Hij onze hemelse Vader aan de zondige mens. Hij die van den beginne af in de tegenwoordigheid van de Vader verbleef, Hij die het uitgedrukte beeld van de onzienlijke God was, was de enige, die het karakter van de Godheid aan de mens kon openbaren. Hij werd in alle dingen gelijk gemaakt aan Zijn broeders. Hij werd vlees, net zoals wij zijn. Hij was hongerig en dorstig en vermoeid. Hij werd door voedsel in stand gehouden en door slaap verfrist. Hij deelde het lot van de mens; toch was Hij de onberispelijke Zoon van God. Hij was een vreemdeling en bijwoner op de aarde – in de wereld, maar niet van de

wereld, verzocht en beproefd zoals mannen en vrouwen vandaag de dag verzocht en beproefd worden; toch leefde Hij een leven, vrij van zonde. Teder, meevoelend, sympathiek, altijd aan anderen denkend, vertegenwoordigde Hij het karakter van God, en was voortdurend doende in de die dienst van *God en mens*. –*De Weg tot Gezondheid*, pp. 355,356

Zondag 11 augustus: Maria's Lofzang

Het kinderlijk geloof van Maria, de jonge vrouw uit Nazareth, die op wonderbaarlijke aankondiging van de engel ten antwoord gaf: "Zie de dienstmaagd des Heren; mij geschiede naar uw woord." Luc. 1:38. De geboorte van een zoon aan Zacharias moest evenals de geboorte van Abrahams zoon en die van Maria een diepe geestelijke waarheid onderwijzen, een waarheid die wij niet gemakkelijk leren en maar al te spoedig weer vergeten. Uit onszelf kunnen wij niet doen wat goed is; maar wat wij niet kunnen doen, zal tot stand gebracht worden door Gods kracht in iedere nederige en gelovige ziel. Het kind der belofte werd ontvangen door het geloof. Geestelijk leven is ons deel door geloof. Dan zijn wij in staat werken der gerechtigheid te doen. –*Wens der Eeuwen*, p.70.

De Heer wil dat wij over zijn goedheid spreken en zijn macht verhalen. Hij wordt geëerd door het uiten van lof en dank. Hij zegt: "Wie lof offert, eert Mij." Ps. 50:23. Toen het volk Israël door de woestijn reisde, prees het God in heilige liederen. De geboden en de beloften van de Here werden op muziek gezet en onderweg werden ze door de pelgrims gezongen. En als zij in Kanaän voor hun heilige feesten bijeenkwamen, werden Gods wondere daden vermeld en dankbare lof werd zijn naam toegebracht. God wenste dat heel het leven van zijn volk een leven van lof zou zijn. Op deze wijze zou zijn weg op aarde bekend gemaakt worden en zijn heil onder alle volken worden genoemd. Ps. 67:2.

Zo moet het ook nu zijn. De volken op aarde aanbidden valse goden. Zij moeten van hun valse aanbidding worden afgebracht, niet door het veroordelen van hun afgoden, maar door het zien op iets beters. Gods goedheid moet bekend gemaakt worden. "Gij zijt mijn getuigen, zegt de Here, dat Ik God ben." –*Lessen Leven Alledag*, p.182.

Zullen we Zijn genade ontvangen en nooit onze dankbaarheid tot God tot uitdrukking brengen, Hem nooit prijzen voor hetgeen Hij voor ons heeft gedaan? Wij bidden nooit vaak genoeg, maar we zijn te spaarzaam met onze dankzeggingen. Als de liefdevolheid van God meer dankzegging en prijs zou ontvangen, zouden we meer kracht in onze gebeden hebben. We zouden overvloediger, en meer en meer in de liefde van God zijn en Hem meer prijzen. U die klaagt dat God onze gebeden niet hoort, verander uw huidige volgorde en meng lofprijzing met uw smeekbede. Wanneer u Zijn goedheid en genade overdenkt, zult u zien dat Hij rekening houdt met uw wensen.

Bid, bid ernstig en zonder ophouden, maar vergeet niet te prijzen. Zo wordt ieder kind van God verandert naar Zijn karakter. U kunt de Heer verhogen, u kan de kracht tonen van ondersteunende genade.... Het onderwerp van de verlossing is één waar de engelen wensen in te zien; het zal de kennis en de zang zijn van de verlostten door de oneindige eeuwen der eeuwigheid. Het is onze zorg niet waart om dit nu te bestuderen. Zouden we God niet prijzen met hart en ziel en stem. "Voor Zijn wondervolle werken voor de mensenkinderen?" – *Testimonies for the Church*, vol. 7, p. 317.

Maandag 12 augustus: Jezus' missieverklaring

Terwijl de discipelen van Johannes zich over zijn stilzwijgen verwonderden, ... zieken uit alle lagen van de bevolking, sommigen gedragen door vrienden, zochten vol verlangen Jezus' tegenwoordigheid. De stem van de machtige Heelmeester drong door in het oor van de dove. Een enkel woord een aanraking van zijn hand, opende de blinde ogen voor het zonlicht, voor de natuur, voor het gelaat van vrienden en het gezicht van de Verlosser. Jezus bestrafte de ziekte en verdreef de koorts. Zijn stem bereikte het oor van de stervenden en zij stonden

gezonden sterk op van hun bed. Verlamde bezetenen gehoorzaamden zijn woord. Hun waanzin verliet hen en ze aanbaden Hem. Terwijl Hij hun ziekten genas, onderwees Hij het volk. De eenvoudige landlieden en dagloners, die door de rabbi's als onreinen werden geschuwd, verdrongen zich om Hem, terwijl Hij woorden van eeuwig leven tot hen sprak...

De discipelen brachten de boodschap over en dat was voldoende. Johannes herinnerde zich de profetie over de Messias: "Omdat de Here mij gezalfd heeft; Hij heeft mij gezonden om een blijde boodschap te brengen aan ootmoedigen, om te verbinden gebrokenen van hart, om voor gevangenen vrijlating uit te roepen en voor gebondenen opening der gevangenis; om uit te roepen een jaar van welbehagen des Heren."

Jes. 61:1,2. Het werk van Christus liet niet alleen zien, dat Hij de Messias was, maar toonde ook op welke wijze zijn koninkrijk opgericht zou worden. – *Wens de Eeuwen*, pp. 175,176.

Het volk van de Heer moet één zijn. Er is geen scheiding in Zijn werk. Christus zendt de twaalf apostelen uit. En naderhand de zeventig discipelen, om het evangelie te prediken en de zieken te genezen. "Als gij gaat," zegt Hij, predikt en zegt: "Het koninkrijk der hemelen is nabijgekomen. Geneest zieken, wekt doden op, reinigt de melaatsen, drijft boze geesten uit. Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet." Math. 10:7,8. En als ze voortgaan predikende het koninkrijk van God, is hen de kracht gegeven de zieken te genezen en de boze geesten uit te drijven. In Gods werk, is prediking en genezing nooit gescheiden. Zijn geboden houdend volk moet één zijn. Satan wil alles in het werk stellen om degenen te scheiden die God tot één zoekt te maken. Maar de Heer zal zichzelf openbaren als een God van het gericht. Wij werken onder de ogen van de hemelse gastheer. Daar is een hemelse Wachter met ons, die alles wat gepland is onderzoekt en ons draagt. – *Testimonies for the Church, vol. 8, p.165.*

Het brengen van het evangelie aan de wereld is het werk dat God heeft opgedragen aan allen die Zijn naam dragen. Voor de zonde en ellende van de wereld is het evangelie het enige tegengif. Aan de gehele mensheid de boodschap van Gods genade bekend te maken is het voornaamste werk van degenen die de genezende kracht daarvan kennen. – *De weg tot Gezondheid*, p.109

Dinsdag 13 augustus: Jezus geneest

De Redder besteedde meer tijd en werk in het genezen van de slachtoffers van hun kwalen dan aan het prediken. Zijn laatste bevelen aan Zijn apostelen, Zijn vertegenwoordigers op aarde, was om de handen op de zieken te leggen zodat zij herstellen mogen. Als de Meester zal komen, zal Hij reageren op hen die de zieken hebben bezocht, en de noodzaak zagen het lijden van de getroffensten te lenigen.

De tedere sympathieën van onze Redder waren liefdevol voor de gevallen en lijdende mensheid. Als u Zijn volgeling zou willen zijn, dan moet u medeleven en sympathie ontwikkelen. Onverschilligheid voor menselijke smart moet plaats maken voor lieflijke interesse in het lijden van anderen. De weduwe, de wees, de zieke en de stervende hebben in nood altijd hulp nodig. Hier is een mogelijkheid het evangelie te verklaren – Jezus te verhogen, de hoop en troost van alle mensen. Als het lijdende lichaam hersteld is en u heeft liefdevolle interesse getoond in de getroffene, is het hart geopend, en u kan de hemelse balsem erin schenken. Als u op Jezus ziet en Van Hem vraagt om kennis en sterkte en genade, dan kunt u Zijn troost schenken aan anderen, omdat de Trooster met u is. – *Counsels on Health*, p. 34.

Jezus, dierbare redder, u schijnt nooit vermoeid te zijn van de overlast van de zonden-zieke zielen en ziekte met allerlei soorten infecties. En Jezus toen Hij uit het schip ging, zag een grote schare en werd met ontferming over hen bewogen." Mark. 6:34. Dat betekent een groot medeleven met de lijdenden. Hij deelde zijn interesses met de hunne. Hij droeg hun lasten. Hij voelde hun vrees. Ze verlangden naar medelijden, dat was pijn voor het hart van Christus. – *That I May Know Him*, p. 47.

U mag stijgen tot de hoogte tot waar de Heilige Geest u zegt. Ware godsdienst betekent het uitleven van het woord in uw praktische leven. Uw beroep is niet van enige invloed zonder de praktische uitleving van het woord. "Indien iemand achter Mij wil komen die vernedere zichzelf en neemt zijn kruis dagelijks op en volgt Mij." Dit is de toestand van het discipelschap. Zie Mijn Knecht, die Ik ondersteun; Mijn uitverkorene in wie Ik een welbehagen heb. Ik heb Mijn Geest op hem gelegd, hij zal de volken het recht openbaren hij zal niet schreeuwen, noch zijn stem verheffen, noch die op de straat doen horen. Het geknakte riet zal hij niet verbreken en de kwijnende vlaspit zal hij niet uitdoven; tot hij het recht zal hebben gebracht tot overwinning. En op zijn naam zullen de Heidenen vertrouwen."

Alles tezamen is er te weinig werk gedaan door de gemeente voor hen die het licht nodig hebben, tot hen die buiten de kerk van de Zevende dags Adventisten zijn. De Heer verklaard: "Een geknakt riet zal Ik niet verbreken, en de rokende vlaspit zal Ik niet doven, totdat Ik de rechtszaak zend tot overwinning. En op Zijn naam zullen de Heidenen vertrouwen. Zij die met Jezus samenwerken zullen zich realiseren dat al deze beloften vervuld zijn in hun eigen ervaring. De Heer heeft een plicht voor iedere ziel. In het oordeel zal niemand een excuus hebben voor het verzuim van zijn plicht. –*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*. p.127.

Woensdag 14 augustus: Reiniging van de tempel

Tijdens het Paasfeest werden veel offers gebracht en de verkoop in de tempel was aanzienlijk.....De verwarring was zo groot dat de aanbidders gestoord werden en de woorden tot de Allerhoogste verloren gingen in het lawaai van de tempel. De Joden waren heel trots op hun vroomheid. Zij achten de tempel hoog en beschouwden een minachting daarvan als een godslastering. Ze waren uiterst strikt in het verrichten van hun plichten die bij de tempeldienst hoorden, maar liefde voor het geld zegevierde over hun gewetensbezwaren. Ze waren zich nauwelijks bewust hoever ze waren afgedwaald van het oorspronkelijke doel van de dienst die God zelf had ingesteld. –*De wens der eeuwen*. P. 120.

Aan het begin van zijn openbaar werk had Christus allen uit de tempel verdreven, die deze door hun onheilige handel verontreinigden; zijn streng en goddelijke gedrag had de berekenende kooplui met vrees vervuld. Aan het eind van Zijn werk kwam Hij weer in de tempel en vond deze nog even ontheilgd als tevoren. Het was zelfs nog erger dan vroeger. De voorhof van de tempel leek wel een grote veemarkt. Het lawaai van de dieren vermengde zich met het gerinkel van geld en het geluid van boze woordenwisselingen. En daar tussendoor hoorde men de stemmen van mensen die hun heilig ambt vervulden. De hoogwaardigheidsbekleders van de tempel waren zelf betrokken bij het kopen en verkopen en het wisselen van geld. Zij werden zo volledig door winstbejag beheerst dat zij in Gods oog niet beter waren dan dieven. –*Wens der Eeuwen*, p. 485.

Gods liefde voor Zijn gemeente is oneindig. Zijn zorg voor Zijn erfdeel houdt nooit op. Hij laat niet toe dat beproevingen de gemeente treffen, tenzij die noodzakelijk zijn tot loutering, voor haar tegenwoordig en eeuwig welzijn. Hij zal de gemeente reinigen, zoals Hij de tempel gereinigt heeft aan het begin en einde van Zijn bediening op aarde. Al wat Hij als toets en beproeving over de gemeente laat komen, heeft ten doel om Zijn volk een diepere vroomheid en grotere kracht te ontwikkelen, om de overwinningen van het kruis naar alle delen van de wereld te brengen. Hij heeft voor ieder een taak. –*Getuigenissen voor de Gemeente, deel 9*, p.221.

Nederigheid en eerbied moeten het gedrag kenmerken van allen die in de tegenwoordigheid van God komen. In Jezus' naam mogen we vol vertrouwen tot Hem naderen, maar we mogen Hem niet naderen met de aanmatigende vrijmoedigheid alsof Hij onze gelijke was.

Er zijn mensen die de grote en almachtige God, die een ontoegankelijk licht bewoont, naderen alsof ze een gelijke aanspreken, of zelfs een mindere. Er zijn mensen die zich in zijn huis gedragen zoals ze dat niet zouden doen in de audiëntiezaal van een aards vorst. Zij moeten eraan denken dat ze in de tegenwoordigheid zijn van Hem, die door Serafim wordt aanbeden, voor wie engelen hun gelaat bedekken. God moet grotelijks geëerd worden; allen die werkelijk Zijn tegenwoordigheid beseffen, zullen zich nederig voor Hem buigen; evenals Jacob, die een visioen van God had, zullen ze uitroepen, ... "dit is niet anders dan het huis Gods, dit is de poort des hemels." — *Patriarchen en Profeten*, p. 220.

Donderdag 15 augustus: Het kruis van Christus

Het was door lijden dat Jezus de trooster kon worden. In alle benauwdheid van de mens is ook Hij benauwd, en "doordat Hijzelf in verzoeken geleden heeft, kan Hij, die verzocht worden, te hulp komen, "Jes. 63:9; Hebr. 2:18. Iedere ziel die gemeenschap heeft gekregen aan Zijn lijden heeft het voorrecht in dit dienstwerk te delen. "Wanneer het lijden van Christus overvloedig over ons komt, zo valt ons door Christus ook overvloedig vertroosting ten deel." 2 Corinthiërs 1:5. De Here heeft een bijzondere genade voor de treurende, en de kracht daarvan zal harten doen smelten, zielen doen winnen. De liefde maakt de toegang open tot de gewonde, gekwetste ziel, en wordt als een genezende balsem voor hen die treuren. "De Vader der barmhertigheden en de God aller vertroosting, Die ons troost in al onze druk, zodat wij hen, die in allerlei druk zijn. Troosten kunnen met de troost, waarmede wijzelf door God vertroost worden. — *Berg der Zaligsprekingen*, p 17.

Zie op Jezus de Majesteit des hemels. Wat ziet u in het verhaal van Zijn leven? Zijn goddelijkheid bekleed met menselijkheid, een heel leven van voortdurende vernedering, de ene daad van minachting na de andere tegen Hem, er was een voortdurende lijn van het hemels gerecht tot de wereld, alles omgeven door vervloeking, in een wereld Zijn tegenwoordigheid onwaardig. Afzakkend lager steeds lager, neemt Hij de gestalte aan van een dienstknecht, veracht en tegengestaan door de mens, genoodzaakt van plaats tot plaats te vluchten om Zijn leven te redden en ten slotte om verraden, verworpen, en gekruisigd te worden. Dan, als zondaars voor welke Jezus leed meer dan de kracht van de sterfelijken kunnen verdragen, zullen wij weigeren onze trotse wil te vernederen?

Bestudeer dag en nacht het karakter van Christus. Het was Zijn tedere medelijden, Zijn onuitsprekelijke weergalozes liefde voor uw ziel dat Hem ertoe leidde alle schaamte te verduren, de smaad, de beledigingen, de misvattingen van de aarde. Nader dichter tot Hem, zie Zijn handen en Zijn voeten gekwetst en gewond voor onze overtredingen. "De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden." — *That I May Know Him*, p. 56.

De openbaring van Gods liefde voor de mens, met als middelpunt het kruis. Geen taal kan zijn volle betekenis bevatten, de pen kan het niet beschrijven, het verstand van de men kan het niet bevatten. Ziende op het kruis van Golgotha kunnen we alleen maar zeggen, "Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe." Joh. 3:16.

Christus werd gekruisigd voor onze zonden, Christus rees op van de dood, steeg omhoog, het weten van de redding moeten wij leren en verkondigen.

"Die in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn het niet als een roof heeft geacht, maar Zichzelf heeft ontledigd, en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen, en aan de mensen gelijk geworden is. En in zijn uiterlijk als een mens bevonden, heeft Hij Zich vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood des kruises." Fil 2:6-8. — *Testimonies for the Church*, vol. 8, p.287.

Vrijdag, 16 augustus: Voor verdere studie

De Weg Tot Gezondheid, 'Dagen van Diestbaarheid', pp.21-35.

8. De Minste van Deze

Sabbatmiddag 17 augustus

Sommige van de Farizeeën waren bij Jezus gekomen met de vraag wanneer het koninkrijk Gods zou komen. Ruim drie jaren waren verstreken sinds Johannes de Doper de boodschap had gepredikt die als een klarenstoot in het land had geklonken: "Het koninkrijk der hemelen is nabijgekomen," Math. 3:2. Tot dusver hadden de Farizeeën geen teken gezien van de oprichting van het koninkrijk. Velen van hen die Johannes hadden verworpen en Jezus bij iedere stap hadden tegengewerkt, deden het voorkomen alsof zijn zending mislukt was.

Jezus antwoordde: "Het rijk Gods komt niet met uiterlijk vertoon; ook zal men niet zeggen, zie hier is het hier of daar! Want het koninkrijk Gods is bij u." Gods koninkrijk begint in het hart. Zie niet hier of daar naar manifestaties van aardse macht als aanduiding van zijn komst. –*Wens der Eeuwen*, p. 419.

De waarheid zoals die in Jezus is, doet veel voor de ontvanger ervan, en niet alleen voor hem, maar voor iedereen die binnen zijn invloedssfeer komt. De waarachtig bekeerde ziel wordt verlicht vanuit de hoge, en Christus is in die ziel "een fontein van water, die springt ten eeuwigen leven." ... Hij vraagt zich niet af wat hem op dat moment het beste uitkomt, hij heeft geen belangstelling voor uiterlijk vertoon; hij is niet uit op lof van mensen. Zijn hoop is in de hemel, en hij houdt het rechte spoor, met zijn oog op Jezus gericht. Hij doet het goede omdat het goed is, en omdat uitsluitend zij die het goede doen, toegang zullen hebben tot het koninkrijk van God. Hij is vriendelijk en nederig, en heeft oog voor het geluk van anderen. Hij zegt nooit: "Ben ik mijn broeders hoeder?" maar hij heeft zijn naaste lief als zichzelf. Hij is niet ruw en gebiedend, zoals de goddelozen, maar hij weerspiegelt het licht uit de hemel op de mensen. Hij is een ware, moedige strijder van het kruis van Christus, terwijl hij het woord des levens uitdraagt. –*Getuigenissen voor de gemeente*, deel 5. Pp.463,464.

Een ziel veilig in het koninkrijk van God is meer van waarde als al de aardse rijkdom. Wij zijn verantwoordelijk voor God voor de zielen waarmee we in contact gebracht zijn, en een inniger betrekking met onze vrienden, des te groter is onze verantwoording. We zijn één grote familie, en de welvaart van onze vrienden zou onze grote interesse moeten hebben. We hebben geen moment te verliezen. Als we in dit opzicht zorgeloos geweest zijn, is het nu hoog tijd in ernst de tijd goed te maken, opdat we niet het bloed van zielen op onze kleren vinden. Als Gods kinderen, heeft niemand van ons een excuus om geen deel te zijn in het grote werk van Christus in de redding van onze medemens.

Het zal een moeilijk werk zijn vooroordeel te voorkomen, en de ongelovige te overtuigen dat onze pogingen hem te helpen hem niet interesseren. Maar dit zou ons werk niet moeten hinderen. Er is geen stelregel in het woord van God dat ons zegt goed te doen alleen aan hen die dit prettig vinden en reageren op onze inspanningen, en alleen aan hen wel te doen, die ons ervoor bedanken. God heeft ons gezonden om in Zijn wijngaard te werken. Het is onze zaak alles te doen wat wij kunnen. –*Life Sketches*, pp. 2-6,207.

Zondag 18 augustus: Introductie van de Bergrede

De zaligsprekingen waren Zijn begroeting aan de gehele mensheid. Toen Hij daar al die mensscharen zag, bijeengekomen om te luisteren naar de prediking op de berg, scheen Hij op dat ogenblik te vergeten dat Hij niet in de hemel was en zo uitte Hij de gewone begroeting van de wereld des lichts. Van Zijn lippen vloeiden de zegeningen als een opklauterende stroom uit een lang verzegelde bron.

Terwijl Hij zich afkeerde van de eerezuchtige, zelfvoldane bevoorrechten dezer wereld, verkondigde Hij dat degenen gezegend waren die, hoe groot hun nood ook was, Zijn licht en liefde zouden aannemen. Tot de armen van geest, de bedroefden, de vervolgd strekte Hij zijn armen uit en zei: "Komt tot Mij...Ik zal u rust geven" Math. 11:28.

In elk menselijk wezen onderscheidde Hij onbepaalde mogelijkheden. Hij zag de mensen zoals zij konden zijn, veranderd door Zijn genade, in "de liefelijkheid van de Here, onze God" Ps. 90:17. Terwijl Hij hen in hope aanschouwde, bezielde Hij hen ook met die hoop. Men met vertrouwen tegemoet tredend, bezielde Hij hen met vertrouwen. In Zichzelf openbarende 's mensen ware ideaal, bracht Hij, om dit te bereiken, in hen zowel verlangen als geloof tot ontwaking. In Zijn tegenwoordigheid werden verachte en gevallen zielen zich bewust dat zij nog mensen waren en zij verlangden ernaar, Zijn achting waardig te zijn. In menig hart, dat onontvankelijk scheen voor heilige dingen, werden nieuwe krachten wakker geroepen. Voor menige wanhopende opende zich de mogelijkheid tot een nieuw leven. –*Karaktervorming* p.77.

Het is niet Gods wil dat wij ons afzonderen van de wereld. Maar terwijl we in de wereld zijn zouden we onszelf heiligen voor God. We zullen ons niet schikken naar de wereld. We zijn in de wereld als een verbeterende invloed, als zout dat zijn smaak behoudt. Tussen een onheilige, onzuivere, afgodische generatie. Moeten wij zuiver en heilig zijn, tonende dat de genade van Christus kracht heeft de goddelijke gelijkenis te herstellen. We moeten een reddende invloed in de wereld zijn.

"Al wat uit God geboren is, overwint de wereld, zelfs ons geloof." 1 Joh.5:4. Christus zei tot Zijn volgelingen, "Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken kunnen zien en uw Vader, die in de hemelen is verheerlijken." Math 5:16. –*Counsels on Health*, p. 592.

Het koninkrijk van God komt niet met uiterlijk vertoon. Het komt door de zachtheid van de inspiratie van Zijn woord, door de innerlijke werking van Zijn Geest, de gemeenschap met de ziel met Hem, die het leven is. De grootste openbaring van die kracht wordt gezien in de menselijke natuur, die tot de volmaaktheid van het karakter van Christus wordt gebracht.

De volgelingen van Christus moeten het licht der wereld zijn; maar God vraagt hen niet een poging te doen om uit te blinken. Hij stemt niet in met enige zelfvoldane poging om verheven goedheid ten toon te spreiden. Hij wenst dat hun zielen doordrenkt raken met de beginselen des hemels; dan, als zij met de wereld in contact komen, zullen zij het licht dat in hun is, openbaren. Hun standvastige trouw in elke levensuiting zal een middel zijn tot verlichting. –*Weg tot gezondheid*, p 26.

Maandag 19 augustus: Het kwade overwinnen door het goede

Iedere dag verdiepte zich in het hart van de mensen het verlangen om het Romeinse juk af te werpen. In het bijzonder onder de stoutmoedige, ruwe Galileeërs was de geest van opstandigheid rijp. Kapernaüm was als grensplaats, de verblijfplaats van een Romeins garnizoen, en zelfs terwijl Jezus leerde, herinnerde het zien van een groep soldaten Zijn toehoorders aan de bittere gedachte van Israëls vernedering. De mensen keken vol verlangen naar Christus, hopen dat Hij de man was, die de trots van Rome zou vernederen.

Bedroefd kijkt Jezus in de opgeheven gezichten vóór Hem. Hij merkt de geest van wraakzucht op, die zijn lelijk stempel op hen gedrukt heeft, en Hij weet hoe bitter het volk verlangt naar kracht om zijn onderdrukker te verpletteren. Treurig gebiedt Hij hun: "Weerstaat de boze niet, doch wie u een slag geeft op de rechterwang, keer hem ook de andere toe." – *Gedachten Berg der Zaligsprekingen*, pp.64,65.

Christus bracht aan de mens datgene wat volkomen strijdig was tot de voorstelling van de vijand in betrekking tot het karakter van God, en zocht de liefde van de Vader op de mens te

drukken, want," alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft. Opdat eenieder die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe." Joh. 3:16. Hij drukte op de mens de noodzakelijkheid van gebed, berouw, belijdenis, en het afstand doen van de zonde. Hij bracht hen eer, geduld, genade troost, en blijdschap op hen, lief te hebben niet alleen hen die hun liefhebben, maar ook die hen haten ook ondanks tegenstand. In dit alles openbaarde hij hen het karakter van de Vader, die lankmoedig, barmhartig en genadig is, traag tot boosheid, vol van goedheid en waarheid. –*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p.29.

Laat ons dagelijks Christus' grote liefde brengen door het liefhebben van onze vijanden zoals Christus hen liefheeft. Als wij aldus de genade van Christus willen brengen, de sterke gevoelens van haat zullen afgebroken worden, en in menig hart wordt onvervalste liefde gebracht. Veel meer gesprekken dan tot nu toe gezien worden zullen volgen.

Echt, het zal ons iets kosten om dit te doen. Als de predikanten die het woord spreken, en zij die een belangrijke positie innemen ...Het als hun speciale plicht zien om de leringen van het woord dagelijks te praktiseren, zichzelf brengend onder de discipline van de vereisten van Christus en werkend onder Zijn autoriteit, hun rechtlijnige koers zou menigeen leiden tot het breken van de tirannie in de dienst van Satan en te staan onder de bloed bevelte banier van Prins Immanuel. –*Medical Ministry*, p.254.

Als ongeduldige woorden tot u gesproken worden, antwoordt nooit op dezelfde toon. Bedenk dat "een zacht woord grimmigheid afkeert." Spr. 15:1. En er is wonderbaarlijke macht in stilte. Iemand antwoorden die kwaad is, maakt dat soms alleen maar ernstiger. Maar boosheid, met zwijgen beantwoord in een verdraagzame geest, ebt snel weg.

Houdt onder een storm van bijtende, beschuldigende woorden de gedachten staande op het woord van God. Houdt in verstand en hart Gods beloften bewaard. Als u slecht behandeld wordt of verkeert beschuldigd, herhaal dan die kostbare beloften: "Laat u niet overwinnen door het kwade, maar overwin het kwade door het goede." Rom. 12:21. –*De Weg tot Gezondheid*. pp. 416,417.

Dinsdag 29 augustus: De barmhartige Samaritaan

Onder de Joden leidde de vraag, "Wie is mijn naaste?" tot eindeloze twistgesprekken. Ze hadden geen twijfel over de Heidenen en de Samaritanen. Die waren vreemdelingen en vijanden. Maar waar moet het verschil gemaakt worden onder hun eigen natie, en tussen de verschillende klassen van de samenleving? Wie zou de priester, de rabbi, en de ouderling als naaste zien? Zij besteden hun leven aan ceremoniën om zichzelf te zuiveren. Contact met de genegeerde en onverschillige menigte, ze dachten dat dit een reden zou zijn om ontheilig te worden. Moesten ze de "onreinen" als hun naaste erkennen?

Deze zaak beantwoorde Christus met de gelijkenis van de Barmhartige Samaritaan. Hij toonde dat onze naaste niet altijd tot de gemeente of het geloof waar wij toebehoren behoort te zijn. Het heeft geen betrekking tot een ras, een kleur, of klasseonderscheid. Onze naaste is ieder persoon die onze hulp nodig heeft. Onze naaste is iedere ziel die gewond is, gekneusd door de vijand. Onze naaste is eenieder die het eigendom is van God. —*Welfare Ministry*, p. 43.

Door deze gelijkenis staat de plicht van de mens tot zijn medemens voorgoed vast. Wij moeten zorgdragen voor elk geval van lijden, en onszelf zien als Gods instrument om de behoeftigen verlichting te geven tot het alleruiterste van onze mogelijkheden. We moeten Gods medewerkers zijn. Sommigen laten zien zeer gehecht te zijn aan hun familie, aan hun vrienden en hun gunstelingen. En toch schieten ze tekort, wanneer het er om gaat vriendelijk en voorkomend te zijn...

Ga één voor één uw burens langs, en raak met hen vertrouwd, totdat hun hart warm wordt van uw onzelfzuchtige belangstelling en liefde. Leef met hen mee, bid voor hen, zie uit naar mogelijkheden om hen goed te doen. En wanneer dat kan breng dan een paar mensen bijeen en open het Woord van God voor hun verduisterde verstand. Blijf waken, als iemand die rekenschap moet afleggen voor de zielen van mensen. En gebruik de voorrechten die God u geeft zo goed mogelijk om samen met Hem in Zijn morele wijngaard te werken. –*Christus Weerspiegelen*, p.228.

Toen het verhaal uit was, vestigde Jezus zijn blik op de wetgeleerde alsof Hij las wat hij dacht en zei: "Wie van deze dunkt u dat de naaste geweest is die in handen der rovers was gevallen?" Luk. 10:36.

Zelfs nu kon de wetgeleerde het woord Samaritaan nog niet uitspreken. Hij antwoorde: "Die hem barmhartigheid bewezen heeft." Jezus zei: "Ga heen doe gij evenzo."

In de geschiedenis van de barmhartige Samaritaan tekende Jezus een beeld van zichzelf en van zijn werk. De mens was bedrogen, gekwetst, beroofd en geruïneerd door Satan. Hij moest omkomen. Maar de Heiland had medelijden met onze hulpeloze toestand. Hij verliet zijn heerlijkheid om ons te hulp te komen. Hij vond ons op het punt te sterven, en heeft ons lot op Zich genomen.

De Samaritaan had gehoorzaamd aan de voorschriften van een vriendelijk, liefhebbend hart en hierdoor bewezen dat hij een dader van de wet was. Christus zei tot de wetgeleerde: "Ga heen en doe gij evenzo." Doen en niet alleen zeggen wordt van de kinderen van God verwacht. –*Wens der Eeuwen*, pp. 416,417.

Woensdag 21 augustus: De rijke man en Lazarus

Deze gelijkenis wijst op een tegenstelling tussen de rijken die God niet tot hun toevlucht hebben gemaakt en de armen die hun vertrouwen op God stellen. Christus laat zien dat de tijd nadert waar in de situatie van deze beide groepen wordt omgekeerd. Zij die arm zijn in wereldse goederen maar op God vertrouwen en volharden in hun lijden, zullen eenmaal worden verhoogd boven hen die nu de voornaamste posities bekleden die de wereld kan bieden, maar die hun leven niet aan God hebben overgegeven.

God had de rijke man aangesteld als rentmeester over zijn goederen en het was zijn plicht te zorgen voor mensen zoals deze bedelaar. God had geboden: "Gij zult de Here uw God liefhebben met geheel uw hart, met geheel uw ziel en met al uw kracht" Deut. 6:5. en "uw naaste als uzelf." Lev.19:18. De rijke man was een jood en hij was bekend met het gebod van God. Maar hij vergat dat hij verantwoordelijk was voor het gebruik van de middelen die hem waren toevertrouwd en de bekwaamheden die hij bezat. Gods zegen rustte overvloedig op hem, maar hij gebruikte deze zelfzuchtig om zichzelf, en niet zijn Maker te eren. –*Lessen Leven Alledag*, pp154,155.

Wij zijn Christus' getuigen, en ons wordt niet toegestaan onze tijd te besteden aan wereldse interesses, en we moeten alleen aandacht schenken aan zaken waarvan God gezegd heeft deze komen eerst. Er zijn hogere interesses aan bod, "Zoek eerst het koninkrijk van God, en zijn gerechtigheid." Christus gaf alles aan het werk waarvoor Hij was gekomen, en Zijn woord aan ons is, "indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, en neem zijn kruis op en volg Mij." "Zo zal hij Mijn discipel zijn."

Gewillig en opgewekt gaf Christus Zichzelf om de wil van God uit te dragen. Hij werd gehoorzaam tot de dood, ja tot de dood des kruises. Zullen wij het moeilijk vinden om onszelf te vernederen? Zullen we ons afkeren om deelgenoot in Zijn lijden te zijn? Zijn dood moet ieder wezen van de mens bewegen, om ons gewillig te maken ons op Zijn werk te concentreren met alles wat wij hebben en wat wij zijn. Als wij bedenken wat Hij voor ons gedaan heeft, zouden onze harten gevuld moeten zijn met liefde.

Als zij die de waarheid kennen zelfvernedering beoefenen zich verheugend in Gods woord, zal de waarheid met kracht gaan. De Heer wil onze gebeden voor de conversaties van zielen horen. Gods volk zal haar licht laten schijnen, en de ongelovigen, ziende hun goede werken, zullen de hemelse Vader verheerlijken. Laat ons met God verbonden zijn in zelfopofferende gehoorzaamheid. –*Counsels on Stewardship, p.302.*

Donderdag 22 augustus: De minste van deze

De Redder leerde dit principe (de gouden regel) om de mensheid gelukkig te maken, niet ongelukkig, want op geen andere manier kan gelukkig zijn komen. God wenst dat mannen en vrouwen een hoger leven, leven.

Hij geeft hen de zegen van het leven, niet in staat hen meer welvaart te geven, maar hun hogere krachten te verbeteren door het doen van het werk dat Hij beschikt heeft aan de mensheid, het werk van uitzoeken en verlichting van de noodzakelijkheden van de naaste. De mens moet niet werken voor zijn eigen zelfzuchtige interesses, maar voor de interesse van iedereen met hem, zegenend anderen door zijn invloed en vriendelijke daden. Dit doel van God is geopenbaard in het leven van Christus.

Neem iedere kans mee te werken aan het geluk van hen die rondom u zijn, delend uw liefde met hen. Woorden van vriendelijkheid, een blik van sympathie, een uitdrukking van waardering, wordt voor velen een worsteling, maar het is als een beker water voor een dorstige ziel. Een woord van aanmoediging, een daad van vriendelijkheid, zal de last verlichten die op de vermoeide schouders rust. Het is een onzelfzuchtige dienst dat waar geluk vindt. En ieder woord en daad van zo een dienst, staat in de boeken van de hemel alsof het voor Christus is gedaan... Leven in de zonneschijn van Christus' liefde. Dan zal uw invloed de wereld zegenen. –*My Life Today, p. 165.*

De armen moeten net zo vaak uitgenodigd worden met interesse en attenties als de rijken. De praktijk van het eren van de rijken en het verwaarlozen van de armen is een criminaliteit in het zicht van God. Zij die omringt zijn met al de voordelen van het leven, of wie verzorgd en verwend zijn door de wereld vanwege hun rijkdom, die de nood voor sympathie niet voelen en een tedere behandeling gegeven aan iemand die te kampen heeft met armoede beschouwen ze als een strijd. Deze laatsten hebben weinig in het leven dat hen gelukkig en zorgzaam maakt, maar zelf houden ze van sympathie en liefde.....

Het was niet Gods bedoeling dat armoede ooit de wereld zou verlaten. De weelde van de wereld zou nooit gelijkgesteld worden, want de verschillen van de condities welke ons ras karakteriseren is één van de bedoelingen die God heeft ontworpen om ons karakter te beproeven en te ontwikkelen. Velen hebben met groot enthousiasme bedacht dat alle mensen hetzelfde moeten hebben in de zegeningen van God, maar dit was niet de bedoeling van de Schepper. Christus heeft gezegd, dat we de armen altijd bij ons hebben. De armen zowel als de rijken, zijn gekocht door Zijn bloed; en het is tussen Zijn ware volgers, een zaak van belang. Terwijl de laatsten hun aardse zaken veiligstellen, Dan is Christus vergeten. –*Testimonies for the Church, vol.4, p. 551.*

Vrijdag 23 augustus: Voor verdere studie

De Wens der Eeuwen, "De Barmhartige Samaritaan", pp. 413- 418.

9. Dienen in de Nieuw-Testamentische gemeente

Sabbatmiddag 24 augustus

De leden der gemeente waren één in gevoelen, één in de arbeid. Liefde tot Christus was de gouden keten die hen samenbond. Ze poogden hun Heer steeds beter te leren kennen, en in hun leven was de blijdschap en vrede van Christus zichtbaar. Ze bezochten de weduwen en

de wezen in hun verdrukking, en bewaarden zich onbesmet van de wereld, daar ze beseften dat, wanneer ze dit niet deden, hun belijdenis hun daden zou weerspreken en ze hun Verlosser zouden verloochenen

In elke stad ging het werk voorwaarts. Zielen kwamen tot bekering, die op hun beurt beseften dat ze de onschatbare rijkdom die ze ontvangen hadden moesten doorgeven. Ze hadden geen rust vóór het licht dat hun geest had verlicht, op anderen scheen. Talrijke ongelovigen werden bekend gemaakt met de redenen voor de hoop van de christen. Een warm, gevoelig, persoonlijk beroep werd gedaan op de dwalende, de verachte, en op hem die, hoewel voorgevende de waarheid te kennen, meer liefde toonde voor de genoegens dan voor God. –*Van Jeruzalem tot Rome, pp.422,423.*

De opdracht aan de discipelen gegeven is ook gegeven aan ons. Vandaag, evenals toen een gekruisigde en opgestane Redder, deze moet verhoogd worden voor hen die zonder God en zonder hoop in de wereld leven. De Heer roept predikanten, leraren, en evangelisten op, om van deur tot deur te gaan om Zijn boodschap van redding brengen. Aan iedere natie, familie, en spraak, en mensen die de tijding van genade door Christus moeten dragen. De boodschap moet gebracht worden, met duidelijke bewoordingen.

Honderden wachten op een waarschuwing voor de ontsnapping van hun leven. Niet in een enkele plaats maar in de hele wereld is de boodschap van genade noodzakelijk. –*Gospel Workers, p. 29.*

Onder hen aan wie de Heiland de opdracht had gegeven: "Gaaf dan henen, maakt al de volken tot Mijn discipelen" Math. 28:19. Bevonden zich velen uit bescheiden levenskringen. – mannen en vrouwen die geleerd hadden hun Heer lief te hebben en die zich hadden voorgenomen Zijn voorbeeld van onzelfzuchtig dienen op te volgen.

Aan deze deemoedige zielen, zowel als aan de discipelen die tijdens Zijn aardse bediening met de Heiland waren geweest, was een kostbaar pand toevertrouwd. Zij moesten de wereld de blijde boodschap van de verlossing door Christus brengen.

Toen zij door vervolging verstrooid waren, gingen ze vol zendingsijver uit. Zij voelden de verantwoordelijkheid die hun zending met zich bracht. Zij wisten dat hun handen het brood des levens bevatten voor een hongerende wereld. De liefde van Christus drong hen dit brood te breken voor allen die in nood waren. De Here werkte door hen. Overal waar zij kwamen, werden zieken genezen en werd aan de armen het evangelie verkondigd. –*Van Jeruzalem tot Rome, pp. 77,78.*

Zondag 25 augustus: Een nieuw soort gemeenschap

Toen de discipelen de waarheden van het evangelie in Jeruzalem verkondigden, gaf God getuigenis aan hun woord, en een grote menigte kwam tot het geloof. Velen van deze eerste gelovige werden door de vurige, maar verkeerd gerichte geloofsijver der joden onmiddellijk van hun familie en vrienden gescheiden, en het bleek noodzakelijk hun onderdak en voedsel te verlenen.

Het verhaal luidt: "Want er was ook niet één behoeftig onder hen." En er wordt verteld, hoe in de behoeften werd voorzien. Diegenen onder de gelovigen die geld en bezittingen hadden, offerden deze blijmoedig, om aan deze onvoorziene moeilijkheden tegemoet te komen. Zij verkochten hun huizen of hun landerijen, brachten het geld en legden dit aan de voeten der apostelen., "en aan eenieder werd uitgedeeld naar behoefte."

Deze vrijgevigheid van de zijde van de gelovigen was het gevolg van de uitstorting van de Heilige Geest. De tot het evangelie bekeerden waren één van hart en ziel." Een gemeenschappelijk belang, was het slagen van de hun toevertrouwde opdracht; er was in hun leven geen plaats voor hebzucht. Hun liefde voor hun broeders en voor de zaak waaraan ze zich hadden gewijd was groter dan hun liefde voor geld en bezittingen. Hun werken getuigden

ervan dat zij de zielen der mensen van hogere waarde achten dan aardse rijkdom. –*Van Jeruzalem tot Rome, p. 61.*

In de gemeente Gods ontbreekt heden de broederlijke liefde maar al te zeer. Velen van hen die belijden de Heiland lief te hebben, verzuimen hen lief te hebben die met hen in Christelijke gemeenschap verbonden zijn. Wij zijn van hetzelfde geloof, leden van één gezin. Allen kinderen van dezelfde hemelse Vader; met dezelfde zalige hoop op de onsterfelijkheid. Hoe stevig en toch zacht moet de band dan zijn die ons samenbindt. De mensen van de wereld slaan ons gade om te zien of ons geloof een heiligende invloed op ons hart uitoefent. Zij zijn er vlug bij om elke fout in ons leven, elke tegenstrijdigheid in onze daden op te merken. Laten we ze niet de kans geven ons geloof te besmeuren. –*Schatkamer der Getuigenissen, deel 3, p. 252.*

“En in de dagen, toen het aantal discipelen vermeerderde, begonnen de Grieken te morren tegen de Hebreëen, vanwege het verwaarlozen van hun weduwen in hun dagelijkse zorg. Het gemor begon onder hen op te komen omdat de Griekse weduwen niet zo vrij behandeld werden als de nood bij de Hebreëen. Iedere partijdigheid van dit soort was een grief voor God; en prompt werden er maatregelen getroffen om de vrede en de harmonie te herstellen onder de gelovigen.

De Heilige Geest raadde een methode aan waarbij de apostels vrijgesteld werden van de taak, van de zorg voor de armen, zodat ze vrij waren om Christus te prediken...

Er werden mannen gekozen voor de zaken van de gemeente, zodat de apostelen vrij konden blijven voor hun speciale werk, het verkondigen van de waarheid, dit werd grotelijks gezegend door God. De gemeente nam toe in aantal en in kracht. “En het woord van God groeide en het aantal van de discipelen in Jeruzalem vermenigvuldigde grotelijks; en een groot aantal van de priesters werden gehoorzaam aan het geloof.” –*The Story of Redemption, pp. 259,260.*

Maandag 26 augustus: Dorcas' dienst en getuigenis

Dorcas was een waardige discipelin van Jezus, en haar leven was vol goede werken. Zij wist wie behaaglijke kleding nodig had en wie behoefte had aan troost, en vrijwillig diende zij de armen en bedroefden.

“En het geschiedde in die dagen, dat ze ziek werd en stierf.” Voor de gemeente te Joppe was dit een gevoelig verlies, en toen de gelovigen hoorden dat Petrus te Lydda was, zonden ze boden tot hem “ met het verzoek: kom zonder dralen tot ons. En Petrus stond op en ging met hen mee.

Het hart van de apostel werd met medelijden bewogen, toen hij hun droefheid zag. Toen verlangde Petrus dat de wenende vriendenkring het vertrek zou verlaten, en na te zijn neergeknield bad hij vurig tot God dat Hij Dorcas het leven en de gezondheid zou hergeven. Zich tot het lichaam wendend,” zei hij: Tabitha, sta op! En zij opende haar ogen en zag Petrus en ging overeind zitten.” Dorcas had de gemeente grote diensten bewezen en God achtte het goed haar vanuit het land van de vijand terug te brengen, zodat haar vaardigheid en werkzaamheid ook verder nog anderen tot zegen zouden zijn, en ook dat door Zijn krachtsbetuiging het werk van Christus zou worden bevorderd. –*Van Jeruzalem tot Rome, pp. 100,101.*

Elke zelfopofferende daad ter wille van anderen sterkt de geest van weldadigheid in het hart van de gever, en brengt hem in nauwer contact met de Verlosser van de wereld, Die “om uwentwil arm is geworden, terwijl Hij rijk was, opdat gij door Zijn armoede rijk zoudt worden.” 2 Kor. 8:9. En alleen als we op deze wijze de goddelijke bedoeling van ons bestaan waarmaken, kan het leven een zegen voor ons betekenen.

Als u bereid bent om aan het werk te gaan op de manier zoals Christus dat van Zijn discipelen verwacht, en zielen voor Hem wint, zult u de behoefte voelen aan een diepere ervaring en een grotere kennis van de goddelijke dingen en zult u hongeren en dorsten naar gerechtigheid. U bidt tot God met uw hele hart. Uw geloof zal versterkt worden en u zult met diepe teugen drinken uit de bron van de zaligheid. De tegenstand en de moeilijkheden, die u ontmoet, zullen u aanzetten tot Bijbelstudie en gebed. U zult groeien in genade en in de kennis van Christus, en u zult een rijke ervaring opdoen. *–De weg naar Christus, pp. 77,78.*

Niet de duur van de tijd waarin wij werken, maar de bereidwilligheid en trouw in het werk maakt dit voor God aanvaardbaar. In al ons werk is een volledige overgave van onszelf vereist. De kleinste plicht die oprecht en met terzijde schuiven van onszelf wordt verricht behaagt God meer dan het grootste werk, dat geschonken is door het zoeken van onszelf. God ziet hoeveel van de geest van Christus wij koesteren, en hoeveel van Christus' gelijkenis ons openbaart. Hij houdt meer rekening met de liefde en trouw waarmee wij ons werk doen dan met de hoeveelheid werk die wij verrichten.

Pas wanneer zelfzucht is gestorven, wanneer streven naar de eerste plaats is uitgebannen, wanneer dankbaarheid het hart vervult en liefde het leven aangenaam maakt, woont Christus in het hart en worden wij erkent als Gods medearbeiders. *–Lessen leven alledag, pp. 249,250.*

Dinsdag 27 augustus: Geven, een manier van delen

De politiek van de wereld is om geld te verkrijgen en voordeel op iedere manier die mogelijk is. Een ophoping van de schatten van deze wereld is de ambitie van wereldlingen. Het doel en voorwerp van de volgelingen van de Here Jezus Christus is om Christus gelijk te worden door zelfvernederen en zelfopoffering. Ze houden het oog gericht op de eeuwige rijkdommen welke zij kunnen verkrijgen door aardse schatten te verruilen door hemelse schatten.

"Het is zaliger te geven dan te ontvangen" Hand.20:35. Zelfvernederen brengt ons in het schathuis van God het betekent een noodzakelijkheid voor erkenning in Zijn werk. Zo mogen wij delen in een compagnon schap met Christus. Christus' volgelingen zien, dat als zij aan de Heer zijn eigendom teruggeven, ze een zegen ontvangen want zij verzamelen hemelse schatten, die aan hun gegeven zijn terwijl ze horen: "Wel gedaan, gij goede en getrouwe slaaf, ...ga in tot het feest van uw Heer. Math. 25:23. *–In Heavenly Places, p. 300.*

De bereidwilligheid van de zijde van de Macedonische gelovigen om te offeren was een gevolg van algehele toewijding. Door de Geest Gods bewogen, "gaven zij zich eerst aan de Here." 2 Kor.8:5. Daarna waren zij gewillig om rijkelijk van hun middelen bij te dragen tot onderhoud van het evangelie. Het was onnodig hen tot geven aan te sporen. Zij verheugden zich in het voorrecht zichzelf het nodige te ontzeggen om in de noden van anderen te kunnen voorzien. Indien de apostel hen ervan zou hebben weerhouden, zouden ze er bij hem op aangedrongen hebben hun gave te aanvaarden. In hun eenvoud en oprechtheid, en in hun liefde tot de broeders, verloochenden zij zich met blijdschap, en genoten zij aldus rijkelijk de vrucht der weldadigheid.

Toen Paulus Titus naar Korinthe zond om de gelovigen te sterken, gaf hij hem de aanwijzing, deze gemeente op te bouwen in de genade van het geven, in een persoonlijk schrijven aan de gelovigen voegde hij daar nog zijn eigen oproep aan toe. "Zoals gij in alles overvloedig zijt, in geloof, in spreken, in kennis, in volkomen toewijding, en in de liefde, die van ons tot u uitgegaan is, zo weest dan ook in dit liefdewerk overvloedig." 2 Kor. 8:7. *–Van Jeruzalem tot Rome, pp. 253,254.*

Christus zal de naam van hen behoeden voor wie geen opoffering te kostbaar is om als offer aan Hem op het altaar van geloof en liefde te offeren. Hij offerde alles op voor een gevallen mensdom. De namen van de gehoorzame, zelfopofferende en gelovige zal

gegraveerd worden in de palmen van Zijn handen; zij zullen niet uit Zijn mond gespuwd worden, maar genomen in Zijn lippen, en Hij wil special ten behoeve van hen pleiten bij de Vader. Als de zelfzucht en de trots vergeten zijn, zullen ze herinnerd worden; en hun namen zullen onsterfelijk zijn. Om onszelf gelukkig te maken moeten we leven om anderen gelukkig te maken. Het is goed voor ons om ons over te geven aan onze positie, onze talenten, onze genegenheden in dankbare overgave aan Christus, en zo vinden we blijheid hier en onsterfelijke glorie hierna. –*Counsels on Stewardship, p.344.*

Woensdag 28 augustus: Paulus' gids tot leven en liefhebben

Het hart waar de liefde van Christus in verblijft zal steeds meer vervulling vinden; want in de lente van ons leven is liefde voor God en de mens. Christus is Christendom. Dit is de glorie tot God in de hoge en vrede op aarde, bij mensen welbehagen. Dit is het uitdragen van Gods bedoeling.

Ware Christenen groeien opwaarts tot de volheid van de grote van mannen en vrouwen in Christus. Ware cultuur, echte zuivering van gedachten en gewoonten, is beter te leren door de lessen in de school van Christus, dan bij de meest werkende, krachtsinspanning voor vormen en regels, als het hart niet onder de discipline van de Geest van God staat.

De volgelingen van Jezus zouden zich constant moeten verbeteren in zeden, in gewoonten, in geest, en in werk. Dit moet het oog te bewaren om niet op oppervlakkige talenten te zien, maar op Jezus. Een verandering vindt plaats in het verstand, in de geest, in het karakter. De Christen onderwezen in de school van Christus om de genade de Heilige Geest in al zijn zachtmoedigheid en nederigheid te beminnen. Hij is klaar voor de samenleving met de hemelse engelen. –*Gospel Workers, pp. 282,283.*

Iedereen die namens de naam van Christus de leer van Christus onze Redder aanneemt moet deze leer verheerlijken, door een geordend leven en goddelijke gesprekken, zelfs het sieraad van de zachtmoedigheid zijn geliefd bij God en de mensen.

Woorden in haast gesproken verwonden en kneuzen de zielen, en de diepste wond is gemaakt op de ziel van de spreker. De gave van Christus, het sieraad van de zachtmoedigheid en de stille geest is gezaghebbend verklaart door Hem die geen fout kan maken tegen welke prijs dan ook. We moeten ieder de waarde voor onszelf uitvinden door het van God te zoeken. Hoe dan ook men mag ons bezien of wij dit sieraad dragen. Wij dragen het signatuur van ons discipelschap met Christus. Wij zijn waardevol voor de Allerhoogste; het sieraad dat wij dragen is in Zijn ogen van grote prijs. We moeten naar deze kostbare natuurlijk kostbare schat zoeken.

Innerlijke vrede en een zuiver geweten ten opzichte van God zal ons verkwikken en het verstand verlichten zoals de douw de tedere planten verkwikt. De wil is dan juist, recht en gecontroleerd, en is vastbesloten, en toch vrij van verdorvenheid. De meditatie zijn verheugend, omdat ze geheiligd zijn. De helderheid van verstand welke u heeft zal allen zegenen die u ontmoet. Deze zegen en kalme zal, op den duur zijn kostbare stralen van hemelse vrede uitstralen. Hoe meer u meer u van deze hemelse vrede en rust proeft, des te meer zal het groeien. Het is een bezielend, levend genot welke niet al de morele energie verdooft, maar hem laat ontwaken tot toenemend activiteit. De juiste vrede is een eigenschap van de hemel welke de engelen bezitten. Moge God u helpen om deze vrede te bezitten. –*Mind, Character, and Personality, vol 1, p. 328*

Donderdag 29 augustus: Jacobus "de rechtvaardige"

Johannes en Judas zijn vertegenwoordigers van hen die voorgeven volgelingen van Christus te zijn. Beide discipelen hadden dezelfde mogelijkheden om het goddelijk Voorbeeld te bestuderen en na te volgen. Beiden waren nauw verbonden met Jezus en mochten luisteren naar Zijn woorden. Beide bezaten ernstige karaktergebreken en beiden konden beslag leggen op de goddelijke genade die het karakter verandert. Maar waar de één nederig

van Jezus leerde, openbaarde de ander dat hij geen dader, maar slechts een hoorder des Woords was. De één die dagelijks stierf voor de zonde en deze overwon, werd geheiligd door de waarheid; de ander die de veranderende macht der genade weerstond en toegaf aan zelfzuchtige verlangens, werd een slaaf van Satan.

Een karakterverandering zoals we deze zien in het leven van Johannes is altijd het resultaat van gemeenschap met Jezus. Er mogen duidelijke gebreken schuilen in het karakter van de persoon, doch wanneer hij een discipel van Christus wordt, verandert en heiligt de macht der goddelijke genade hem. Door de heerlijkheid des Heren te zien als in een spiegel, wordt hij veranderd van heerlijkheid tot heerlijkheid tot hij gelijk is aan Hem die hij vereert. – *Van Jeruzalem tot Rome, p. 407.*

Het is alleen bij een onbaatzuchtige interesse in hen die hulp nodig hebben dat wij een praktisch bewijs kunnen leveren van de waarheid van het evangelie. "Als een broeder of zuster naakt is, en dagelijks voedsel ontbreekt, en één van u zegt tot hem, Ga in vrede wordt warm en gevuld; niettegenstaande dat u hem deze dingen die nodig zijn voor zijn lichaam, niet geeft; welk profijt heeft hij hiervan? Evenzo is het geloof, heeft het niet gewerkt, dan is het dood, is het alleen." "En nu komt geloof, hoop, en liefde, deze drie, maar de grootste is de liefde."

Veel meer dan meer preken is het meetellen van de prediking van het evangelie. De onkundigen moeten verlicht worden de ontmoedigen moeten opgewekt worden, de zieken moeten gezond worden. De menselijke stem moet handelen als een deel in Gods werk. Woorden van tederheid, sympathie, en liefde moeten getuigen van de waarheid. Ernstige, oprechte gebeden brengen ons nader tot de engelen. – *Welfare Ministry, p. 32.*

Het menselijke hart zal nooit geluk kennen totdat het onderworpen is aan de bewerking door de Geest van God. De Geest vormt de vernieuwde ziel tot het voorbeeld, Jezus Christus. Door zijn invloed, is vijandschap tegen God verandert in geloof en liefde, en trots in nederigheid. De ziel ziet nu de schoonheid van de waarheid, en Christus is geëerd in voortreffelijkheid en perfectie van karakter. Als deze veranderingen effectief zijn, breken engelen uit in een verrukkelijk gezang, en God en Christus verheugen zich over de vernieuwde zielen naar de goddelijke gelijkenis. – *Our High Calling, p. 152.*

Er zijn in onze wereld vandaag veel gewonde troosteloze harten die leniging behoeven. De Heer heeft vertegenwoordigers voor de verlichting van levens van troosteloze mensen. We mogen onze talenten gebruiken om de wolken op te heffen, en het zonlicht van hoop en geloof te laten schijnen door Hem die "Alzo lief de wereld heeft, dat Hij Zijn eengeboren Zoon gegeven heeft, op dat eenieder die in Hem gelooft niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe" Joh. 3:16. – *This Day With God, p. 183.*

Vrijdag 30 augustus: Voor verdere studie

Welfare Ministry, "Dorcas – Her Ministry and Its Influence," pp. 66.67.

10. Het evangelie uitleven

Sabbatmiddag 31 augustus

"Want zijn maaxsel zijn wij, in Christus Jezus geschapen om goede werken te doen, die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen" (Efeziërs 2:10). In Zijn goddelijke regeling heeft de Heer, door Zijn onverdiende gunst, bepaald dat goede werken zullen worden beloond. We worden alleen geaccepteerd door de verdienste van Christus; en de daden van genade, de daden van naastenliefde, die wij

verrichten, zijn de vruchten van het geloof; en ze worden een zegen voor ons; want mensen moeten worden beloond volgens hun werken. Het is de geur van de verdienste van Christus die onze goede werken voor God aanvaardbaar maakt, en het is genade die ons in staat stelt de werken te doen waarvoor Hij ons belooft. Onze werken op zichzelf hebben geen verdienste. Wanneer we alles hebben gedaan wat het voor ons mogelijk is, moeten we onszelf als nutteloze dienaren beschouwen. We verdienen geen dank van God. We hebben alleen gedaan het gene onze plicht was om te doen, en we konden onze werken niet uitvoeren in de kracht van onze eigen zondige aard.

De Heer heeft ons geboden om tot Hem te naderen en Hij zal tot ons naderen; en tot Hem naderen, ontvangen we de genade om die werken te doen die door Zijn handen zullen worden beloond. —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 5, p. 1122*

Ik zou wel willen, dat u zich een voorstelling maakte van de rijke genadegaven en macht, die voor u klaarliggen, wanneer u er om vraagt.

God heeft de hele wereld met de ongeëvenaarde genadegave van Zijn Zoon omkleed, die even wezenlijk is als de dampkring die de aardbol omgeeft. Allen, die deze leven-gevende sfeer willen inademen zullen leven, en zij zullen in Christus Jezus groeien.

Christus stierf voor ons. Hij behandelt ons niet in overeenstemming met onze afval of ons verraad. Alhoewel onze zonden veroordeling hebben verdiend, veroordeelt Hij ons niet. Jaar in, jaar uit heeft Hij onze zwakheden en onze onwetendheid gedragen, en bovendien onze ondankbaarheid en onze koppigheid. En ondanks onze dwalingen is nog steeds Zijn hand uitgestrekt!

Door de genade van Christus kunnen wij alles vervullen wat God van ons eist. — *Het Geloof Waardoor Ik Leef, 29 maart.*

Keer op keer ontvang ik de opdracht, ons volk te wijzen op hun persoonlijke verantwoordelijkheid voor hun werk, hun geloof en hun gebed. Het aannemen van de Bijbelse waarheid leidt tot voortdurende zelfverloochening. Want het bevredigen van het eigen ik is in een leven in navolging van Christus niet te vinden. Echt bekeerde mannen en vrouwen zullen het kruis van Golgota in hun dagelijks leven laten zien. Er zijn veel Zevende-dag Adventisten die niet begrijpen, dat het op zich nemen van de zaak van Christus betekent: het kruis op zich nemen. De enige blijk die zij in hun leven geven van hun discipellaat is de naam die zij dragen. Maar de ware Christen beschouwt zijn rentmeesterschap als iets heiligs. Hij bestudeert het Woord met volharding, en geeft zijn leven over aan de dienst aan Christus.

“Goede werken” worden zichtbaar, wanneer doorleefd berouw en doorleefde bekering in ons leven komen. ... Door te laten zien, dat we in karakter veranderd zijn, door te geloven in de waarheid, laten we anderen de veranderende kracht van de genade van God zien. —*Christus Weerspiegelen, 30 september*

Zondag 1 september: “Want alzo lief heeft God...”

Wij die beweren de waarheid te geloven, moeten haar vruchten onthullen in onze woorden en ons karakter. We moeten ver gevorderd zijn in kennis van Jezus Christus, in het ontvangen van Zijn liefde voor God en voor onze naaste, om het zonlicht van de hemel in ons dagelijks leven te laten schijnen. De waarheid moet tot in de diepste

uithoeken van de ziel reiken, en alles die in tegenstelling tot de geest van Christus is wegwassen, en het vacuüm wordt geleverd door de eigenschappen van Zijn karakter die rein en heilig en onbesmet zijn, dat alle bronnen van het hart kunnen zijn als bloemen, geurig van parfum, een geurige geur, een geur van leven tot leven.

Het is de waarheid die verankerd is in de ziel die iemand tot een mens van God maakt. — *Our High Calling, p. 33*

God roept elk kerklid op om zijn leven onvoorwaardelijk te wijden aan de dienst van de Heer. Hij roept op tot een besliste hervorming. De hele schepping kreunt onder de vloek. Gods volk moet zichzelf plaatsen waar ze zullen groeien in genade, geheiligd worden, lichaam, ziel en geest, door de waarheid. Wanneer ze zich afkeren van alle gezondheidsvernietigende aflaten, zullen ze een duidelijkere perceptie hebben van wat ware godsvrucht vormt. Een geweldige verandering zal worden gezien in de religieuze ervaring. . . .

"Het is hoog tijd om uit de slaap te ontwaken: want nu is onze redding dichterbij dan toen we geloofden. De nacht is ver gevorderd, de dag is nabij: laat ons daarom de werken der duisternis afwerpen, en laat ons de wapenrusting des lichts aantrekken. Laten we eerlijk wandelen, zoals in de dag; niet in rellen en dronkenschap, niet in kameraadschap en baldadigheid, niet in tweestrijd en afgunst. Maar stelt u op de Here Jezus Christus, en maakt geen voorziening voor het vlees, om de lusten daarvan te vervullen." Romeinen 13:11-14 — *Counsels on Health, p. 579*

Weinigen beseffen hoe zondig het is om dieren te misbruiken of ze te laten lijden onder verwaarlozing. Hij die de mens schiep, maakte ook de lagere dieren, en "Zijn tedere barmhartigheden zijn over al Zijn werken." Psalm 145: 9. De dieren zijn gemaakt om de mens te dienen, maar hij heeft niet het recht om hen pijn te bezorgen door een harde behandeling of wrede kneveling.

Het is vanwege de zonde van de mens dat " de ganse schepping in al haar delen zucht en in barensood is" Romeinen 8:22. Lijden en dood waren dus niet alleen voor de mensheid, maar ook voor de dieren. Zeker, dan wordt het de mens om te trachten het gewicht van het lijden dat zijn overtreding op Gods schepselen heeft gebracht te verlichten in plaats van te vergroten. Wie dieren mishandelt omdat hij ze in zijn macht heeft, is zowel een lafaard als een tiran. Een neiging om pijn te veroorzaken, of het nu onze medemensen zijn of de dierlijke schepping, is satanisch. Velen beseffen niet dat hun wreedheid ooit bekend zal worden, omdat de arme stomme dieren het niet kunnen onthullen. Maar konden de ogen van deze mannen worden geopend, net als die van Bileam, dan zouden zij een engel Gods zien als een getuige, om tegen hen te getuigen in de voorhoven hierboven. Een vermelding gaat omhoog naar de hemel en er komt een dag dat het oordeel uitgesproken zal worden tegen degenen die Gods schepselen misbruiken. — *Patriarchs and Prophets, pp. 442, 443*

Maandag 2 september: Mededogen en berouw

Toen Christus de menigten zag die zich rondom Hem verzamelden, " werd Hij met ontferming over hen bewogen, daar zij voortgejaagd en afgemat waren, als schapen die geen herder hebben. (Mattheüs 9:36)" Christus zag de ziekte, het verdriet, de behoefte en de achteruitgang van de menigten dat zich naar Hem toestroomden. Aan Hem werden de noden en ellende van de mensheid over de hele wereld voorgelegd. Onder de hoge en de lage, de meest geëerde en de meest gedegradeerde, zag hij

zielen die verlangden naar de zegeningen die Hij was gaan brengen, zielen die slechts een kennis van Zijn genade nodig hadden om onderdanen van Zijn koninkrijk te worden. —*Testimonies for the Church, vol.6, p.254.*

Vlak voor Zijn kruisiging, aanschouwde Hij de stad [Jeruzalem] en weende over het, zeggende, "en zeide: Och, of gij ook op deze dag verstondt wat tot uw vrede dient" (Lucas 19:42 Toen pauzeerde Hij. Ze waren naar de top van de Olijfberg gekomen en de discipelen, die Jeruzalem in de gaten hielden, stonden op het punt om uit te barsten in uitroepen van lof; maar zij zagen dat hun Leraar, in de plaats van vreugdevol zijn, een tranenvloed had.

Christus naderde het einde van Zijn missie, en Hij wist dat wanneer die tijd zou komen, de proeftijd van Jeruzalem zou zijn geëindigd. Maar Hij was terughoudend om de woorden van onheil uit te spreken. Drie jaar lang was Hij gekomen, op zoek naar vrucht en niets vindend. Gedurende deze jaren was er altijd één doel op Zijn ziel om voor Zijn ondankbare, ongehoorzame mensen de plechtige waarschuwingen en genadige uitnodigingen van de hemel aan te bieden. Hij verlangde er zeer naar dat de mensen zijn woorden zouden ontvangen. — *This Day With God, p, 109.*

Lazarus was zeer geliefd geweest, en Zijn zusters weenden om hem met een gebroken hart, terwijl degenen die zijn vrienden waren geweest, hun tranen vermengden met die van de diepbedroefde zusters. "Jezus weende" (Joh.11:35) bij het zien van dit menselijk leed en het feit, dat de getroffen vrienden konden treuren over de dode, terwijl de Heiland der wereld daarbij stond. Hoewel Hij de Zoon van God was, had Hij noch-tans de menselijke natuur aangenomen, en Hij werd bewogen door menselijke smart. Zijn teder, medelijdend hart wordt altijd tot medeleven gewekt door lijden. Hij weent met de wenenden, en verblijdt Zich met de blijden....

Het was niet alleen om datgene wat Hij voor Zich zag, dat Christus weende. Het gewicht van de smart van eeuwen drukte op Hem. Hij zag de verschrikkelijke gevolgen van de overtreding van Gods wet. Hij zag, dat in de geschiedenis van de wereld, te beginnen bij de dood van Abel, de strijd tussen goed en kwaad ononderbroken was geweest. Wanneer Hij neerzag op de jaren die komen zouden, zag Hij lijden en smart, tranen en dood, die het lot van de mensen zouden zijn. Zijn hart werd verscheurd door de pijn van het mensdom van alle eeuwen en in alle landen. De ellende van het zondige geslacht rustten zwaar op Zijn ziel, en de fontein van Zijn tranen brak open, terwijl Hij verlangde al hun lijden te verlichten. —*De Wens der Eeuwen, [AdventVision pp. 353, 354]*

Dinsdag 2 september: Genade en goede werken

Wij verdienen de zaligheid niet door onze gehoorzaamheid. De zaligheid is een geschenk van God, dat door het geloof ontvangen wordt... Dit is de ware toetssteen. Als we in Christus blijven, als de liefde van God in ons woont, zijn onze gevoelens, onze gedachten en daden in overeenstemming met de wil van God, zoals we die vinden in de voorschriften van Zijn heilige wet....

Dat zogenaamde geloof in Christus, dat voorgeeft de mens te verlossen van de plicht tot gehoorzaamheid aan God, is geen geloof, maar aanmatiging. "Want door genade zijt gij behouden, door het geloof." (Efeziërs 2:8) Maar het geloof is, "indien het niet met werken gepaard gaat, op zichzelf genomen, dood." (Jakobus 2:17) —*Schreden naar Christus, [AdventVision, pp.28,29]*

Christus bezitten is je eerste werk en om Hem te openbaren als Iemand die in staat is om tot het uiterste te redden allen die tot Hem komen, is je volgende werk. De Heer dienen met het volledige doel van het hart is om Zijn naam te eren en te verheerlijken door op heilige dingen te blijven, door een geest gevuld te hebben met de vitale waarheden geopenbaard in Zijn Heilig Woord.

Goedheid, zachtmoedigheid, vriendelijkheid, geduld en liefde zijn de eigenschappen van Christus' karakter. Als u de geest van Christus hebt, zal uw karakter naar Zijn karakter worden gevormd. — *That I May Know Him, p. 94*

Wanneer de liefde van Christus in het hart als iets kostbaars is geborgen, is deze als een aangename geur, die niet verborgen kan blijven. De heilige invloed ervan zal door allen, met wie we in aanraking komen, worden gevoeld. De Geest van Christus in het hart is als een bron in de woestijn. Iedereen wordt erdoor verfrist en hij maakt hen, die op het punt stonden om verloren te gaan, begerig naar het water des levens.

De liefde voor Jezus zal tot uiting komen in een verlangen om te werken zoals Hij werkte, tot zegen en verheffing van de mensheid. Zij maakt dat wij liefde, tederheid en sympathie kunnen opbrengen voor alle schepselen, waarvoor de hemelse Vader zorgdraagt. — *Schreden naar Christus [AdventVision, p36]*

Christus had Zijn eerste discipelen geboden elkaar lief te hebben, zoals Hij hen had liefgehad. Zo moesten zij aan de wereld getuigen, dat Christus, de hoop van de heerlijkheid, in hen woonde. Hij had gezegd: "Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb, dat gij ook elkander liefhebt." (Joh. 13: 34) Op het moment dat deze woorden uitgesproken werden, konden de discipelen ze niet begrijpen. Maar nadat zij getuige waren geweest van het lijden van Christus, na Zijn kruisiging en opstanding, na Zijn hemelvaart en nadat de Heilige Geest met Pinksteren Zich op hen gezet had, toen hadden zij een duidelijker voorstelling van de liefde van God en van de aard van de liefde, die zij voor elkaar moesten hebben...

De gelovigen zouden steeds een dergelijke liefde koesteren. Zij zouden in bereidwillige gehoorzaamheid aan het nieuwe gebod voortgaan. Zij zouden zó nauw met Christus verbonden zijn, dat zij in staat zouden zijn om aan al Zijn eisen te voldoen. Hun leven zou de macht verhogen van een Heiland, die hen door Zijn gerechtigheid kon rechtvaardigen. — *Christus Weerspiegelen, p.303 [AdventVision]*

Woensdag 4 september: Onze gewone mensheid

Vaak leken de Israëlieten niet in staat of niet bereid Gods doel voor de heidenen te begrijpen. Toch was het juist dit doel dat hen tot een afzonderlijk volk had gemaakt en hen als een onafhankelijke natie onder de naties van de aarde had gevestigd. Abraham, hun vader, aan wie de verbondsbelofte voor het eerst werd gegeven, was geroepen om uit zijn familie te gaan, naar de gebieden daarbuiten, opdat hij een lichtdrager voor de heidenen zou zijn. . . .

De alomvattende voorwaarden van dit verbond waren bekend bij de kinderen van Abraham en de kinderen van zijn kinderen. Het was om ervoor te zorgen dat de Israëlieten een zegen voor de naties zouden zijn, en dat Gods naam bekend zou kunnen worden gemaakt "over de hele aarde" (Exodus 9:16), dat zij werden verlost uit Egyptische slavernij. ... Als ze gehoorzaam waren aan Zijn vereisten, moesten ze ver vooruit worden geplaatst op andere volken in wijsheid en begrip; maar deze

suprematie moest alleen worden bereikt en gehandhaafd om door hen het doel van God voor "alle naties van de aarde" te vervullen. — *Prophets and Kings*, pp. 367,368

Christus probeerde de discipelen de waarheid te leren dat er in Gods koninkrijk geen territoriale lijnen zijn, geen kaste, geen aristocratie; dat ze naar alle naties moeten gaan, hun de boodschap van de liefde van een Heiland voorleggen. Maar pas later realiseerden zij zich in al zijn volheid dat God "uit één enkele het gehele menselijke geslacht gemaakt om op de ganse oppervlakte der aarde te wonen en Hij heeft de hun toegemeten tijden en de grenzen van hun woonplaatsen bepaald, opdat zij God zouden zoeken, of zij Hem al tastende vinden mochten, hoewel Hij niet ver is van eenieder van ons" (Handelingen 17:26,27)

Om succesvol het werk te kunnen uitvoeren waarnaar ze waren geroepen, moesten deze mannen, die verschilden in natuurlijke kenmerken en in gewoonten van het leven, in eenheid van gevoel, gedachte en actie komen. Deze eenheid was het doel van Christus om te waarborgen. Hiertoe trachtte Hij hen in eenheid met Zichzelf te brengen. — *The Acts of the Apostles*, p. 20

De joodse leraren verhieven zichzelf als rechtvaardig; zij noemden allen die verschillend van hen waren, vervloekt, en sloten de poorten van de hemel voor hen, verklarend dat zij die niet op hun scholen hadden geleerd, dat zij niet rechtvaardig waren. Maar met al hun kritiek en afpersingen, met al hun vormen en ceremonieën, waren ze een belediging voor God. Ze keken neer op en verachtten degenen die waardevol waren in de ogen van de Heer. . . .

De doop met de Heilige Geest zal de menselijke verbeelding verdrijven, de zelfopgelegde barrières doen verdwijnen, en zal het gevoel doen ophouden van 'ik ben heiliger dan u'. Er zal een nederige geest zijn met allen, meer geloof en liefde; zelf zal niet worden verheven. . . .

Christus 'geest, het voorbeeld van Christus, zal een voorbeeld zijn in Zijn volk. We zullen de wegen en werken van Jezus beter volgen. . . . De liefde van Jezus zal onze harten doordringen. — *That I May Know Him*, p.114

Donderdag 5 september: Het eeuwig evangelie

God heeft juwelen in alle kerken, en het is niet aan ons om de belijdende religieuze wereld op te vatten, maar in nederigheid en liefde, de waarheid aan allen te vertellen zoals die in Jezus is. Laat mensen vroomheid en toewijding zien, laat hen de gelijkenis van karakter van Christus aanschouwen, en zij zullen aangetrokken worden tot de waarheid. Hij die God boven alles liefheeft en zijn naaste als hijzelf, zal een licht in de wereld zijn. Degenen die de waarheid kennen, moeten het doorgeven. Ze moeten Jezus, de Verlosser van de wereld, verheffen; zij moeten het Woord des levens voorbrengen. — *Ellen. G. White Comments, The SDA Bible Commentary, vol. 4, p.1184*

Ik bid dat mijn broeders beseffen dat de boodschap van de derde engel veel voor ons betekent en dat het houden van de ware sabbat het teken moet zijn dat diegenen onderscheidt die God dienen van degenen die Hem niet dienen. . Laat degenen die slaperig en onverschillig zijn geworden ontwaken. We zijn geroepen om heilig te zijn, en we moeten voorzichtig voorkomen dat we de indruk wekken dat het weinig uitmaakt of we de bijzondere kenmerken van ons geloof behouden. Op ons rust de

plechtige plicht om een meer standvastig standpunt in te nemen voor de waarheid en rechtvaardigheid dan we in het verleden hebben gedaan.

De scheidingslijn tussen degenen die de geboden van God houden en degenen die dat niet doen, moet worden onthuld met onmiskenbare duidelijkheid. We zijn gewetensvol om God te eren, ijverig alle middelen te gebruiken om in verbondsrelatie met Hem te blijven, dat we Zijn zegeningen mogen ontvangen - de zegeningen die zo essentieel zijn voor de mensen die zo zwaar moeten worden beproefd.

Om de indruk te wekken dat ons geloof, onze religie, geen overheersende kracht in ons leven is, is om op grootse wijze God te ontveren. — *This Day With God*, p. 196

In deze dag heeft God Zijn kerk geroepen, zoals Hij het oude Israël geroepen had, om als een licht op aarde te zijn. Door het machtige hakmes van de waarheid, de boodschappen van de eerste, tweede en derde engelen, heeft Hij hen gescheiden van de kerken en van de wereld om hen in een heilige nabijheid tot Zichzelf te brengen. Hij heeft hen tot bewaarder van Zijn wet gemaakt en heeft de grote waarheden van profetie voor deze tijd aan hen toevertrouwd. . . De drie engelen van Openbaring 14 vertegenwoordigen de mensen die het licht van Gods boodschappen aanvaardden en als Zijn agenten voortgaan om de waarschuwing over de hele lengte en breedte van de aarde te laten klinken. . De liefde die Jezus manifesteerde voor de zielen van mensen in het offer dat Hij maakte voor hun verlossing, zal al Zijn volgelingen aansporen. — *Testimonies for the Church*, vol. 5, p.455.

Vrijdag 6 september: Voor verdere studie

Wens der Eeuwen, "God met Ons," p. 3-7 [AdventVision]

11. Het Adventhoop uitleven

Sabbatmiddag 7 september

Glorieus is de triomf die de gelovigen afwachten. De apostel [Paulus], zich bewust van de mogelijkheden van de gelovigen in Korinthe, probeerde hun datgene voor te stellen wat het egoïstische en het zinnelijke verheft, en het leven verheerlijkt met de hoop op onsterfelijkheid. Hij had hen ernstig vermaand om trouw te zijn aan hun hoge roeping in Christus. "Mijn geliefde broeders," smeekte hij, "weest standvastig, onwankelbaar, te allen tijde overvloedig in het werk des Heren, wetende, dat uw arbeid niet vergeefs is in de Here." (1 Korinthiërs 15:58)

Dus trachtte de apostel, op de meest besliste en indrukwekkende manier, de valse en gevaarlijke ideeën en praktijken die in de kerk van Korinthe heersen recht te zetten. Hij sprak duidelijk, maar toch liefdevol op hun ziel. In zijn waarschuwingen en terechtwijzingen scheen het licht van de troon van God op hen, om de verborgen zonden die hun leven verontreinigden te onthullen. — *The Acts of the Apostles*, p. 321

Toen Hij de twaalf uitzond, had Hij gezegd: "Gaat en predikt en zegt: Het koninkrijk der hemelen is nabijgekomen. Geneest zieken, wekt doden op, reinigt melaatsen, drijft boze geesten uit. Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet."(Matth.10:7,8) Zij moesten zich niet bezighouden met het oplossen van wereldse zaken van de mensen. Hun taak was de mensen bij te brengen dat zij zich met God moesten verzoenen. In dit werk lag hun kracht om een zegen voor de mensheid te

zijn. Het enige geneesmiddel voor de zonden en het lijden van de mensen is Christus. Het evangelie van zijn genade alleen kan het kwaad genezen dat een vloek is voor de maatschappij. Het onrecht van de rijken tegenover de armen, de haat van de armen jegens de rijken, dit alles heeft zijn grond in zelfzucht en deze zelfzucht kan alleen worden weggedaan door zich aan Christus te onderwerpen. Hij alleen kan in plaats van het zelfzuchtige zondige hart een nieuw hart vol liefde geven. De dienstknechten van Christus moeten het evangelie prediken met de Geest, die uit de hemel is gezonden, en werken zoals Christus heeft gewerkt voor het welzijn van de mensen. Dan zullen resultaten zichtbaar zijn in het zegenen en verheffen van de mensheid, die onmogelijk door menselijke kracht tot stand kunnen komen. —*Lessen uit het leven van alledag, p. 131 [AdventVision]*.

Het koninkrijk Gods komt niet met uiterlijke vertoning. Het evangelie van de genade Gods, met zijn geest van zelfverloochening, kan nooit in harmonie zijn met de geest der wereld. De beginselen van die beiden zijn elkaar vijandig...

Maar heden zijn er in de godsdienstige wereld velen die, naar zij geloven, werken voor de oprichting van het koninkrijk van Christus als een aardse, tijdelijke heerschappij. Zij verlangen onze Here tot heerser te maken over de koninkrijken van deze wereld, de heerser aan de hoven en in de legerkampen van deze wereld, in de gerechtsgebouwen, de paleizen en op de marktplaatsen. Zij verwachten, dat Hij zal regeren door wettelijke verordeningen, die door het menselijk gezag worden opgelegd. Aangezien Christus hier nu niet persoonlijk aanwezig is, willen zij zich wel verbinden in Zijn plaats te handelen, de wetten van Zijn koninkrijk ten uitvoer te brengen. In de dagen van Christus wensten de Joden de oprichting van een dergelijk koninkrijk. ... Maar Hij zei: "Mijn koninkrijk is niet van deze wereld." (Joh.18:36) —*De Wens der Eeuwen, hoofdstuk 55, p. 337 [AdventVision]*.

Zondag 8 september: "Hoe lang nog O Heer?"

In de tijd dat Josia begon te regeren, en vele jaren eerder vroegen de oprechte mensen in Juda zich af of Gods beloften aan het oude Israël ooit konden worden vervuld. Vanuit het menselijk oogpunt leek het goddelijke doel voor de uitverkoren natie bijna onmogelijk te bereiken... De profeten waren begonnen de absolute vernietiging van hun schone stad te voorspellen, waar de door Salomo gebouwde tempel stond en waar al hun aardse verwachtingen van nationale grootsheid zich hadden geconcentreerd. Zou het kunnen dat God op het punt stond zich af te keren van Zijn gezworen doel om bevrijding te brengen aan hen die op Hem zouden vertrouwen? In het licht van de langdurige vervolging van de rechtvaardigen en van de schijnbare welvaart van de goddelozen, zouden degenen die trouw aan God gebleven waren, hopen op betere dagen?

Deze angstige vragen werden geuit door de profeet Habakuk. Toen hij de situatie van de gelovigen in zijn tijd bekeek, drukte hij de last van zijn hart uit in de vraag: "Hoelang Here, roep ik om hulp, en Gij hoort niet! (Habakuk 1:2). —*Prophets and Kings, pp. 384, 385*

Tot zijn kinderen vandaag verklaart de Heer: "Wees sterk ... en gaat aan het werk: want ik ben met u." (Haggai 2:5) De christen heeft altijd een sterke helper in de Heer. Misschien weten we niet de manier waarop de Heer ons helpt; maar dit weten we wel: Hij zal nooit falen degenen die hun vertrouwen in Hem stellen. Zouden

christenen zich kunnen beseffen hoe vaak de Heer hun weg heeft geregeld, dat de doelen van de vijand met betrekking tot hen misschien niet worden bereikt, dat ze niet klagend zouden struikelen. Hun geloof zou op God blijven en geen enkele beproeving zou de macht hebben om hen te bewegen. Ze zouden Hem erkennen als hun wijsheid en efficiëntie, en Hij zou datgene doen gebeuren wat Hij via hen wil uitwerken. — *Prophets and Kings, p. 576.*

Mannen, vrouwen en jongeren, God vereist dat je morele moed, standvastig doel, standvastigheid en doorzettingsvermogen bezit, gedachten die de beweringen van een ander niet willen accepteren, maar die voor zichzelf zullen onderzoeken voordat ze ontvangen of afgewezen worden, die bewijs zullen bestuderen en afwegen, en het naar de Heer meenemen in gebed. "Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden. Maar hij moet bidden in geloof, in geen enkel opzicht twijfelende, want wie twijfelt, lijkt op een golf der zee, die door de wind aangedreven en opgejaagd wordt. Want zulk een mens moet niet menen, dat hij iets van de Here zal ontvangen." (Jakobus 1:5-7). Deze smeekbede om wijsheid mag geen zinloos gebed zijn, weg uit het hart zodra het is afgelopen. Het is een gebed dat uitdrukking geeft aan het sterke, oprechte verlangen van het hart, voortkomend uit een bewust gebrek aan wijsheid om de wil van God te bepalen.

Nadat het gebed is gedaan, als het antwoord niet onmiddellijk wordt uitgevoerd, niet moe van het wachten en onstabiel worden. Wankel niet. Houd vast aan de belofte: "Die u roept, is getrouw; Hij zal het ook doen." (1 Tessalonicenzen 5:24) Als u het vraagt, zal Hij u royaal geven en zonder verwijten. — *Testimonies for the Church, vol. 2, pp. 130,131.*

Maandag 9 september: Een zekere soort van hoop

Houd vast aan de troost, het geloof, de hoop, die God je in Zijn Woord heeft gegeven. Wees nooit ontmoedigd. . . . We moeten "vasthouden" en leven naar al het licht dat we uit de hemel ontvangen. Waarom? - Omdat God wil dat wij de eeuwige waarheid begrijpen en als Zijn helpende hand handelen door het licht te communiceren aan hen die niet bekend zijn met Zijn liefde voor hen. . . .

De vijand kan nooit iemand uit de hand van Christus nemen die eenvoudigweg op Zijn beloften vertrouwt. Als de ziel vol vertrouwen is en gehoorzaam werkt, is de geest vatbaar voor goddelijke indrukken en schijnt het licht van God, waardoor het inzicht verlicht wordt. Welke voorrechten hebben we in Christus Jezus!

We moeten waakzaam toezien op de komst van de Heer. . . . Elk moment moet getrouw worden gebruikt. "Maar wie volhardt tot het einde, die zal behouden worden." — *Sons and Daughters of God, p. 351*

We zijn niet in staat om in de toekomst te kijken, wat ons vaak onrustig en ongelukkig maakt. Maar een van de grootste bewijzen die we hebben van de liefderijke goedheid van God is hoe Hij de gebeurtenissen van de volgende dag heimelijk houdt. Onze onwetendheid over morgen maakt ons vandaag nog waakzamer en serieuzer. We kunnen niet zien wat ons te wachten staat. Onze best gedane plannen lijken soms onverstandig en defect. We denken: "Als we de toekomst maar wisten!" Maar God wil dat zijn kinderen op Hem vertrouwen en gereed zijn om te gaan waarheen Hij hen zal leiden. We weten niet de precieze tijd waarop onze Heer zal

worden geopenbaard in de wolken van de hemel, maar Hij heeft ons verteld dat onze enige veiligheid in constante bereidheid is - een positie van waken en wachten. Of we nu een jaar voor ons hebben, of vijf of tien, we moeten trouw zijn aan ons vertrouwen van heden. We moeten de taken van elke dag net zo getrouw uitvoeren alsof het onze laatste dag zal zijn. — *That I May Know Him, p. 358*

We moeten waakzaam zijn, wakend voor de komst van de Zoon des Mensen en we moeten eveneens ijverig wezen; werken zowel als waken worden vereist; er moet een eenheid van deze twee bestaan. Dit zal het Christelijk karakter in evenwicht brengen en zal het tot ontwikkeling brengen. We moeten niet van mening zijn dat we al het andere kunnen nalaten en onszelf aan overdenking, studie of gebed overgeven, noch moeten we volop druk in de weer zijn en ons haasten en werken, met verwaarlozing van persoonlijke vroomheid. Wachten, waken en werken moeten samengaan. "In ijver onverdroten, vurig van Geest. Dient de Here." (Rom. 12:11). — *Bijbels Gezin, p. 7, hoofdstuk 2*

Hoeveel zullen rouwen om verloren kansen wanneer het eeuwig te laat is! Vandaag hebben we talent en kansen, maar we weten niet hoe lang deze van ons zullen zijn. Laten we dan werken terwijl het dag is; want de nacht komt, waarin geen mens kan werken. "Zalig die slaaf, die zijn Heer bij zijn komst zó bezig zal vinden." (Lukas 12:43; Mattheüs 24:46). — *Testimonies to Ministers and Gospel Workers, p. 167*

Dinsdag 10 september: Hoop op Wederopstanding

[Paulus] verklaarde dat Christus, na zijn dood, 'op de derde dag volgens de Schriften is opgestaan', waarna 'Hij werd gezien door Kefas, toen één van de Twaalf: daarna werd Hij gezien door meer dan vijfhonderd broeders tegelijk ... Daarna werd hij door Jakobus gezien; en daarna door alle apostelen. En als laatste van werd Hij ook door mij gezien."

Met overtuigende kracht zette de apostel de grote waarheid van de opstanding uiteen. "Indien er geen opstanding der doden is", betoogde hij, "dan is ook Christus niet opgewekt: en indien Christus niet is opgewekt, dan is immers onze prediking zonder inhoud, en zonder inhoud is ook uw geloof is . . . Indien wij alleen voor dit leven onze hoop op Christus gebouwd hebben, zijn wij de beklagenswaardigste van alle mensen. Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden, als eersteling van hen, die ontslapen zijn" (1 Korinthiërs 15: 13-14, 19-20).

De apostel droeg de gedachten van de broeders uit Korinthe vooruit naar de overwinningen van de dag der opstanding, wanneer alle slapende heiligen zullen worden opgewekt, om voortaan voor altijd samen te leven met hun Heer. "Zie," zei de apostel, "ik deel u een geheimenis mede. Allen zullen wij niet ontslapen, maar allen zullen wij veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden... Maar Gode zij dank, die ons de overwinning geeft door onze Here Jezus Christus" (1 Korinthiërs 15:51 – 52, 57) — *The Acts of the Apostles, pp. 319,320.*

Toen werd ik gewezen op de glorie van de hemel, op de schat die voor de getrouwen was weggelegd. Alles was mooi en glorieus. De engelen zullen een mooi

lied zingen, dan zullen ze stoppen met zingen en hun kronen van hun hoofd nemen en het glinsterend aan de voeten van de lieflijke Jezus werpen, en met verheffende welluidende stemmen roepen: "Glorie, Halleluja!" Ik ging met hen mee in hun liederen van lof en eer voor het Lam, en elke keer dat ik mijn mond opendeed om Hem te prijzen, voelde ik een onuitsprekelijk gevoel van de glorie die mij omringde. Het was een veel meer, een overschrijdend en eeuwig gewicht van glorie. De engel zei: "Het kleine overblijfsel dat God liefheeft en zijn geboden onderhoudt en getrouw is tot het einde, zal deze glorie genieten en altijd in de aanwezigheid van Jezus zijn en met de heilige engelen zingen. —*Early Writings, p. 66*

Het kan zijn dat ik op mijn post zal vallen, voordat de Here komt, maar wanneer allen, die in de graven zijn, zullen opstaan, dan zal ik, als ik getrouw blijf, Jezus zien en aan Hem gelijk gemaakt zijn. O, wat een onuitsprekelijke vreugde Hem te zien, die wij liefhebben - Hem in Zijn heerlijkheid te zien, die ons zo liefhad, dat Hij Zichzelf voor ons gegeven heeft - de handen te zien, die voor onze verlossing doorboord werden, uitgestrekt naar ons om ons welkom te heten! Wat geeft het of wij hier moeten zwoegen en lijden, als wij maar het eeuwige leven bij de opstanding mogen verkrijgen! Wij willen geduldig wachten totdat de tijd van onze beproeving afgelopen is en dan zullen wij de overwinningskreet aanheffen." —*Life Sketches, p. 10 hoofdstuk 43 (laatste paraaf)*

Woensdag 11 september: De hoop op het oordeel

De sluwe misleider is een aanklager, een leugenaar, een kwelgeest en een moordenaar gebleken; maar wat hij ook anderen heeft doen zeggen over jou, de Heer kan tegen hem zeggen, ... "Je zult niet tussen deze ziel en Mij komen. Je zult jezelf niet tussen Mij en de ziel plaatsen voor wie Ik als losgeld ben gestorven. " . . . Druk dicht bij Jezus en plaats je hand in de Zijne, en Hij zal stevig je hand vasthouden en nooit de ziel loslaten die zijn geloof in Hem onderhoudt.

Levendig geloof in de kracht van Jezus Christus, en niet in je eigen efficiëntie en wijsheid, zal je door elke moeilijkheid en verleiding heen brengen. Geduldig wachten, waken en bidden en vasthouden aan de beloften. Hoezeer je vijanden je ziel zou hebben gekneusd en verwond, vergeef ze en door het geloof in Christus te behouden, zul je Hem vinden als de schaduw van een grote Rots in een vermoeid land. . . Verdraag de druk. Onderwerp je aan de slechte, draag het lijdendeel van de religie omwille van Christus, in plaats van tegen God te zondigen door te proberen jezelf te bevrijden. . .

Jezus ziet de ziel die verzocht wordt, en aan het gebroken en verslagen hart, de onderworpen geest, verleent Hij genade en geruststellende vertroosting. — *The Upward Look, p. 42*

Alle ware gehoorzaamheid komt voort uit het hart. Christus werkte met Zijn hart. En indien wij daarin toestemmen, zal Hij Zich zo vereenzelvigen met onze gedachten en bedoelingen, zo zal onze harten en gedachten vormen overeenkomstig Zijn wil, dat wij, wanneer wij Hem gehoorzamen, slechts datgene zullen doen waartoe wij worden gedrongen. De gezuiverde en geheiligde wil zal zijn hoogste vreugde vinden in het dienen van God. Wanneer we God kennen zoals we het voorrecht hebben Hem te kennen, zal ons leven een leven van voortdurende gehoorzaamheid zijn. Door het naar waarde schatten van het karakter van Christus, door gemeenschap met God, zal

de zonde door ons worden gehaat. — *De Wens der Eeuwen, Hoofdstuk 73, p. 459*
[AdventVision]

De oordelen van God komen over deze wereld. De naties zullen sidderen. Aan alle kanten zal er beproeving en verwarring zijn. De harten van de mensen zullen bezwijken van angst. En wat zullen wij op die dag doen? Hevig waggelen zal de aarde, als een dronkaard. Zij zal heen en weer slingeren als een nachthutje, haar overtreding zal zwaar op haar drukken, zij zal neervallen en niet meer opstaan, Jes. 24:20, Blijf op God vertrouwen, dan zal Hij ons redden. Wie in de schuilplaats van de Allerhoogste is gezeten, zal overnachten in de schaduw van de Almachtige. Ik zeg tegen de HEERE: Mijn toevlucht en mijn burcht, mijn God, op Wie ik vertrouw! Ps. 91:1-2. Geen onheil zal ons treffen, want Hij zal Zijn engelen aangaande ons bevelen om ons te bewaren van al die ellende. — Zonen en *dochteren van God*, 13 december

Donderdag 12 september: Geen tranen en pijn meer

In de Stad Gods zal er geen nacht zijn. Niemand zal rust nodig hebben of ernaar verlangen. Men zal nooit genoeg krijgen van het doen van Gods wil en het loven van zijn naam. We zullen altijd de koelte van de eeuwige morgen voelen. "En zij hebben geen licht van een lamp of licht der zon van node" (Openbaring 22:5).

Het licht van de zon zal worden vervangen door een lichtglans die niet verblindt, maar toch oneindig helderder is dan de zon op haar hoogtepunt. De heerlijkheid van God en het Lam overspoelen de Heilige Stad met een eeuwig schijnend licht. De verlost wandelen in de heerlijkheid van de eeuwige dag.

"En een tempel zag ik in haar niet, want de Here God, de Almachtige, is haar tempel, en het Lam" (Openbaring 21:22). Gods volk zal het voorrecht genieten de Vader en de Zoon van aangezicht tot aangezicht te zien. "Nu zien wij nog door een spiegel, in raadselen" (1 Korintiërs 13:12). Wij zien het beeld van God, weerkaatst als in een spiegel, in de natuur en in zijn handelen met de mens, maar dan zullen we Hem van aangezicht tot aangezicht zien, zonder de sluier die Hem aan ons gezicht onttrekt. We zullen in zijn tegenwoordigheid staan en Zijn heerlijkheid zien. — *De Grote Strijd, hoofdstuk 42, p. 439* [AdventVision]

Wij kunnen een visioen van de toekomst waarnemen, de gelukzaligheid van de hemel. In de Bijbel worden visioenen van de toekomstige heerlijkheid geopenbaard, taferelen afgebeeld door de hand van God, en deze zijn dierbaar voor Zijn kerk. Door geloof kunnen we op de drempel van de eeuwige stad staan en de genadige verwelkoming horen die wordt gegeven aan diegenen die in dit leven met Christus samenwerken, en het als een eer beschouwen om voor Hem te lijden. Terwijl de woorden gesproken worden: "Komt, gij gezegenden mijns Vaders," wierpen ze hun kronen voor de voeten van de Verlosser, zeggende met luide stem: "Het Lam, dat geslacht is, is waardig te ontvangen de macht en de rijkdom, en de wijsheid en de sterkte, en de eer en de heerlijkheid en de lof... Hem, die op de troon gezeten is, en het Lam zij de lof en de eer en de heerlijkheid en de kracht tot in alle eeuwigheden" (Mattheus 25:34; Openbaring 5:12,13. — *The Acts of the Apostles, p. 601*

We zijn op de terugreis naar huis. Hij, die ons zo zeer lief had, dat Hij voor ons wilde sterven, heeft een stad voor ons gebouwd. Het nieuwe Jeruzalem is onze rustplaats. Er zal geen verdriet zijn in Gods stad. Geen geweent over leed, geen

treurzang over vernielde verwachtingen of over vergane vriendschappen zullen daar meer worden gehoord. Binnenkort zal het kleed van zwaarmoedigheid worden ingewisseld door het bruiloftskleed. Binnenkort zullen zij getuigen van de kroning van de Koning. Degenen, die met Christus geborgen zijn, degenen, die de goede strijd van het geloof hebben gestreden, zullen net zo blinken als de heerlijkheid van de Verlosser in het Koninkrijk van God.

Het zal niet lang meer duren dat wij Hem zullen zien, in wie onze hoop op het eeuwige leven is geworteld. In Zijn tegenwoordigheid zullen de beproevingen en al het lijden in dit leven "als ware het niets"... Kijk omhoog, kijk omhoog, en maak dat uw geloof voortdurend toeneemt. Laat dit geloof u leiden langs het smalle pad dat voert door de poorten van Gods stad tot ver voorbij de horizon, tot in de onbegrensde toekomst van heerlijkheid, die voor de verlostten is! —*Het Geloof Waardoor Ik Leef, 22 december, p. 356 [AdventVision]*

Vrijdag 13 september: Voor verdere studie

The Act of the Apostles, "Called to Reach a Higher Standard," pp. 309–322.

12. Genade liefhebben

Sabbatmiddag 14 september

De tedere sympathieën van onze Redder werden gewekt voor de gevallen en lijdende mensheid. Als u Zijn volgelingen wil zijn, moet u zich mededogen en sympathie aanleren. Onverschilligheid voor menselijke ellende moet plaats maken voor levendige belangstelling voor het lijden van anderen. De weduwe, de wees, de zieken en de stervende, zal altijd hulp nodig hebben. Hier is een kans om het evangelie te verkondigen — om Jezus, de hoop en troost aan alle mensen voor te houden. Wanneer het lijdende lichaam is verzacht, en u hebt een levendige interesse getoond in de getroffensten, zal het hart worden geopend, en u kunt de hemelse balsem erin gieten. Als u op zoek bent naar Jezus, en kennis en kracht en genade van Hem ontvangt, kunt u zijn troost aan anderen geven, omdat de Trooster met u is. —*My Life Today, p. 230.*

Deze dienst vraagt God: "de boeien der goddeloosheid los te maken, de banden van het juk te ontbinden, verdrukten vrij te laten en elk juk te verbreken ... dat gij u niet onttrekt aan uw eigen vlees." (Jes. 58:6,7). Als u uzelf alleen maar ziet als zondaar, gered door de liefde van uw hemelse Vader, zult u medelijden hebben met anderen die onder de zonde lijden. Niet langer zult u ellende en berouw beantwoorden met afgunst en afkeuring. Als het ijs van zelfzucht in uw hart is gesmolten, zult u meevoelen met God en delen in zijn blijdschap om de verlorenen te redden.

Het is een feit dat u beweert een kind van God te zijn, maar als deze bewering echt is, is het "uw broeder" die "dood was en weer levend is geworden, die verloren was en gevonden is." Hij is met u verbonden door hechte banden, want God erkent hem als een zoon. Wanneer u uw relatie ten opzichte van hem loochent, laat u zien dat u alleen maar een dagloner in het gezin bent en geen kind van God. —*Lessen uit het leven van alledag, H16: Verloren en gevonden*

Geen enkel lid van het gezin kan binnen het gezin in zichzelf opgesloten zijn, waar andere gezinsleden niet zijn invloed en geest zullen voelen. De uitdrukking van het gelaat heeft een invloed voor goed of kwaad. Zijn geest, zijn woorden, zijn daden, zijn houding jegens anderen, zijn onmiskenbaar.... Als hij is gevuld met de liefde van Christus, zal hij hoffelijkheid, vriendelijkheid, tedere achting voor de gevoelens van anderen tonen, en zal door zijn daden van liefde een teder, dankbaar, gelukkig gevoel naar zijn omgeving toe communiceren. Het zal duidelijk zijn dat hij voor Jezus leeft.... Hij zal tegen de heer kunnen zeggen: "uw zachtmoedigheid heeft mij groot gemaakt." —*My Life Today*, p. 53.

Zondag 5 september: Prioriteit voor het Koninkrijk

Oh, dat een geest van zelfopoffering zou komen in elke gemeente, en aldus elke ziel nabij en veraf de waarde van geld zou kunnen leren en het gebruiken terwijl het nog kan, en zeggen: "Want het komt alles van U, en wij geven het U uit uw hand" (1 Kronieken 29:14).

We hebben geen tijd om angstig te denken aan wat we zullen eten en drinken, en waarmee we ons zullen kleden. Laten we eenvoudig leven, en werken in eenvoud. Laten we ons kleden in zo'n bescheiden, manier dat we zullen worden ontvangen waar we gaan. Sieraden en dure kleding zal ons geen invloed geven, maar het ornament van een zachtmoedige en rustige geest-het resultaat van toewijding aan de dienst van Christus-zal ons de kracht van God schenken. Vriendelijkheid en bedachtzaamheid voor degenen die rondom ons zijn, zijn kwaliteiten die kostbaar zijn in de ogen van de hemel. Als u geen aandacht besteedt heeft aan het verwerven van deze genaden, doe dat nu, want u hebt geen tijd te verliezen. —*Selected Messages, book 3, p. 248.*

De tijden komen die de zielen van de mensen zullen beproeven, en er zal behoefte zijn aan waakzaamheid, aan het juiste soort vasten. Dit zal niet hetzelfde zijn als het vasten van de Farizeeën. Hun tijden van vasten waren gelegenheden van uiterlijke ceremonie. Zij vernederden hun hart niet voor God. Ze waren gevuld met bitterheid, afgunst, boosheid, strijd, egoïsme, en zelf-gerechtigheid. Terwijl hun hoofden werden gebogen in een voorgewende nederigheid, waren ze begerig, vol van eigenwaarde, zelf-belang. Ze waren onderdrukkende, veeleisende, trots in hun hart....

Allen die loyaal zijn aan God en de waarheid moeten pal staan voor het recht, omdat het goed is. Om in hetzelfde team te zitten met degenen die ongeheiligd zijn en toch loyaal te zijn aan de waarheid, is gewoon onmogelijk. We kunnen ons niet verenigen met degenen die zichzelf dienen, die werken aan wereldse plannen, en niet onze verbinding met de hemelse Raadgever verliezen. We kunnen onszelf verlossen uit de val van de vijand, maar we zullen gekneusd en gewond eruit komen, en onze ervaring zal maar klein zijn. —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 5, p. 1086.*

De kwaliteiten die met de grootste glans schijnen in de koninkrijken van de wereld, hebben geen plaats in het spirituele Koninkrijk van Christus. Dat wat zeer verheven onder de mensen is en verheffing brengt aan haar bezitter, zoals kaste, rang, positie, of rijkdom, is niet gerespecteerd in het spirituele Koninkrijk....

Degenen die zijn bediend door egoïsme en de menselijke ambitie, die ernaar streven om de grootste te zijn, die hun eigen belang dienen, die die zich te goed vinden om fouten te belijden zullen geen plaats hebben in het Koninkrijk van God. Of

mannen zullen worden geëerd als leden van de Koninklijke familie van God, zal worden bepaald door de wijze waarop zij de test en beproevingen van God, die in dit leven op hen gelegd worden, dragen....

Het karakter dat we nu manifesteren is bepalend voor ons toekomstig lot. Het geluk van de hemel zal worden gevonden door te voldoen aan de wil van God, en als mannen lid worden van de Koninklijke familie in de hemel, zal het zijn omdat de hemel bij hen op aarde is begonnen. Ze hebben de geest van Christus gekoesterd, [en] zullen tot leden van de Koninklijke familie boven gemaakt worden. —*God's Amazing Grace, p. 60.*

Maandag 16 september: Moe van goed doen

Laat ons niet moe worden om goed te doen. Laten we onze harten helemaal overgeven aan de leringen van het woord ... Volgens de mate van ons eigen geloof in de boodschap zal dit onze ernst en onze kracht zijn om de kennis van Jezus Christus te verspreiden. We moeten medewerkers van God zijn, altijd overvloedig in het werk van de Here.

Elke dag van ons leven staan we voor nieuwe verplichtingen. De beëindiging van die ene plicht is het begin van de volgende. Ons leven moet in plechtige dienst voor onze Meester versleten worden. We zijn dienstknechten van de Here. De leden van Christus gemeente moeten toonbeelden zijn van toewijding, van complete gehoorzaamheid aan ons grote voorbeeld. Elke dag zal ons werk volgens ons vermogen voor ons bepaald worden. Met een biddende en waakzame dienst zullen onze karakters opgebouwd worden volgens het goddelijke voorbeeld; karakters waarmee God tevreden zal zijn en wat ons geschikt zal maken voor de ingang tot het eeuwige koninkrijk van onze Here en Zaligmaker, Jezus Christus. —*Zonen en dochters van God, 15 september*

Gods dienaren moeten van elke mogelijkheid gebruik maken om Zijn Koninkrijk te vergroten. De apostel Paulus verklaart dat het "goed en aangenaam [is] voor God, onze Heiland, die wil, dat alle mensen behouden worden en tot erkentenis der waarheid komen, "dat" u dan allereerst smekingen, gebeden, voorbeden en dankzeggingen te doen voor alle mensen" (1 Timoteüs 2:3, 4, 1). ... Iedere gelovige belooft zich te verenigen met zijn broeders in het geven van de uitnodiging, "Komt, want het is nu gereed" (Lukas 14:17). Ieder moet de andere aanmoedigen in het doen van harte werk. Serieuze uitnodigingen zullen worden gegeven door een levende kerk. Dorstige zielen zullen worden geleid tot het water des levens. —*Testimonies for the Church, vol. 7, p. 14.*

Onze spirituele kracht en zegen zullen evenredig zijn aan de arbeid van liefde en goede werken die we uitvoeren. Het gebod van de apostel is, "draagt gij elkaars lasten, en vervult zo de wet van Christus" (Galaten 6:2). Het houden van de geboden van God vereist van ons goede werken, zelfverloochening, zelfopoffering, en toewijding voor het welzijn van anderen, niet dat onze goede werken ons kunnen redden, maar dat we zeker niet kunnen worden gered zonder goede werken. Nadat we alles hebben gedaan wat we kunnen doen, kunnen we zeggen: we hebben niet meer gedaan dan onze plicht, en zijn op z'n best onrendabele dienaren, onwaardig voor de kleinste gunst van God. Christus moet onze gerechtigheid zijn.

Overall om ons heen zijn er mensen die zielshonger hebben en die verlangen naar de liefde uitgedrukt in woorden en daden. Vriendelijke sympathie en echte gevoelens van tedere interesse voor anderen zouden aan onze zielen zegeningen brengen die we nog nooit hebben ervaren, en zouden ons in een nauwe relatie tot onze Verlosser brengen, wiens komst naar de wereld was voor het doel van het doen van het goede, en wiens leven we moeten kopiëren. Wat doen we voor Christus? —*That I May Know Him*, p. 334.

Dinsdag 17 september: Vrijgevigheid

Daden van vrijgevigheid en welwillendheid werden ontworpen door God om de harten van de mensenkinderen teder en sympathiek te houden, en om in hen een belang en affectie voor elkaar in imitatie van de Meester aan te moedigen. Hij, die voor ons bestwil arm werd, opdat we door Zijn armoede rijk kunnen worden gemaakt. De wet van tienden werd gegrondvest op een duurzaam principe en werd ontworpen om een zegen voor de mens te zijn.

Het systeem van welwillendheid werd ontworpen om het grote kwaad van begeerte te voorkomen. Christus zag dat in het doen van zaken de liefde voor rijkdom de grootste oorzaak is van het ontwortelen van ware godzaligheid uit het hart zou zijn. Hij zag dat de liefde voor geld diep en hard zou bevriezen in de zielen van mensen, en de stroom van gulle impulsen zou stoppen van en hun zintuigen zou sluiten voor lijden en de getroffen. —*Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 547

Onbaatzuchtige vrijgevigheid bracht de eerste gemeente grote vreugde. De gelovigen wisten dat hun pogingen meehielpen de evangelieboodschap te zenden aan hen die in duisternis waren. Hun milddadigheid getuigde ervan dat zij de genade van God niet tevergeefs hadden ontvangen. Wat anders kan zo'n vrijgevigheid teweegbrengen dan enkel en alleen de heiligmaking door de Geest? In de ogen van gelovigen en ongelovigen was het een wonder van genade.

Geestelijke wasdom is nauw verbonden met christelijke vrijgevigheid. De volgelingen van Christus zullen zich verheugen in het voorrecht de milddadigheid van de Verlosser in hun leven te mogen openbaren. Wanneer zij aan de Here geven, hebben zij de verzekering dat hun schat hen vooruitgaat naar de hemelse hoven. Willen de mensen hun bezittingen in veiligheid brengen? Laten zij ze leggen in de handen die de littekenen van het kruis dragen. Willen zij van hun vermogen genieten? Laten zij het ten zegen van de noodduftigen en lijdenden gebruiken. Willen zij hun bezittingen vermeerderen? Laten zij het goddelijk bevel ter harte nemen: "Vereer de Here met uw rijkdom en met de eerstelingen van al uw inkomsten, dan zullen uw schuren met overvloed gevuld worden en uw perskuipen van most overstromen." (Spr. 3:9,10) Trachten zij hun goederen voor zelfzuchtige doeleinden te behouden, dan zal dit hun tot eeuwig nadeel strekken. Geven zij hun schatten echter aan God, dan zullen deze vanaf dat ogenblik Zijn inscriptie dragen. —*Van Jeruzalem tot Rome, H32: Een vrijgevig gemeente*

Voordat Zacheüs het aangezicht van Christus had gezien, was hij begonnen met het werk dat hem deed kennen als een ware boeteling. Voordat hij door mensen was aangeklaagd, had hij reeds zijn zonden beleden. Hij was gewicht voor de overredingskracht van de Heilige Geest, en was begonnen datgene ten uitvoer te brengen wat de woorden leerden die voor het oude Israël en ook voor ons waren

geschreven. De Here had lang geleden gezegd: "Wanneer uw broeder verarmt en zich bij u niet meer staande kan houden, dan zult gij hem — vreemdeling en bijwoner — ondersteunen, opdat hij bij u in het leven blijve. Gij zult geen rente of winst van hem nemen, maar gij zult voor uw God vrezen, opdat uw broeder bij u in het leven blijve. Gij zult hem uw geld niet op rente geven noch uw voedsel tegen winst." (Lev.25:35-37). Deze woorden waren door Christus Zelf gesproken, toen Hij omhuld was door de wolkkolom, en de allereerste reactie van Zacheüs op de liefde van Christus werd geopenbaard in mededogen voor de armen en lijdenden. —*De Wens der eeuwen, H61: Zacheus*

Woensdag 18 september: Vredestichten

De zonde heeft onze vrede vernietigd. Als het eigen-ik niet onderworpen is, kunnen we geen rust vinden. De meesterlijke hartstochten van het hart kan geen menselijke macht controleren. We zijn net zo hulpeloos de woedende Storm te beheersen als de discipelen in de boot. Maar hij die de golven van het meer van Galilee tot rust maande, heeft het woord van vrede voor elke ziel gesproken. Hoe hevig ook de storm, degenen die zich tot Jezus wenden met de kreet, "Heer, red ons," zal bevrijding vinden. Zijn genade, die de ziel verzoent met God, brengt de strijd van de menselijke passie tot rust, en in Zijn liefde is het hart in rust....

Wie toestemt om de zonde af te zweren en zijn hart open te houden voor de liefde van Christus, wordt een deelgenoot van deze hemelse vrede. Er is geen andere grond van vrede dan deze. De genade van Christus, ontvangen in het hart, onderwerpt de vijandschap; het stilt strijd en vult de ziel met liefde. Hij die in vrede met God en zijn medemensen is, kan niet ellendig worden gemaakt. Afgunst zal niet in zijn hart opkomen; kwade gedachten zullen er geen ruimte vinden; haat kan niet bestaan. Het hart dat in harmonie is met God is een deelgenoot van de vrede van de hemel en zal haar gezegende invloed op allen rondom uitoefenen. De geest van vrede zal rusten als dauw op harten die vermoeid en verontrust zijn met wereldse strijd. —*In Heavenly Places, p. 35.*

God stort Zijn zegeningen uit over allen. "Hij laat Zijn zon opgaan over bozen en goeden en laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen." (Matth.5:45) Hij is "goed jegens de ondankbaren en bozen." (Luc.6:35) Hij geeft ons opdracht om te zijn zoals Hij. "Zegent wie u vervloeken" (Luc.6:28)," zei Jezus "bidt voor wie u vervolgen, opdat gij kinderen moogt zijn van uw Vader, Die in de hemelen is." (Matth.5:44,45) Dit zijn de beginselen van de wet, en het zijn de bronnen des levens. —*De Wens der eeuwen, H31: De bergrede*

Het glorieuze evangelie, Gods boodschap van verlossende liefde, moet worden gebracht aan de mensen, en die liefde moet zijn onthuld in de harten van de arbeiders. Het thema van reddende genade is een tegengif voor een harde geest. De liefde van Christus in het hart zal worden uitgedrukt in serieus werk voor de zaligheid van de zondaars....

Laat het evangelie worden gepresenteerd als het woord van God voor leven en zaligheid.... Het evangelie zal worden geprezen door de openbaring van een geest die werkt door liefde. "Hoe liefelijk zijn op de bergen de voeten van de vreugdebode, die vrede aankondigt." (Jesaja 52:7). —*This Day With God, p. 297*

Donderdag 19 september: De stem van de stemlozen

Hij uitte geen woord tot verdediging van Zichzelf. Ten slotte waren Zijn aanklagers verward, verbijsterd en razend. Zij kwamen niets verder met het verhoor. Het leek alsof hun plannen zouden falen. Kajafas was wanhopig. Er bleef nog een laatste redmiddel: Christus moest gedwongen worden Zichzelf te veroordelen. De hogepriester verrees van de rechterstoel, zijn gelaat vertrokken van hartstocht, terwijl zijn stem en houding duidelijk erop wezen, dat hij, indien het in zijn macht was, de gevangene die voor hem stond, zou neerslaan. "Geeft Gij geen antwoord?" riep hij uit, "wat getuigen dezen tegen U?" (Matth.26:62).

Jezus bleef zwijgen. "Hij werd mishandeld, maar Hij liet Zich verdrukken en deed Zijn mond niet open; als een lam dat ter slachting geleid wordt, en als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed Hij Zijn mond niet open." (Jes.53:7).

Eindelijk hief Kajafas zijn rechterhand op ten hemel en richtte zich tot Jezus in de vorm van een plechtige eed: "Ik bezweer U bij de levende God, dat Gij ons zegt, of Gij zijt de Christus, de Zoon van God." (Matth.26:63).

Op dit beroep kon Christus niet blijven zwijgen. Er was een tijd om te zwijgen en een tijd om te spreken. Hij had niet gesproken, totdat men Hem rechtstreeks ondervroeg. Hij wist, dat, wanneer Hij nu zou antwoorden, dit Zijn dood zou bevestigen. Maar het beroep werd gedaan door de hoogst erkende gezagdrager van de natie, en in de naam van de Allerhoogste. Christus zou niet te kort schieten in de verschuldigde eerbied voor de wet. Meer dan dit, Zijn eigen verhouding tot de Vader was in geding. Hij moest een duidelijke verklaring geven van Zijn karakter en zending. —*De Wens der eeuwen, H75: Voor Annas en het hof van Kajafas*

Hij die door de liefde van Christus wordt beheerst, gaat voort onder zijn medemens en om hulpelozen te helpen en de verslagenen aan te moedigen, om zondaars te wijzen op Gods ideaal voor Zijn kinderen, en hen te leiden tot Hem die alleen hen kan toelaten om dit ideaal te bereiken.

Nooit moeten we koud en onsympathiek zijn, vooral bij de omgang met de armen. Hoffelijkheid, sympathie, en compassie moeten worden getoond aan iedereen. Partijdigheid voor de rijken is onaangenaam voor God. Jezus is geringgeschat wanneer de behoeftigen van Zijn arme kinderen worden geringgeschat. Zij zijn niet rijk in de goederen van deze wereld, maar zij zijn dierbaar voor Zijn hart van liefde. —*In Heavenly Places, p. 234.*

Ik zag dat het in de voorzienigheid van God is dat weduwen en wezen, de blinden, de doven, de lammen, en personen getroffen in een verscheidenheid van manieren, zijn geplaatst in een nauwe christelijke relatie met zijn kerk; het is om zijn volk te toetsen en hun ware karakter te ontwikkelen. Engelen van God kijken om te zien hoe we deze mensen die behoefte hebben aan onze sympathie, liefde en belangeloze welwillendheid tonen. Dit is Gods test van ons karakter. Als wij de ware godsdienst van de Bijbel hebben, zullen wij voelen dat een schuld van liefde, vriendelijkheid, en interesse aan Christus ten behoeve van zijn broeders toe te schrijven is; en wij kunnen niet minder doen dan onze dankbaarheid voor Zijn onmetelijke liefde aan ons te tonen terwijl wij zondaars onwaardig van zijn gunst waren, door een diepe interesse en onbaatzuchtige liefde voor hen te hebben, die onze broeders zijn en die minder gelukkig zijn dan wij. —*Testimonies for the Church, vol. 3, p. 511.*

Vrijdag 20 september: Voor verdere bestudering

The Ministry of Healing, "A Higher Experience," pp. 503–516.

13. Een gemeenschap van dienaars

Sabbatmiddag 21 september

Zij, die van het huishouden van het geloof zijn, mogen hun samenkomsten nooit verwaarlozen, want dit is het door God aangestelde middel om zijn kinderen in eenheid te leiden, opdat zij in christelijke liefde en gemeenschap elkaar kunnen helpen, versterken en aanmoedigen.

Als broeders van onze Heer, zijn wij geroepen met een heilige roeping tot een heilig, gelukkig leven. Na het betreden van de smalle weg van gehoorzaamheid, laten we onze geest vernieuwen door de gemeenschap met elkaar en met God. Wanneer we zien dat de dag van God nadert, laten we vaak bijeenkomen om Zijn woord te bestuderen en om elkaar aan te sporen om trouw te zijn tot het einde. Deze aardse instellingen zijn de door God aangestelde middelen waardoor we de gelegenheid hebben om met elkaar te spreken en alle hulp te verzamelen die mogelijk is om ons op de juiste manier voor te bereiden om in de hemelse samenkomsten de vervulling van de beloften van onze erfenis te ontvangen. —*Our High Calling, p. 166.*

God roept mannen die gewillig zijn om alles te verlaten en zendelingen voor Hem te worden en die roep zal beantwoord worden. In iedere eeuw, sinds de komst van Christus, heeft de evangelie-opdracht mannen en vrouwen voortgedreven om naar de einden der aarde te gaan om het goede nieuws van de zaligheid aan diegenen te brengen die zich in duisternis bevinden. Opgewekt door de liefde van Christus en de noden van de verlorenen, hebben mensen de gemakken thuis en het gezelschap van vrienden, zelfs van vrouwen en kinderen, verlaten om naar vreemde landen te gaan om onder de afgodendienaars en heidenen de boodschap van genade te verkondigen. Velen hebben bij hun pogingen hun leven verloren, maar dan zijn er weer anderen opgestaan om het werk voort te zetten. Op deze wijze is de zaak van Christus voortgegaan en het zaad met smart gezaaid, heeft een overvloedige oogst opgeleverd. De kennis van God heeft zich uitgebreid en de banier van het kruis is in heidense landen gebracht.

Er is niets kostbaarder in het oog van God, dan Zijn predikers, die naar de ongecultiveerde plaatsen van de aarde te gaan om de zaden der waarheid te zaaien, voorwaarts blikkend op de oogst. Niemand dan alleen Christus, kan de bezorgdheid van Zijn dienstknechten meten als zij naar de verlorenen zoeken. Hij geeft Zijn Geest aan hen en door hun pogingen worden zielen ertoe geleid om zich van zonde tot gerechtigheid te keren. —*De daad bij het woord, H99: gebieden die ver weg zijn*

De discipelen maakten geen aanstalten om elkander te dienen. Jezus wachtte enige tijd om te zien wat ze zouden doen. Toen stond Hij, de goddelijke Leraar, op van de tafel. Nadat Hij Zijn opperkleed, dat Hem in Zijn bewegingen zou hebben belemmerd, had afgelegd, nam Hij een doek en omgordde Zich daarmee. ... Deze daad opende de ogen der discipelen. Bittere schaamte en vernedering vervulden hun hart. Zij verstonden het onuitgesproken verwijt en zagen zichzelf in een volkomen nieuw licht.

Zo bracht Christus Zijn liefde voor Zijn discipelen tot uitdrukking. Hun zelfzuchtige geest vervulde Hem met droefheid, maar Hij ging niet met hen redetwisten over hun bezwaar. In plaats daarvan gaf Hij hun een voorbeeld dat zij nooit zouden vergeten. Zijn liefde voor hen werd niet gemakkelijk uitgeblust of verstoord. ... Een van de laatste daden tijdens Zijn leven op aarde was, Zichzelf te omgorden als een dienstknecht en de taak van een dienstknecht te vervullen. —*Wens der eeuwen, H71: Een dienstknecht van de dienstknechten*

Zondag september 22: Instrumenten van verandering

We moeten onszelf geschikt maken met de dezelfde geest, die in Christus Jezus was. Christus werkt voor ons; zullen we werken voor Christus in Zijn dienst? . . . Ontwikkel geduld en geloof en hoop. Moge de heer onze vreugde van het geloof in deze Middelaar die leeft om voor ons te pleiten? Probeer geen dag voorbij te laten gaan, waarin u niet uw verantwoording ten opzichte van God realiseert door het offer van zijn eniggeboren Zoon. Jezus ontvangt geen glorie van iemand die een aanklager van de broeders is. Laat niet een dag voorbij dat we geen genezing ontvangen en herstellen van oude wonden. Ontwikkel liefde, en laat geen woorden van het kwaadsprekerij ontsnappen aan onze lippen. Sluit deze deur snel en houd deze gesloten; Open de deur naar waar Christus zit, en houd het open, want we kennen de waarde van het offer van Christus en Zijn onveranderlijke liefde. Drink van de steeds verfrissende wateren van het leven uit de putten van de Libanon, maar weiger de troebele wateren uit de vallei - de donkere, wantrouwige gevoelens. Er is veel waarachtigheid in de zaak, maar zullen wij onze geur van geest bederven, omdat anderen zich met bitterheid kleden? God verhoede.... Snij uit uw gesprekken weg, alle strengheid; spreek zacht en houd uw vertrouwen in Jezus stevig vast. —*Lift Him Up, p. 321.*

Ons getuigenis is verheven. Als sabbathhoudende Adventisten belijden wij dat wij al Gods geboden gehoorzamen en uitkijken naar de wederkomst van onze Verlosser. Een zeer plechtige boodschap van waarschuwing is toevertrouwd aan Gods trouwe weinigen. We moeten laten zien door onze woorden en daden dat we de grote verantwoordelijkheid erkennen die op ons rust. Ons licht moet zo duidelijk schijnen dat anderen kunnen zien dat we de Vader in ons dagelijks leven verheerlijken; dat we verbonden zijn met de hemel en samen met Jezus Christus erfgenamen zijn, dat wanneer Hij zal verschijnen in kracht en grote glorie, we net als Hij zullen zijn.

We moeten allemaal onze individuele verantwoordelijkheid als leden van de zichtbare kerk en werknemers in de wijngaard van de Heer voelen. We moeten niet wachten tot onze broeders, die zo zwak zijn als wijzelf, ons helpen, want onze kostbare Redder heeft ons uitgenodigd om ons samen met Hem en onze zwakte te verenigen met Zijn kracht, onze onwetendheid met Zijn wijsheid, onze onwaardigheid met Zijn verdienste. Niemand van ons kan een neutrale positie innemen; onze invloed zal voor of tegen ons getuigen. Wij zijn actieve arbeiders voor Christus of voor de vijand. We verzamelen met Jezus of verstrooien. Ware bekering is een radicale verandering. De driften van het verstand twijfels van het hart moeten worden omgebogen en het leven weer nieuw worden gemaakt in Christus. —*Testimonies for the Church, vol. 4, p. 16.*

Hoe weinigen van ons echter beschouwen de zaligheid van zondaars in het licht, waarin het door het hemelse universum gezien wordt - als een plan dat van eeuwigheid door de Geest van God ontworpen is! Hoe weinigen van ons zijn hart aan hart met Jezus verbonden in dit plechtige, afsluitende werk! Er is nauwelijks een tiende deel van het mededogen, dat er voor ongeredde zielen moest zijn. Er zijn zovelen die gewaarschuwd moeten worden en toch hoe weinigen voelen met God mee, door alles of niets voor Hem te betekenen, indien ze slechts zielen kunnen zien voor Christus gewonnen! —*De daad bij het woord, H20: Toewijding*

Maandag 23 september: Een dienend overblijfsel

Hij die een burger van het Hemelse Koninkrijk is, zal voortdurend kijken naar dingen die niet gezien worden. De kracht van de wereld over de geest en het karakter is verbroken. Hij heeft de blijvende aanwezigheid van de hemelse Gast, in overeenstemming met de belofte: "Ik zal hem liefhebben, en zal Mij aan hem manifesteren" (Johannes 14:21). Hij wandelt met God net als Henoch, in constante gemeenschap...

Dagelijks geteisterd door verleiding, voortdurend tegengewerkt door de leiders van het volk, wist Christus Zijn menselijkheid te versterken door het gebed. Met het oog op een zegen voor de mensen moet Hij gemeenschap hebben met God, pleiten voor energie, doorzettingsvermogen en standvastigheid. Zo toonde Hij zijn discipelen waar Zijn kracht lag. Zonder deze dagelijkse gemeenschap met God kan geen mens kracht voor de dienst ontvangen. Het is het voorrecht van eenieder om zichzelf, met al zijn beproevingen en verleidingen, zijn verdriet en teleurstellingen, aan de liefdevolle hemelse vader te wijden. Niemand die dit doet, die God zijn vertrouweling maakt, zal een prooi van de vijand zijn. —*In Heavenly Places, p. 85*

Mozes bleef; want hij kon er niet mee instemmen die enorme menigte op te geven om verloren te gaan, hoewel hij wist dat zij de wraak van God verdienden voor hun hardnekkige opstand. Hij wierp zich op zijn aangezicht voor God, omdat de mensen geen noodzaak voor berouw voelden; Hij bemiddelde voor hen, omdat zij geen behoefte van bemiddeling in hun eigen naam voelden.

Mozes is hier een type van Christus. Op dit kritieke moment manifesteerde Mozes het belang van de Ware Herder voor de kudde van Zijn keus. Hij pleitte dat de toorn van een beledigde God niet volkomen zou vernietigen de mensen van zijn keuze. En door zijn voorbede hield hij de arm van wraak terug, dat niet een volledig einde werd gemaakt van ongehoorzaam, opstandig Israël. Hij gaf Aaron aanwijzingen welke koers hij in die vreselijke crisis moest volgen toen de toorn van God voort was gegaan en de pest was uitgebroken. Aaron stond met zijn wierookvat, zwaaide het voor de Heer, terwijl de voorbeden van Mozes opvaren met de rook van de wierook. Mozes durfde zijn smeken niet te staken. Hij putte de kracht van de Engel, net als Jacob in zijn worstelen, en net als Jakob overwon hij. Aaron stond tussen de levenden en de doden toen het genadige antwoord kwam: Ik heb uw gebed gehoord, ik zal niet volkomen vernietigen. Dezelfde mannen die door de gemeente waren minacht en zeker ter dood zouden worden gebracht, waren voor hen pleitten dat het zwaard van God zou worden afgewenteld en zondig Israël gespaard. —*Testimonies for the Church, vol. 3, pp. 357, 358*

We leven in een bijzondere periode van de geschiedenis van deze aarde. Een groot werk moet in een zeer korte tijd gebeuren, en elke christen moet een rol hebben in het ondersteunen van dit werk. God roept mensen op die zich zullen wijden aan het werk van zielenredden. Wanneer we beginnen te begrijpen welk een offer Christus heeft gemaakt om een verloren wereld te redden, zal een machtig worstelen om zielen te redden gezien worden. O, dat al onze kerken zouden kunnen zien en het oneindige offer van Christus begrijpen! — *Testimonies for the Church, vol. 9, p. 125*

Dinsdag 24 september: Het bereiken van zielen

De heer wil dat zijn volk andere methoden volgt dan die van het veroordelen van verkeerd, ook al is de veroordeling rechtvaardig. Hij wil dat we iets meer doen dan te slingeren op onze tegenstanders kosten die alleen rijden ze verder van de waarheid. Het werk dat Christus in onze wereld ging doen, was niet om belemmeringen op te werpen en voortdurend de mensen het feit te staken dat zij verkeerd waren.

Hij die verwacht te verlichten een bedrogen mensen moeten in de buurt komen om hen en arbeid voor hen in de liefde. — *Testimonies for the Church, vol. 6, p. 122*

Het is het voorrecht van de christen om verbinding te maken met de bron van het licht, en door deze levende verbinding wordt het licht van de wereld. De ware volgelingen van Christus zullen in het licht lopen als hij in het licht is en daarom zullen zij niet op een onzekere manier reizen, struikelend omdat zij in duisternis lopen.... Als het licht van de zon is licht en het leven en zegen voor al die leven, dus moeten christenen, door hun goede werken, door hun vrolijkheid en moed, het licht van de wereld. Als het licht van de zon jaagt de schakeringen van de nacht en giet zijn glorie op valleien en heuvels, zo zullen de christenen weerspiegelen de zon van de gerechtigheid, die schijnt op hem.

Voordat het consistente leven van de ware volgelingen van Christus, onwetendheid, bijgeloof, en duisternis zal voorbijgaan, als de zon verjaagt de duisternis van de nacht. Op gelijke wijze zullen de discipelen van Jezus ingaan op de duistere plaatsen van de aarde, die het licht van de waarheid verspreiden totdat het pad van degenen in het duister zal worden verlicht door het licht van de waarheid. — *This Day With God, p. 92*

Zij die de zon van de gerechtigheid van Christus verzamelen en weigeren het te laten schijnen in het leven van anderen, zullen spoedig de zoete, heldere stralen van de hemelse genade verliezen, egoïstisch die afgehouden zijn om slechts weinigen te zegen. ... Zelf moet niet worden toegestaan om te verzamelen voor zichzelf en een select aantal, waardoor er niets aan degenen wordt gegeven die hulp het meest nodig hebben. Onze liefde moet niet worden verzegeld voor lievelingetjes. Breek de fles, en de geur zal het huis vullen. — *My Life Today, p. 80*

Vanuit elk christelijk huis zou een heilig licht moeten schijnen. Liefde moet worden onthuld in daden. Het zou door het hele huis moeten stromen, zich presenterend in nadenkende vriendelijkheid, in zachte, onbaatzuchtige hoffelijkheid. Er zijn huizen waar dit principe wordt uitgevoerd, huizen waar God wordt aanbeden, en ware liefde regeert. Vanuit deze huizen, stijgt ochtend- en avondgebed op tot God als zoete wierook, en Zijn barmhartigheden en zegeningen dalen op de aanbidders als de ochtenddauw.... Iedereen kan zien dat er een invloed aan het werk is in het gezin, die die de kinderen beïnvloedt, en dat de God van Abraham is met hen. Als de huizen van

belijdende christenen een juiste godsdienstige vorm hadden, zouden zij een machtige invloed ten goede uitoefenen. Zij zouden inderdaad het "licht van de wereld" zijn

Hij die christendom in het huis leeft zal een helder en glanzend licht overal zijn. — *The Faith I Live By, p. 278*

Woensdag 25 september: Hoffelijkheid in de gemeente

We hebben een immer levende Advocaat die voorbede voor ons doet. Laten we dan voorstanders worden van principe ten gunste van hen die zich vergissen. "... en wij een grote priester over het huis Gods hebben, laten wij toetreden met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs, met een hart, dat door besprenging gezuiverd is van besef van kwaad, en met een lichaam, dat gewassen is met zuiver water. Laten wij de belijdenis van hetgeen wij hopen onwankelbaar vasthouden, want Hij, die beloofd heeft, is getrouw" (Hebreeën 10:21-23). Hij is een "trouwe hogepriester in dingen met betrekking tot God."

Laat ons dan, zoals Hij voor ons werkt, net zo serieus en belangrijk werken om de eenheid met elkaar te bewaren. Christus bad dat wij van diezelfde aard en eenheid zouden kunnen zijn als die tussen Hemzelf en zijn Vader. Probeer in alles wat we doen om vertrouwen en liefde voor een ander veilig te stellen, en zo zullen we het gebed van Christus Jezus beantwoorden.... Niet al uw veronderstellingen en uw ideeën over uw broeders zijn correct ... Laten we deze lelijke veronderstellingen en verbeelding wegzetten; Blijf dicht aan de zijde van Christus, en denk aan de rijke aanmoediging die Hij ons heeft gegeven, die wij op onze beurt aan anderen kunnen geven.... Laat afgunst en jaloezie worden geblust in de stroom van liefde uit de fontein van Gods liefde. De roep van hen die klaar zijn om te vergaan vindt snelle ingang in Zijn oor. "Want Ik redde de ellendige die om hulp riep, de wees en hem die geen helper had" (Job 29:12). — *Lift Him Up, p 321*

Hoe ernstig moeten de belijdende volgelingen van Christus proberen om dit gebed [voor eenheid] te beantwoorden in hun leven. Velen realiseren zich de heiligheid van de kerkrelatie niet en zijn afkerig zich te onderwerpen aan terughoudendheid en discipline. Hun handelen toont aan dat zij hun eigen oordeel boven dat van de eenheid van de kerk verheffen, en zij zijn niet zorgvuldig om over zichzelf te bewaken dat zij geen geest van oppositie aan Zijn stem aanmoedigen. Zij die verantwoordelijke posities in de kerk hebben, kunnen gewone fouten hebben die andere mensen ook hebben en kunnen zich in hun besluiten vergissen; maar niettegenstaande dit, heeft de kerk van Christus op aarde hen een autoriteit gegeven die niet lichtelijk kan worden gewaardeerd. — *Testimonies for the Church, vol. 4, p. 17*

De ordening die in de eerste, christelijke gemeente in stand werd gehouden, stelde hen in staat om als een welgeordend leger, bekleed met de wapenrusting Gods ... Op deze wijze werd aan de pogingen van satan om de afzonderlijke gemeenten aan te vallen, door een eensgezind handelen van alle afgevaardigden het hoofd geboden, en werden de plannen van de vijand om scheuring en vernietiging te weeg te brengen, verijdeld.

"Want God is geen God van verwarring, maar van vrede, gelijk in al de gemeenten der heiligen." (1 Cor.13:33, St. Vert.) Hij verlangt dat bij de behandeling van gemeentelijke aangelegenheden heden ten dage evenzo orde en regel in acht worden genomen als in de dagen van ouds. Hij wenst dat Zijn werk met vastberadenheid en

nauwgezetheid zal worden verricht, zodat Hij het met Zijn zegel kan bekrachtigen. Christen moet met christen, gemeente met gemeente verenigd zijn, het menselijk werktuig moet met God samenwerken, iedere arbeidskracht onderdanig aan de Heilige Geest, en allen tezamen verenigd om de wereld de blijde boodschap van Gods genade te brengen. — *Van Jeruzalem tot Rome, H9: De zeven diakenen*

Donderdag 26 september: Moedig elkaar aan tot goede werken

Velen verklaren dat het zeker geen kwaad kan om naar een concert te gaan en de gebedsvergadering te verwaarlozen, of afwezig te zijn bij ontmoetingen waar Gods dienaren een boodschap uit de hemel moeten verklaren. Het is veilig voor u om daar te zijn waar Christus heeft gezegd dat Hij zou zijn.... Jezus heeft gezegd: "Waar twee of drie bijeen zijn in Mijn naam, daar ben ik in hun midden" (Matteüs 18:20). — *The Faith I Live By*, p. 246

Laat geen kribbig, ruw of driftig woord aan uw lippen ontsnappen. De genade van Christus wacht op uw bede. Zijn Geest is bereid de wacht te houden over uw hart en geweten, over uw woorden en daden. Verloochent nooit uw zelfrespect door haastige, gedachteloze woorden. Ziet toe dat uw woorden rein zijn, uw gesprekken heilig. Geef uw kinderen een voorbeeld van hetgeen u wenst dat zij zullen zijn... Laat er vrede zijn, aangename woorden, en opgewekte gezichten. — *Hoe leid ik mijn kind, H: Toont de christelijke beginselen aan*

O, laat geen woord worden gesproken om diepere pijn te veroorzaken! Presenteer de Barmhartige Redder aan de ziel die is moe van een leven van zonde, maar niet weet waar hulp te vinden. Neem hem bij de hand, til hem op, spreek tot hem woorden van moed en hoop. Help hem om de hand van de Redder te vatten.

We worden te gemakkelijk ontmoedigd over de zielen die niet in meteen reageren op onze inspanningen. Nooit moeten we ophouden te arbeiden voor een ziel, terwijl er een glans van hoop is. Kostbare zielen hebben onze zelf-offerende Verlosser een te grote prijs gekost om gemakkelijk te worden overgegeven aan de macht van de verleider.

We moeten onszelf in de plaats van de verleide mensen plaatsen. Overweeg de kracht van erfelijkheid, de invloed van slechte vrienden en omgeving, de kracht van verkeerde gewoonten. Kunnen we ons voorstellen dat onder dergelijke invloeden velen worden aangetast? Kunnen we ons voorstellen dat ze traag reageren op de inspanningen om hen tot Jezus te brengen?

Vaak, wanneer ze gewonnen zijn voor het evangelie, zullen zij die ruw en niets belovend schenen te zijn de loyaalste aanhangers en verdedigers zijn. Ze zijn niet helemaal verdorven. Onder de ruwe buitenkant zijn er goede impulsen die kunnen worden bereikt. Zonder een helpende hand zullen velen nooit uit zichzelf herstellen, maar door de geduldige, aanhoudende inspanning kunnen zij worden gered. Dezen hebben behoefte aan tedere woorden, vriendelijke overweging, tastbare hulp. Zij hebben de soort raad een aansporing nodig die de zwakke glans van de moed in de ziel niet zal doven. Laat de werknemers die in contact komen met hen hieraan denken. — *The Ministry of Healing*, p. 168

Vrijdag 27 september: Voor verdere bestudering

The Acts of the Apostles, "A Faithful Witness," pp. 546–556.